

Besluit
van Gedeputeerde Staten van Limburg

Omgevingsvergunning

Veranderingsvergunning milieu

T.A.J. Willems America B.V. te America

Zaaknummer: 2022-056920

Kenmerk: 2023/2029 d.d. 6 april 2023
Verzonden: 7 april 2023

INHOUDSOPGAVE

1	Besluit	3
2	Procedure	7
2.1	De aanvraag	7
2.2	Beschrijving nieuwe mestbe- en verwerkingsproces	7
2.3	Huidige vergunnings situatie	10
2.4	Bevoegd gezag	11
2.5	Volledigheid van de aanvraag en opschorting procedure	12
2.6	Procedure	12
2.7	Adviezen	12
3	Samenhang overige wetgeving	13
3.1	Coördinatie Waterwet	13
3.2	Wet bevordering integriteitsbeoordelingen openbaar bestuur	13
3.3	Activiteitenbesluit milieubeheer	14
3.4	Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.)	15
3.5	European pollutant release and transfer register (e-prtr)	16
3.6	Wet natuurbescherming	16
3.7	Verordening dierlijke bijproducten	17
4	Overwegingen	19
4.1	Milieu	19
4.2	Ambtshalve wijziging voorschriften propaantanks	61
5	Zienswijzen	64
6	Voorschriften	76
6.1	Algemeen	76
6.2	Afvalstoffen	76
6.3	Energie	76
6.4	Externe veiligheid	78
6.5	Geur	79
	Bijlage 1 Reclamanten	81

1 Besluit

Onderwerp

Wij hebben op 17 oktober 2022 een aanvraag voor het veranderen van een omgevingsvergunning ontvangen van T.A.J. Willems America B.V. De aanvraag betreft in hoofdzaak het uitvoeren van een ander mestbe- en verwerkingsproces ten aanzien van de dikke mestfractie in de reguliere bedrijfssituatie van de inrichting gelegen aan de Hoebertweg 15, 5966 ND America. Voor een gedetailleerd overzicht van de aangevraagde wijzigingen verwijzen wij naar paragraaf 2.1 van onderhavig besluit. De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2022-056920.

Besluit

Wij besluiten, gelet op de overwegingen die zijn opgenomen in deze vergunning en gelet op artikel 2.1 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo):

1. aan T.A.J. Willems America B.V. de omgevingsvergunning (verder te noemen: vergunning) te verlenen;
2. dat deze vergunning wordt verleend voor de inrichting gelegen aan de Hoebertweg 15, 5966 ND America;
3. dat de vergunning verleend wordt voor het veranderen of veranderen van de werking en het in werking hebben van een inrichting;
4. dat aan deze vergunning de in hoofdstuk 6 vermelde voorschriften verbonden zijn;
5. dat de vergunning voor onbepaalde tijd wordt verleend;
6. dat de volgende delen van de aanvraag onderdeel uit maken van deze vergunning, tenzij daarvan op basis van de aan dit besluit verbonden voorschriften mag of moet worden afgeweken:
 - rapport geuronderzoek opgesteld door Peutz d.d. 19 september 2022 met rapportnummer F 21653-10-RA-003;
 - rapport modellering onderdruk mestopslag opgesteld door SGS d.d. 13 september 2022 met rapportnummer EZEM-2022-04-002-2;
 - rapport emissiemetingen hygiëniser opgesteld door SGS d.d. 19 september 2022 met rapportnummer EZEM-2022-04-002;
 - rapport akoestisch onderzoek opgesteld door Peutz d.d. 19 september 2022 met rapportnummer F 21653-13-RA-001;
 - plattegrondtekening d.d. 5 juli 2022 met kenmerk 4965-21;
 - plattegrondtekening d.d. 5 juli 2022 met kenmerk 4965-22.

Wij besluiten, gelet op de overwegingen die zijn opgenomen in deze vergunning onder paragraaf 4.1.1, 4.1.5 en 4.2 en gelet op artikel 2.31 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), de omgevingsvergunning ambtshalve als volgt te wijzigen:

7. dat voorschrift 1.5 van paragraaf 8.1 als verbonden aan de 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020 met kenmerk 2020/20418 wordt gewijzigd en komt te luiden als voorschrift 3 van paragraaf 6.1;

8. dat voorschrift 1.16 van paragraaf 8.3 als verbonden aan de 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020 met kenmerk 2020/20418 en zaaknummer 2016-603456 wordt gewijzigd en komt te luiden als voorschrift 1 tot en met 7 van paragraaf 6.4;
9. dat de voorschriften 1.1 tot en met 1.3 van paragraaf 8.4 als verbonden aan de 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020 met kenmerk 2020/20418 worden gewijzigd en komen te luiden als voorschrift 1 tot en met 8 van paragraaf 6.3.

Gedeputeerde Staten van Limburg,
namens dezen,

 C.J. Hermans,
Afdelingshoofd Vergunningen
RUD Zuid-Limburg

Afschriften

Dit besluit is verzonden aan het gemachtigde bedrijf, zijnde LS Plan & Advies, Berktweg 3, 5076 PA Haaren. Een afschrift van dit besluit is verzonden aan:

- de aanvrager van de vergunning, zijnde T.A.J. Willems America B.V.,
Hoebertweg 15, 5966 ND America;
- het college van burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas, Postbus 6005,
5960 AA Horst;
- het bestuur van de Veiligheidsregio Noord- en Midden-Limburg, Postbus 11, 5900 AA Venlo;
- de Inspectie Leefomgeving en Transport, Postbus 16191, 2500 BD Den Haag;
- Waterschap Limburg, Postbus 2207, 6040 CC Roermond;
- degenen die zienswijzen hebben ingebracht tegen het ontwerpbesluit (zie bijlage 1).

Crisis- en herstelwet

Op dit besluit is de Crisis- en herstelwet (hierna: Chw) van toepassing en meer specifiek hoofdstuk 1, afdeling 2 van deze wet. Op grond van artikel 1.1, eerste lid, onder a van de Chw is afdeling 2 van toepassing op besluiten die zijn vereist voor de ontwikkeling of verwezenlijking van de in bijlage I bij deze wet bedoelde projecten. Installaties voor de verwerking van dierlijke mest zijn genoemd in bijlage I bij de Chw onder categorie 10 en vallen onder de werkingssfeer van de Chw.

Het van toepassing zijn van de Chw heeft gevolgen voor eventuele beroepsprocedures (paragraaf 2.4 Chw), deze worden toegelicht onder de paragraaf rechtsbescherming.

Rechtsbescherming

Als dit besluit uw belang rechtstreeks raakt en u bent het niet eens met dit besluit, kunt u beroep instellen bij de Rechtbank Limburg, sector Bestuursrecht. Ook niet-belanghebbenden kunnen bij de Rechtbank Limburg, sector Bestuursrecht beroep instellen, mits zij een zienswijze hebben ingediend tegen het ontwerpbesluit. Beroep kan worden ingediend tegen betaling van de verschuldigde griffierechten. Het beroepschrift moet binnen een termijn van zes weken worden ingediend. Deze termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop dit besluit ter inzage is gelegd. Op deze beroepschriftprocedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Het beroepschrift moet worden ondertekend en moet ten minste bevatten:

- a. de naam en het adres van de indiener;
- b. de datum;
- c. een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, en;
- d. de redenen van het beroep (motivering).

Het beroepschrift moet worden gericht aan:

Rechtbank Limburg
Sector Bestuursrecht
Postbus 950
6040 AZ ROERMOND

Voor meer informatie verwijzen wij u naar de internetpagina van de Rechtbank Limburg,
www.rechtspraak.nl.

Op dit besluit is hoofdstuk 1, afdeling 2 van de Crisis- en herstelwet van toepassing. De reden hiervan is gelegen in het feit, dat de ontwikkeling van T.A.J. Willems America B.V. is opgenomen onder categorie 10.1 (installaties voor de verwerking van dierlijke mest) van bijlage I bij de Crisis- en herstelwet. Dit betekent, dat de belanghebbende in het beroepsschrift moet aangeven welke beroepsgronden hij aanvoert tegen het besluit. Het indienen van een pro-forma beroepsschrift is derhalve niet mogelijk. Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard, indien binnen de beroepstermijn geen gronden zijn ingediend. Na afloop van de beroepstermijn van zes weken kunnen geen nieuwe beroepsgronden meer worden aangevoerd. In het beroepsschrift moet worden vermeld dat de Crisis- en herstelwet van toepassing is.

Het indienen van een beroepsschrift heeft geen schorsende werking. Als u een beroepsschrift heeft ingediend, dan kunt u tevens een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening indienen bij de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Limburg, sector Bestuursrecht, Postbus 950, 6040 AZ Roermond.

U kunt uw beroep en een eventueel verzoek om voorlopige voorziening ook digitaal instellen bij genoemde rechtbank via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag, volgend op de beroepstermijn van 6 weken. Indien binnen de beroepstermijn tegen het besluit bij de Voorzieningenrechter een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht is gedaan, treedt het besluit niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

2 Procedure

2.1 De aanvraag

Op 17 oktober 2022 hebben wij een aanvraag voor een omgevingsvergunning ontvangen van T.A.J. Willems America B.V. voor de inrichting gelegen aan de Hoebertweg 15, 5966 ND America.

Het verzoek is ingediend door LS Plan & Advies. De gemachtigde is vermeld op het aanvraagformulier en er is tevens een machtiging bij de aanvraag gevoegd.

De aanvraag betreft in hoofdzaak het uitvoeren van een ander mestbe- en verwerkingsproces (thermische hygiëniseratie) in de reguliere bedrijfssituatie. Tevens is aangevraagd om middels onderhavige vergunning te borgen dat gekozen kan worden tussen ofwel het uitvoeren van het mestbe- en verwerkingsproces als thans vergund in de omgevingsvergunning fase 1 d.d. 14 mei 2020, kenmerk 2020/20418, ofwel het mestbe- en verwerkingsproces als thans aangevraagd (of/of-vergunning). Om dit mogelijk te maken en om de bescherming van het milieu te borgen zijn aan onderhavige vergunning de daartoe noodzakelijke voorschriften verbonden.

De aanvraag ziet op de volgende wijzigingen ten opzichte van de thans vergunde situatie:

- een verlaging van de totale capaciteit van de mestbe- en verwerkingsinstallatie van 450.000 m³ per jaar naar 350.000 m³ per jaar;
- het be- en verwerken van de dikke mestfractie in de reguliere bedrijfssituatie middels thermische hygiëniseratie in plaats van middels drogen en pyrolyseren;
- de afvoer van de dikke gehygiëniseerde mestfractie per vrachtwagen;
- het verladen van de dikke gehygiëniseerde mestfractie met een shovel (via een open deur in gebouw 6 en 7) ten behoeve van de afvoer per vrachtwagen;
- het permanent opslaan van de dikke mestfractie in gebouw 6;
- een totale halafzuiging van 60.000 Nm³ per uur in gebouw 6 en 7 vanwege de permanente opslag van de dikke mestfractie;
- het al dan niet in werking hebben van een indampinstallatie in gebouw 11 (het in werking hebben van de indampinstallatie is reeds vergund);
- diverse wijzigingen in de inzet van vrachtwagens (waaronder in de routes), waarbij het totaal aantal vervoersbewegingen niet toeneemt ten opzichte van de reeds vergunde situatie;
- de verplaatsing van de (open) beluchtingsfontein naar een bestaande gesloten silo.

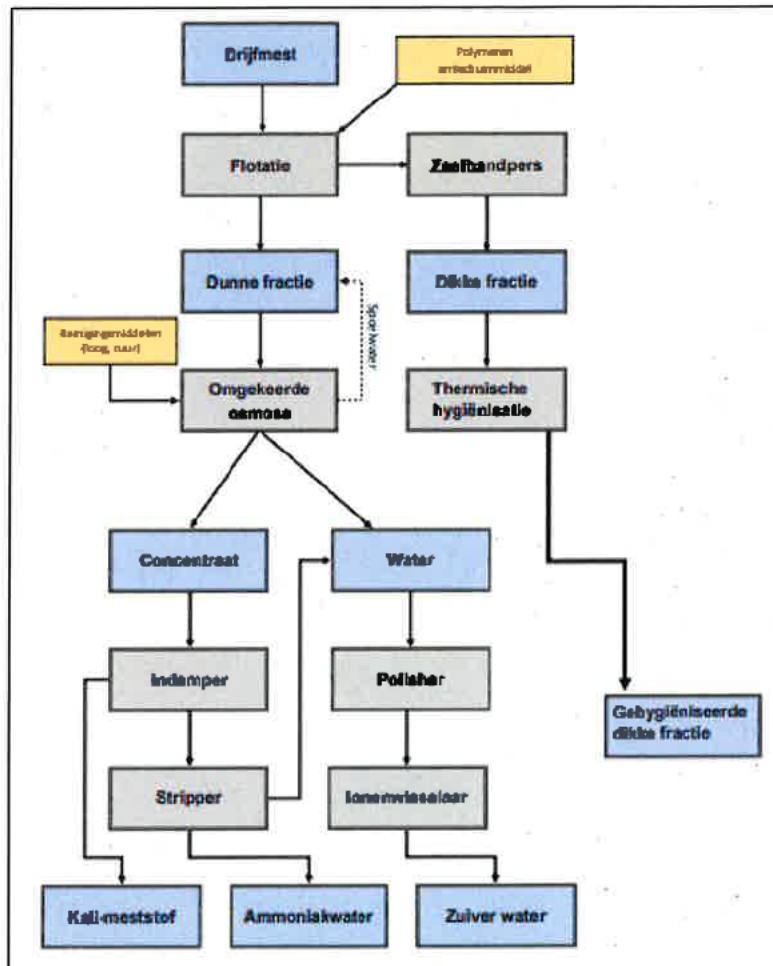
Daarnaast is in de toelichting bij de aanvraag opgenomen dat de reeds vergunde en aanwezige industriële vijftrapsluchtwater ongewijzigd behouden blijft.

Gelet op bovenstaande omschrijving wordt vergunning gevraagd voor de volgende in de Wabo omschreven activiteit: het oprichten, veranderen of veranderen van de werking en het in werking hebben van een inrichting (artikel 2.1, eerste lid, onder e, van de Wabo).

2.2 Beschrijving nieuwe mestbe- en verwerkingsproces

Zoals beschreven in voorgaande paragraaf ziet de aanvraag in hoofdzaak op het uitvoeren van een ander mestbe- en verwerkingsproces ten aanzien van de dikke mestfractie in de reguliere bedrijfssituatie.

Tevens is aangevraagd om middels onderhavige vergunning te borgen dat gekozen kan worden tussen ofwel het uitvoeren van het mestbe- en verwerkingsproces als thans vergund, ofwel het mestbe- en verwerkingsproces als thans aangevraagd (of/of-vergunning). In deze paragraaf zal het thans aangevraagde mestbe- en verwerkingsproces in zijn totaliteit beschreven worden. Bij de aanvraag is tevens een schematische weergave van dit totale mestbe- en verwerkingsproces gevoegd (zoals hieronder weergegeven).

Beoogd is de be- en verwerking van maximaal 350.000 m³ drijfmest per jaar. Behoudens de toekomstig te be- en verwerken mest afkomstig van de eigen landbouwhuisdieren, wordt de mest aangevoerd per vrachtwagen en allereerst opgeslagen in mestsilos.

Het beoogde mestbe- en verwerkingsproces bestaat daarna uit de volgende procesonderdelen:

- het scheiden van de drijfmest in dikke fractie (organische stof) en dunne fractie (opgeloste zouten en water);
- het hygiëniseren van de dikke fractie en de afvoer van de gehygiëniseerde dikke fractie per vrachtwagen;
- het zuiveren van de dunne fractie tot permeaat en concentraat;
- het afvoeren van het concentraat per vrachtwagen (of de verdere verwerking van het concentraat middels een indampinstallatie);
- het indampen van het concentraat in een indampinstallatie en ammoniakterugwinning;
- 'waterpolishing' middels een ionenwisselaar voor de productie van zuiver (loosbaar) water.

Navolgend zullen deze processtappen nader worden toegelicht.

Scheiden

De inrichting beschikt over drie scheidingslijnen die elk bestaan uit een flotatie-unit en een zeefbandpers. Door het toevoegen van vlokmiddel aan de mest wordt in de flotatie-unit onder druk een bepaalde hoeveelheid lucht van onderuit ingebracht en in kleine belletjes meegevoerd naar het vloeistofoppervlak, waar een sliblaag wordt gevormd. Deze sliblaag wordt vervolgens met behulp van een zeefbandpers gescheiden in een dikke en een dunne fractie.

Hygiënisatie dikke fractie

Na de scheiding wordt de dikke fractie naar een tussenopslag (opslagvak of -bak) getransporteerd, om vervolgens thermisch te worden gehygiëniseerd. Na hygiënisatie wordt de gehygiëniseerde dikke fractie met transportbanden getransporteerd naar de opslagruimte in gebouw 6. Hiervoor is een aparte inpandige ruimte gerealiseerd in gebouw 6. Vanuit deze ruimte zal de gehygiëniseerde dikke fractie met een shovel worden verladen en per vrachtwagen worden afgevoerd.

Zuivering dunne fractie

De dunne fractie afkomstig van de zeefbandpers wordt verder verwerkt in een omgekeerde osmose-installatie. Hieruit ontstaat permeaat en concentraat. Het concentraat wordt opgeslagen en afgevoerd per vrachtwagen of verder verwerkt in een indampinstallatie. Het permeaat is een waterige oplossing waarin nog restanten van ammoniak en andere bestanddelen aanwezig zijn. Dit permeaat wordt met een 'polish-installatie', bestaande uit een omgekeerde osmose-installatie, ionenwisselaar en beluchtingsstap, verder gezuiverd tot loosbaar water. Dit water wordt opgeslagen in silo's ten behoeve van toepassing binnen de inrichting als spoelwater, reinigingswater en waswater voor de luchtwassers. Echter, indien de silo's te vol raken zal het water worden geloosd. Dit water wordt in dat geval door de debietmeting naar het controle- en monsterpunt geleid alvorens het zal worden geloosd op het oppervlaktewater. Om de membranen van de omgekeerde osmose-installatie in goede conditie te houden zijn de installaties uitgerust met een automatische reiniging. Tijdens deze reiniging worden chemicaliën toegevoegd. Deze chemicaliën worden tijdens het reinigingsproces geneutraliseerd. Al het spoelwater dat vrijkomt bij de reiniging wordt teruggevoerd naar de buffertanks waarin de dunne fractie wordt opgeslagen.

Het indampen van het concentraat

Om het volume van het concentraat afkomstig van de omgekeerde osmose-installatie en/of de dunne fractie verder te beperken wordt het concentraat verder ontwaterd middels indamping (valfilmverdamper met mechanische damprecompressie). Door verwarming van de vloeistof in de valfilmverdamper verdampt het water uit het concentraat. Door middel van een vacuüm wordt de kooktemperatuur verlaagd waardoor minder energie nodig is dan bij verdampen bij normale atmosferische druk. Eventuele schuimvorming wordt geneutraliseerd met een antischuimmiddel. De indampinstallatie is energetisch geoptimaliseerd. De damp wordt opnieuw gecomprimeerd door middel van een ventilator, waardoor weinig warmte toegevoegd hoeft te worden als het systeem eenmaal in werking is. De warmte die toegevoerd wordt tijdens het proces wordt opgewekt middels warm water van circa 75 graden Celsius. Dit water wordt onder vacuüm gebracht waardoor het gaat koken. De stoom die hierbij ontstaat gaat direct naar de dampcompressor. Uit de indampinstallatie komen twee productstromen, te weten: indampconcentraat (een kaliummeststof) en condensaat (gecondenseerde waterdamp met ammoniak). Het indampconcentraat wordt allereerst opgeslagen in een opslagtank om vervolgens te worden afgevoerd met vrachtwagens. Het condensaat wordt geleid naar de volgende processtap: de ammoniakterugwininstallatie.

Ammoniakterugwinning

De ammoniak in het condensaat wordt door middel van 'strippen' en 'scrubben' verwijderd uit de productstroom. Het proces wordt gestuurd op de juiste zuurgraad met natronloog. De ammoniak wordt als ammoniakwater (maximaal 24% ammoniak) opgeslagen in tanks en vervolgens afgevoerd per vrachtwagen. Een tweede 'stripstap' wordt gebruikt om het ammoniakgehalte in het condensaat nog verder te verlagen. De vrijgekomen ammoniak wordt als ammoniakwater opgeslagen in tanks. Dit ammoniakwater wordt vervolgens behandeld in een 'waterpolish-installatie', waarmee dit water op de juiste kwaliteit wordt gebracht om te kunnen worden geloosd op het oppervlaktewater.

Omgekeerde osmose / 'waterpolish-installatie'

De eerste stap van het zuiveringsproces is omgekeerde osmose. In de omgekeerde osmose-installatie wordt de dunne fractie door een drukverschil over een semipermeabel membraam gescheiden in permeaat en concentraat. De volgende processtap betreft de 'polish-installatie'. Deze installatie betreft een nabehandelingstechniek voor het opgeslagen proceswater. Het bevat lagedrukmembranen die een werkdruk van maximaal 30 bar aan kunnen. In deze installatie wordt het water verder gezuiverd van resten van organische en anorganische stoffen. De installatie kan gezien worden als een barrière voor onopgeloste bestanddelen en heeft een verwijderingsrendement van 99% voor anorganische stoffen. Een kleine stroom water met daarin de verontreinigingen wordt teruggevoerd naar de opslag van de dunne fractie. Het gezuiverde water uit de 'polish-installatie' wordt verder geleid naar de ionenwisselaar.

Ionenwisselaar

De ionenwisselaar bestaat uit kolommen gevuld met bolletjes van kunsthars die ongewenste ionen uit een vloeistof (meestal water) kunnen verwijderen door ze uit te wisselen tegen andere ionen. De vloeistof wordt over een met bolletjes ionenwisselaarshars gevulde kolom geperst. De ongewenste ionen in de vloeistof wisselen met de ionen die op de drager gehecht zijn. Er wordt gewisseld met gelijkwaardige elektronvalenties. De ionenwisselaar kan gezien worden als een barrière voor anorganische stoffen. De kwaliteit van de ionenwisselaar wordt continu bewaakt middels geleidbaarheids- en pH-metingen. Indien de gewenste kwaliteit niet gehaald is, zal de ionenwisselaar een regeneratie uitvoeren. Dit is een proces waarbij de harsbolletjes opnieuw geladen worden met H⁺-ionen. Tijdens dit proces wordt zoutzuur gebruikt. Het spoelwater dat bij dit proces vrijkomt wordt teruggevoerd naar de dunne fractie.

Het gereinigde water van de ionenwisselaar wordt vervolgens naar de beluchtingsinstallatie geleid. Dit betreft een beluchtingsfontein met een opvangbak. Het water wordt in deze installatie omhoog gepompt en verneveld over de opvangbak. Tijdens deze verneveling wordt het water verzadigd met zuurstof uit de lucht. Het vernevelde water wordt via de opvangbak naar een pompbak gevoerd waarin kalksteen aanwezig is. Deze kalkstenen zorgen ervoor dat het water weer natuurlijke mineralen opneemt. Dit proces wordt ook wel remineralisatie genoemd. Het geremineraliseerde water wordt naar de opslagtanks voor de opslag van schoon water geleid.

2.3 Huidige vergunnings situatie

Op 18 december 2012, kenmerk 2012/61132 hebben wij aan T.A.J. Willems America B.V. een revisievergunning ingevolge de Wabo verleend voor het exploiteren van een varkenshouderij en een mestbe- en verwerkingsinstallatie, gelegen aan de Hoebertweg 15, 5966 ND America.

Op 9 oktober 2014, kenmerk 2014/55108 hebben wij een veranderingsvergunning verleend voor het veranderen van de mestbe- en verwerkingsinstallatie.

Op 12 maart 2015, kenmerk 2015/16335 hebben wij een milieuneutrale veranderingsvergunning verleend voor het realiseren en in gebruik nemen van diverse mestilo's en een opslagloods.

Op 18 april 2019, kenmerk 2019/30659 hebben wij een milieuneutrale veranderingsvergunning verleend voor het realiseren en in gebruik nemen van een weegbrug en een slagboom.

Eveneens op 18 april 2019, kenmerk 2019/30781 hebben wij een milieuneutrale veranderingsvergunning verleend voor het aanleggen van erfverharding, het dempen van een erfsloot, de realisatie van een afwateringsgoot en de wijziging van een reeds vergunde aarden wal.

Op 14 mei 2020, kenmerk 2020/20418 hebben wij een 1^e fasebeschikking (activiteit milieu) verleend voor het laten vervallen van de vergunde 7.000 gespeende biggen in de stallen 1 tot en met 5, het stoppen met het verwerken van vloeibare bijproducten in de brijvoerkeuken, een uitbreiding en opschaling van de mestbe- en verwerkingsinstallatie van 80.000 m³ per jaar naar 450.000 m³ per jaar, een uitbreiding van de opslaghoeveelheden natronloog, salpeterzuur, zwavelzuur, zoutzuur en overige chemicaliën en hulpstoffen (o.a. natriumhypochloriet). Deze beschikking is inmiddels in werking getreden en onherroepelijk.

Op 3 september 2020, kenmerk 2020/36472 hebben wij een milieuneutrale veranderingsvergunning verleend voor de realisatie en in gebruik name van een mestilo met een drijfkled.

Op 1 juni 2021, kenmerk 2021/11927 hebben wij een 2^e fasebeschikking (activiteiten bouwen, afwijken bestemmingsplan en milieu) verleend voor het wijzigen van de varkenshouderij en de mestbe- en verwerkingsinstallatie. Deze beschikking is inmiddels in werking getreden, maar nog niet onherroepelijk wegens het daartegen ingestelde beroep.

Beide fasebeschikkingen vormen tezamen de omgevingsvergunning.

Op 22 oktober 2020 is een melding Activiteitenbesluit milieubeheer ingediend voor het veranderen van de inrichting. Deze melding ziet concreet op het komen te vervallen van twee bovengrondse dieselolietanks van 2.000 liter en 8.000 liter en het plaatsen en in gebruik nemen van een bovengrondse dieselolietank van 25.000 liter op een nieuwe locatie binnen de inrichting.

Tot slot hebben wij bij besluit van 27 januari 2021, 2021/158 maatwerkvoorschriften opgelegd; inhoudende de verplichting tot het uitvoeren van een bodemonderzoek ter plaatse van de destijds nog te realiseren dieselolietank, alsmede de verplichting tot het overleggen van een rapport met de resultaten van dit onderzoek.

2.4 Bevoegd gezag

De activiteiten van de inrichting zijn onder meer genoemd in categorie 1.4 onder d, 7.4, 8.1 onder a, 8.2 onder b, 28.4 onder a sub 6, 28.4 onder c sub 1 van bijlage 1, onderdeel C van het Besluit omgevingsrecht (Bor). Daarnaast betreft het een inrichting waartoe meerdere IPPC-installaties behoren (categorieën 5.2 onder a, 5.3 onder a sub ii en 6.6 onder b van bijlage 1 bij de Richtlijn industriële emissies). Daarom zijn wij het bevoegd gezag voor de omgevingsvergunning.

2.5 Volledigheid van de aanvraag en opschorting procedure

Na ontvangst van de aanvraag hebben wij deze getoetst op volledigheid. Wij zijn van oordeel dat de aanvraag voldoende informatie bevat voor een goede beoordeling van de gevolgen van de activiteit op de fysieke leefomgeving.

2.6 Procedure

Dit besluit is voorbereid met de uitgebreide voorbereidingsprocedure als beschreven in paragraaf 3.3 van de Wabo. Gelet op artikel 3.10, eerste lid, van de Wabo is deze procedure van toepassing omdat de aanvraag geheel betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e (milieu) van de Wabo.

2.7 Adviezen

In de Wabo en het Bor worden bestuursorganen vanwege hun specifieke deskundigheid of betrokkenheid aangewezen als adviseur. Gelet op het bepaalde in artikel 2.26 van de Wabo, alsmede de artikelen 6.1 tot en met 6.4 van het Bor, hebben wij de aanvraag ter advies verzonden aan:

- het college van burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas;
- het Waterschap Limburg;
- de Inspectie Leefomgeving en Transport.

Op grond van artikel 12 van het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) is de aanvraag ter advisering voorgelegd aan het bestuur van de Veiligheidsregio Noord- en Midden-Limburg.

Naar aanleiding van de aanvraag hebben wij het volgende advies ontvangen:

Waterschap Limburg heeft aangegeven dat de thans aangevraagde situatie volledig past binnen de vigerende vergunning ingevolge de Waterwet. Dit betekent dat geen nieuwe vergunning ingevolge de Waterwet voor de thans aangevraagde activiteiten hoeft te worden aangevraagd. Daarnaast heeft het waterschap aangegeven het niet noodzakelijk te vinden dat wij aanvullende (maatwerk)voorschriften ten aanzien van de afvalwaterlozingen aan onderhavige vergunning verbinden.

Van het college van burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas, de Inspectie Leefomgeving en Transport en de Veiligheidsregio Noord- en Midden-Limburg hebben wij geen adviezen ontvangen.

3 Samenhang overige wetgeving

3.1 Coördinatie Waterwet

Binnen de inrichting treedt als gevolg van deze aanvraag geen verandering op in het afvalwater, dat direct op het oppervlaktewater wordt geloosd. Er is daarom geen sprake van een verandering waarvoor een verandering in de Waterwetvergunning moet worden aangevraagd.

Het Waterschap Limburg heeft op 24 november 2022 geadviseerd dat er géén vergunning in het kader van de Waterwet behoeft te worden ingediend.

3.2 Wet bevordering integriteitsbeoordelingen openbaar bestuur

De Wet Bibob (Wet Bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur) geeft het bevoegd gezag een extra weigerings- of intrekingsgrond bij het verlenen van vergunningen. Om te kunnen weigeren of intrekken dient het gevaar te bestaan dat met of onder de paraplu van de vergunning strafbare feiten gepleegd zullen worden of dat uit strafbare feiten verkregen gelden benut zullen worden. Het bevoegde gezag dient in eerste instantie zelf onderzoek te verrichten naar de vraag of dit gevaar bij een bepaalde inrichting bestaat.

Gedeputeerde Staten hebben ter uitvoering van de Wet Bibob op 17 juli 2018 een beleidslijn vastgesteld waarin de werkwijze wordt beschreven ten aanzien van de inzet van het Bibob-instrumentarium met betrekking tot vergunningen op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Op basis van de beleidslijn worden bedrijven in de hieronder genoemde gevallen gescreend op het mogelijk faciliteren van criminele activiteiten.

Toepassing Wet Bibob

In het kader van vergunningverlening passen Gedeputeerde Staten de Wet Bibob toe op aanvragen om een omgevingsvergunning die betrekking hebben op een (afvalstoffen)inrichting als bedoeld in categorie 28.4 en/of 28.10 van bijlage 1, onderdeel C van het Bor, voor zover de aanvraag geheel of gedeeltelijk strekt tot het uitvoeren van de volgende activiteiten:

- het oprichten van een inrichting als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, onder 1°, van de Wabo;
- het veranderen van een inrichting of van de werking daarvan als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, onder 2° of 3° van de Wabo en overeenkomstig artikel 2.6, eerste lid, van die wet door Gedeputeerde Staten wordt bepaald dat een omgevingsvergunning wordt aangevraagd met betrekking tot die verandering en het in werking hebben van de betrokken inrichting na die verandering;
- het verrichten van een activiteit binnen een inrichting als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder i, van de Wabo juncto artikel 2.2a, eerste lid, onder b, tweede lid, onder c t/m d en vierde lid van het Bor.

Gedeputeerde Staten kunnen toepassing van de Wet Bibob binnen bovengenoemd toepassingsgebied achterwege laten indien:

- een omgevingsvergunning wordt aangevraagd met betrekking tot een (afvalstoffen)inrichting als bedoeld in categorie 28.4 en/of 28.10 van bijlage 1, onderdeel C van het Bor, die wordt gedreven door een overheidsdienst;
- de Wet Bibob de afgelopen 5 jaar, te rekenen vanaf de datum van binnenkomst van de aanvraag, reeds werd toegepast.

Het bovengenoemde toepassingsgebied sluit overigens uitdrukkelijk niet uit dat met betrekking tot een inrichting, niet zijnde een (afvalstoffen)inrichting als bedoeld in categorie 28.4 en/of 28.10 van bijlage 1, onderdeel C van het Bor, en/of in een andere situatie als hiervoor aangehaald, wordt besloten tot toepassing van de Wet Bibob. Tot zodanige toepassing van de Wet Bibob kan onder meer aanleiding bestaan op basis van handhavingsinformatie of indicaties die het bevoegd gezag krijgt bij de (concept)aanvraag om een omgevingsvergunning. Daarnaast zal in principe in alle gevallen waarin de Officier van Justitie ingevolge artikel 26 van de Wet Bibob een zogenaamde tip geeft om in het kader van een aanvraag om een omgevingsvergunning een advies aan Bureau Bibob te vragen, toepassing worden gegeven aan voornoemde wet.

Afweging

Overeenkomstig het bepaalde in de provinciale beleidslijn kan een toetsing aan de Wet Bibob achterwege blijven. Dit aangezien thans louter sprake is van een veranderingsvergunning.

3.3 Activiteitenbesluit milieubeheer

Het Activiteitenbesluit milieubeheer (verder: Activiteitenbesluit) bevat algemene regels voor bedrijven. Veel bedrijven vallen in zijn geheel onder deze algemene regels. Een beperkt deel van de bedrijven blijft vergunningplichtig. Voor deze bedrijven geldt het Activiteitenbesluit slechts voor een deel van de activiteiten. Wel is het mogelijk voor een aantal aspecten maatwerkvoorschriften aan de inrichting op te leggen.

Type C-inrichtingen

Op grond van het Activiteitenbesluit en bijlage 1, onderdeel C van het Bor wordt de inrichting aangemerkt als een type C-inrichting. Voor de activiteiten binnen deze inrichting die onder het Activiteitenbesluit vallen, worden in de vergunning geen voorschriften opgenomen.

Van toepassing zijn de bepalingen en algemene voorschriften uit:

- hoofdstuk 1: afdeling 1.1;
- hoofdstuk 1: afdeling 1.2 (melding) voor zover deze afdeling betrekking heeft op activiteiten die verricht worden binnen de inrichting waarop hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit van toepassing is;
- hoofdstuk 2: afdeling 2.1 (zorgplicht) en afdeling 2.2 (lozingen) voor zover deze afdeling betrekking heeft op activiteiten die verricht worden binnen de inrichting waarop hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit van toepassing is;
- hoofdstuk 2 afdeling 2.3 (lucht en geur) voor zover van toepassing;
- hoofdstuk 2: afdeling 2.4 (bodem);
- hoofdstuk 3: afdeling 3.1 (afvalwaterbeheer);
 - § 3.1.3. Lozen van hemelwater, niet afkomstig van een bodembeschermende voorziening;
 - § 3.1.4. Behandelen van huishoudelijk afvalwater op locatie;
- hoofdstuk 3: afdeling 3.2 (installaties);
 - § 3.2.1. Het in werking hebben van een stookinstallatie, niet zijnde een grote stookinstallatie;
 - § 3.2.6. Het in werking hebben van een koelinstallatie;
- hoofdstuk 3: afdeling 3.3 (activiteiten met voertuigen, vaartuigen of luchtvaartuigen);
 - § 3.3.2. Het uitwending wassen en stallen van motorvoertuigen, werktuigen of spoorvoertuigen;

- hoofdstuk 3: afdeling 3.4. (opslaan van stoffen of het vullen van gasflessen);
 - § 3.4.9. Opslaan van gasolie, smeerolie of afgewerkte olie in een bovengrondse opslagtank;
- hoofdstuk 3: afdeling 3.5 (agrarische activiteiten);
 - § 3.5.8. Houden van landbouwhuisdieren in dierenverblijven;
- hoofdstuk 5: afdeling 5.1 (industriële emissies);
 - § 5.1.2. Afvalverbrandings- of afvalmeeverbrandingsinstallatie.

Maatwerkvoorschriften

Daarnaast hebben wij bij besluit van 27 januari 2021, kenmerk 2021/158 op grond van artikel 8.42, derde lid, van de Wet milieubeheer juncto artikel 2.11, tweede lid, van het Activiteitenbesluit milieubeheer maatwerkvoorschriften aan de inrichtinghouder opgelegd (zie ook paragraaf 2.2).

Melding

Voor de activiteiten die onder het Activiteitenbesluit vallen, moet vooraf of gelijktijdig met de aanvraag voor een omgevingsvergunning een melding worden ingediend. Voor zover van toepassing beschouwen wij onderhavige aanvraag tevens als zijnde een melding ingevolge het Activiteitenbesluit.

3.4 Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.)

In Nederland is de milieueffectrapportage geregeld in de Wet milieubeheer (Wm) en in de uitvoeringswetgeving in de vorm van een algemene maatregel van bestuur (het Besluit m.e.r.). Ook andere wetgeving heeft invloed op de milieueffectrapportage, zoals de Crisis- en Herstelwet (Chw). Er is een beperkte en een uitgebreide m.e.r.-procedure. Welke procedure van toepassing is, hangt af van het project.

Het Besluit m.e.r. maakt onderscheid naar activiteiten, plannen en besluiten, ten aanzien waarvan het maken van een milieueffectrapport verplicht is (onderdeel C van de bijlage behorende bij het Besluit m.e.r.) en activiteiten, plannen en besluiten, ten aanzien waarvan moet worden beoordeeld of een milieueffectrapport moet worden gemaakt (onderdeel D van de bijlage behorende bij het Besluit m.e.r.).

M.e.r.-beoordelingsplicht (onderdeel D)

De voorgenomen activiteit is genoemd in kolom 1 onder categorie 18.1 van onderdeel D van het Besluit m.e.r. Voor deze categorie is in kolom 2 een drempelwaarde opgenomen van 50 ton per dag. Het maatgevende onderdeel van de op te richten installatie (hygiëniseringsinstallatie ten behoeve van de hygiëniserings van de dikke mestfractie) heeft een technische capaciteit van méér dan 50 ton per dag. Aangezien de in kolom 2 opgenomen drempelwaarde wordt overschreden is de voorgenomen activiteit, op grond artikel 2, vijfde lid, onder a, van het Besluit milieueffectrapportage, m.e.r.-beoordelingsplichtig.

De aanvrager heeft de activiteit op 8 juli 2022 bij ons aangemeld met een aanmeldingsnotitie (artikel 7.16 van de Wm). Vervolgens hebben wij op 13 oktober 2022 met kenmerk 2022/9436 besloten dat voor deze voorgenomen activiteit in dit specifieke geval géén milieueffectrapport opgesteld dient te worden omdat uit de m.e.r.-beoordeling is gebleken dat er geen sprake is van belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu. Dit besluit hebben wij op 18 oktober 2022 bekend gemaakt. Dit besluit is bij de aanvraag gevoegd en is inmiddels in werking.

3.5 European pollutant release and transfer register (e-prtr)

In het kader van het VN-verdrag van Aarhus is in februari 2006 de Europese Pollutant Release and Transfer Register (E-PRTR) verordening vastgesteld. De (rechtstreeks werkende) E-PRTR-verordening verplicht bedrijven hun emissies naar water, lucht en bodem en de verwijderingsroutes voor afval te rapporteren aan de overheid. De rapportageverplichtingen zijn vooral van belang voor de emissies naar lucht en water en de hoeveelheden en verwijderingsroutes van de in de betreffende inrichting geproduceerde hoeveelheden afvalstoffen.

De activiteiten van onderhavige inrichting vallen onder de richtlijn en de uitvoeringsregeling.

3.6 Wet natuurbescherming

De Wet natuurbescherming (Wnb) bevat regels met betrekking tot Natura 2000-gebieden (Habitatrichtlijn- en Vogelrichtlijngebieden) binnen en buiten Nederland en regels voor het behoud van de biologische diversiteit en de bescherming van kwetsbare dier- en plantensoorten en hun natuurlijke leefomgeving.

3.6.1 Gebiedsbescherming

Artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb heeft betrekking op de vergunningplicht in verband met Natura 2000-gebieden binnen en buiten Nederland. Op grond van dit artikel is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor het realiseren van projecten of het verrichten van andere handelingen die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of andere handelingen die de natuurlijke kenmerken van het gebied kunnen aantasten.

3.6.2 Soortenbescherming

De Wnb bevat regels voor het behoud van de biologische diversiteit en de bescherming van kwetsbare dier- en plantensoorten en hun natuurlijke leefomgeving. Hiertoe kent de Wnb drie beschermingsregimes. Paragraaf 3.1 van de Wnb ziet op het beschermingsregime voor de van nature in Nederland in het wild levende vogels. Dit beschermingsregime is de invulling van Nederland aan de verplichtingen uit de Europese Vogelrichtlijn. Paragraaf 3.2 van de Wnb omvat het beschermingsregime voor dieren en planten van soorten die zijn genoemd in bijlage IV, onderdeel a, bij de Habitatrichtlijn, bijlage II bij het Verdrag van Bern en bijlage I bij het verdrag van Bonn. Naast de dieren en planten van soorten die zijn beschermd vanwege Europese richtlijnen en internationale verdragen, beschermt de Wnb een limitatief aantal soorten waarvan de bescherming niet internationaalrechtelijk is geregeld, maar waartoe de nationale wetgever op eigen initiatief heeft besloten. Paragraaf 3.3 van de Wnb behandelt dieren en planten van soorten die zijn opgenomen in de bijlage(n) bij de Wnb, dit wordt het beschermingsregime 'andere soorten' genoemd. Elk van bovenstaande beschermingsregimes kent eigen verboden en eigen voorwaarden tot het verlenen van ontheffing van de verboden.

3.6.3 Afweging

Gebiedsbescherming

Op 29 juni 2015, kenmerk 2015/37259 hebben wij een vergunning ingevolge artikel 16 en 19d van de Natuurbeschermingswet 1998 verleend aan T.A.J. Willems America B.V. Deze vergunning heeft thans te gelden als een vergunning ingevolge artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming.

Ten gevolge van de aangevraagde nieuwe activiteiten neemt de stikstofdepositie op een of meer Natura 2000-gebieden niet toe ten opzichte van voornoemde referentiesituatie. Evenmin is sprake van een ander – niet aan stikstofdepositie gerelateerd – mogelijk significant negatief effect op een of meer Natura 2000-gebieden. Dientengevolge is géén sprake van een vergunningplicht ingevolge artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. Bijgevolg is het aanhaken van het onderdeel natuur bij de procedure in het kader van de Wabo niet aan de orde.

Soortenbescherming

Evenmin is ten gevolge van de voorgenomen activiteiten sprake van een ontheffingplicht soortenbescherming. Dit gelet op de aard van de activiteiten, alsmede de omstandigheid dat reeds bedrijfsmatige activiteiten van eenzelfde aard op de betreffende locatie plaatsvinden. Bijgevolg is het aanhaken van dit onderdeel bij de procedure in het kader van de Wabo ook niet aan de orde.

3.7 Verordening dierlijke bijproducten

In sectorplan 65 van het Landelijke afvalbeheerplan (LAP3) is aangegeven dat dierlijk afval valt onder de werkingssfeer van de Verordening EG 1069/2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten (de Verordening dierlijke bijproducten).

De Basisverordening (EG) nr. 1069/2009 regelt in combinatie met de uitvoeringsverordening (EG) nr. 142/2011 sinds 4 maart 2011 het gebruik van dierlijke bijproducten. De dierlijke bijproducten Verordeningen zijn leidend ten opzichte van de Wet milieubeheer (Wm).

Beide verordeningen stellen eisen aan het verzamelen, merken, verwerken, verwijderen, opslaan, verhandelen, vervoeren en invoeren van dierlijke bijproducten en afgeleide producten. De verordening beoogt te voorkomen dat bepaalde dierlijke bijproducten in menselijke en/of dierlijke voedselketen terechtkomen.

Nederlandse wetgeving

Basisverordening (EG) nr. 1069/2002 en uitvoeringsverordening (EG) nr. 142/2011 zijn Europese verordeningen die van toepassing zijn in alle lidstaten. In de Nederlandse wetgeving zijn deze verordeningen uitgewerkt in:

- Gezondheids- en welzijnswet voor dieren;
- Besluit dierlijke bijproducten;
- Regeling dierlijke bijproducten 2011;
- Regeling veterinaire voorschriften handel dierlijke bijproducten.

Dierlijke bijproducten zijn verdeeld in drie categorieën. Deze indeling is bepaald door de Verordening nr. 1069/2002 en is gebaseerd op het risico voor de volks- en diergezondheid. Per categorie is bepaald wat er met het dierlijke bijproduct mag gebeuren en welke bestemming het mag hebben.

De Verordening dierlijke bijproducten geeft in de artikelen 12 tot en met 14 per categorie dierlijk afval aan welke verwerkingswijze is toegestaan. De Verordening dierlijke bijproducten is leidend ten opzichte van de Wet milieubeheer.

Beoordeling en toetsing

De binnen onderhavige inrichting te accepteren en te be- en verwerken mest moet op grond van de Basisverordening (EG) nr. 1069/2002 dierlijke bijproducten worden aangemerkt als een categorie 2 materiaal.

Op grond van de Verordening dierlijke bijproducten geldt voor het exporteren van dierlijke mest binnen de Europese unie dat de dierlijke mest minimaal 60 minuten op 70 graden Celsius moet zijn verwarmd.

Onderhavige aanvraag ziet in hoofdzaak op een ander mestbe- en verwerkingsproces ten aanzien van de dikke mestfractie in de reguliere bedrijfssituatie, te weten thermische hygiëniserende. In de aanvraag is beschreven dat dit proces een verhitting van de mestfractie betreft naar een temperatuur van 57 graden Celsius gedurende 45 minuten. Dit proces is goedgekeurd door de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (d.d. 14 mei 2018 met zaaknummer 201802661).

De mogelijkheden in het gebruik en de verwijdering van categorie 2 materiaal zijn opgenomen in de artikelen 13 en 14 van de Verordening (EG) nr. 1069/2002. In artikel 23 is bepaald dat de inrichtinghouder zich bij de bevoegde autoriteit (lees: Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit) voorafgaande aan het opstarten van de exploitatie moet laten registreren. Verder is in artikel 24 van voornoemde verordening bepaald dat de inrichtinghouder moet beschikken over een erkenning van de NVWA.

De toestemmingverlening en handhaving van deze regelgeving is een bevoegdheid van de NVWA.

4 Overwegingen

4.1 Milieu

4.1.1 Algemeen

De aanvraag heeft betrekking op het veranderen of veranderen van de werking en het in werking hebben van een inrichting als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e van de Wabo. De aanvraag betreft de activiteiten als beschreven in paragraaf 2.1 van onderhavig besluit.

Toetsingskader

Gelet op artikel 2.14, eerste lid, onder a, van de Wabo hebben wij de volgende aspecten betrokken bij de beslissing op de aanvraag:

- de bestaande toestand van het milieu, voor zover de inrichting daarvoor gevolgen kan veroorzaken;
- de gevolgen voor het milieu, mede in hun onderlinge samenhang bezien, die de inrichting kan veroorzaken, mede gezien de technische kenmerken en de geografische ligging daarvan;
- de met betrekking tot de inrichting en het gebied waar de inrichting zal zijn of is gelegen, redelijkerwijs te verwachten ontwikkelingen die van belang zijn met het oog op de bescherming van het milieu;
- de mogelijkheden tot bescherming van het milieu, door de nadelige gevolgen voor het milieu, die de inrichting kan veroorzaken, te voorkomen, of zoveel mogelijk te beperken, voor zover zij niet kunnen worden voorkomen;
- het systeem van met elkaar samenhangende technische, administratieve en organisatorische maatregelen om de gevolgen die de inrichting of het mijnbouwwerk voor het milieu veroorzaakt, te monitoren, te beheersen en, voor zover het nadelige gevolgen betreft, te verminderen, dat degene die de inrichting drijft, met betrekking tot de inrichting toepast, alsmede het milieubeleid dat hij met betrekking tot de inrichting voert.

Wij beperken ons tot die onderdelen van het toetsingskader die ook daadwerkelijk op onze beslissing van invloed (kunnen) zijn.

4.1.1.1 Best beschikbare technieken

In het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu moeten aan de vergunning voorschriften worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk - bij voorkeur bij de bron - te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende Beste Beschikbare Technieken (BBT) worden toegepast. Voor het bepalen van de BBT moet rekening worden gehouden met de BBT-conclusies en de bij ministeriële regeling aangewezen informatiedocumenten over BBT.

De BBT-conclusies worden vastgesteld door de Europese commissie en worden in de Nederlandse regelgeving niet meer apart aangewezen. Voor BBT Referentiedocumenten (BREF's) die zijn vastgesteld voor 6 januari 2011 geldt dat in afwachting van aanneming van nieuwe BBT-conclusies het hoofdstuk Best Available Techniques (BAT) dat in de desbetreffende BREF staat, geldt als BBT-conclusie.

Voor IPPC-installaties moeten de BBT-conclusies worden toegepast. Uitsluitend indien toepassing van de BBT-conclusies leidt tot buitensporige hoge kosten als gevolg van de geografische ligging, de lokale milieuomstandigheden of de technische kenmerken van de IPPC-installatie mogen in specifieke gevallen

minder strenge emissiegrenswaarden worden vastgesteld. Een dergelijke afwijking moet in de vergunning uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

Beoordeling

Binnen de inrichting worden een of meer van de activiteiten uitgevoerd die aangewezen zijn in bijlage 1 bij richtlijn 2010/75/EU van het Europees parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies. Het betreft de volgende categorieën:

- categorie 5.2 onder a (de verwijdering of nuttige toepassing van afvalstoffen in afvalverbrandings- of afvalmeeverbrandingsinstallaties voor ongevaarlijke afvalstoffen met een capaciteit van méér dan 3 ton per uur);
- categorie 5.3 onder a sub ii (de verwijdering van ongevaarlijke afvalstoffen met een capaciteit van meer dan 50 ton per dag door middel van een of meer van de volgende activiteiten, met uitzondering van de activiteiten bedoeld in Richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater, ii) fysisch-chemische behandeling);
- categorie 6.6 onder b (intensieve pluimvee- of varkenshouderij met méér dan 2.000 plaatsen voor mestvarkens (van meer dan 30 kg)).

Voor deze installaties zijn de volgende BBT-conclusies en/of BREF's beschikbaar. De BREF's dienen als achtergronddocument ter verduidelijking van de BBT-conclusies, danwel gelden de in deze BREF's opgenomen hoofdstukken BAT als BBT-conclusies.

- BBT-conclusies Afvalverbranding;
- BBT-conclusies Afvalbehandeling;
- BBT-conclusies Grote stookinstallaties;
- BBT-conclusies Intensieve veehouderij;
- BREF Koelsystemen;
- BREF Op- en overslag bulkgoederen;
- BREF Energie-efficiëntie.

De aanvraag ziet louter op wijzigingen ten aanzien van de mestbe- en verwerkingsinstallatie. Het betreft het thermisch hygiëniseren van de dikke mestfractie in de reguliere bedrijfssituatie. Dit andere mestbe- en verwerkingsproces (in zijn totaliteit bekeken) is te karakteriseren als een IPPC-installatie als genoemd in categorie 5.3 onder a sub ii van bijlage 1 bij de Rie. Het voorgaande betekent dat de thans aangevraagde wijzigingen louter aan de BBT-conclusies Afvalbehandeling en de BREF Energie-efficiëntie zijn (en behoeven te worden) getoetst. Toetsing aan de overige BBT-conclusies en BREF's heeft reeds plaatsgevonden in de eerder verleende 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020 met kenmerk 2020/20418. Aan voornoemde beschikking zijn bovendien voorschriften verbonden waarmee toepassing van de beste beschikbare technieken geborgd is en waaraan vergunninghouder onverminderd gehouden is.

Verder hebben wij bij het bepalen van de beste beschikbare technieken rekening gehouden met de in de bijlage van de Mor aangewezen informatiedocumenten.

De toetsing aan de BBT-conclusies Afvalbehandeling heeft het volgende ingehouden:

BBT-conclusies Afvalbehandeling

Binnen de inrichting is vergund een mestbe- en verwerkingsinstallatie met een jaarcapaciteit van 450.000 m³ drijfmest. Onderhavige aanvraag ziet op een wijziging van deze mestbe- en verwerkingsinstallatie (t.w. thermische hygiënisatie van de dikke mestfractie in de reguliere bedrijfssituatie), alsmede een verlaging van de jaarcapaciteit naar 350.000 m³ drijfmest. In de toelichting bij de aanvraag is op pagina 3 beschreven dat deze jaarcapaciteit geheel bestaat uit drijfmest van derden, daar de vergunde veehouderij nog niet is gerealiseerd.

In het toepassingsgebied van deze BBT-conclusies is opgenomen dat deze conclusies geen betrekking hebben op de verwerking van mest op landbouwbedrijven, wanneer deze activiteit onder de BBT-conclusies Intensieve veehouderij valt.

Daar in de toelichting bij de aanvraag is beschreven dat de mest volledig afkomstig is van derden zijn de BBT-conclusies Intensieve Veehouderij aangaande verwerking van mest op landbouwbedrijven niet van toepassing.

BBT-conclusie 1 Milieubeheersysteem (MBS)

BBT is het invoeren en naleven van een milieubeheersysteem, waarbij alle genoemde elementen (I t/m XV) zijn meegenomen voor zover van toepassing.

Toepasbaarheid

Het toepassingsgebied (bv. de mate van gedetailleerdheid) en de aard (bv. gestandaardiseerd of niet-gestandaardiseerd) van het milieubeheersysteem hebben in het algemeen te maken met de aard, omvang en complexiteit van de installatie en alle mogelijke milieueffecten ervan (mede bepaald door de soort en hoeveelheid verwerkt afval).

Overwegingen

In voorschrift 1.2 van de 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020, kenmerk 2020/20418 is reeds bepaald dat vergunninghouder een milieubeheersysteem moet invoeren en in werking moet hebben als beschreven in BBT-conclusie 1 van de BBT-conclusies Afvalbehandeling. Het stellen van nadere voorschriften achten wij derhalve niet noodzakelijk.

BBT-conclusie 2 Verbeteren milieuprestaties

De beste beschikbare techniek om de algehele milieuprestaties van de installatie te verbeteren, is de toepassing van alle hieronder vermelde technieken:

	Techniek	Toepasbaarheid en overwegingen
a.	Opstelling en invoering van procedures voor de karakterisering en preacceptatie van afval	In paragraaf 4.1.2 zijn onze overwegingen opgenomen ten aanzien van de noodzaak tot het beschikken over een adequaat acceptatie- en verwerkingsbeleid (AV-beleid) en een systeem voor administratieve organisatie en interne controle (AO/IC). Uit de afstemmingsconstructie (artikel 22.1 van de Wet milieubeheer) volgt dat hoofdstuk 10 van de Wet milieubeheer terugtreedt voor zover de Meststoffenwet eisen aan een inrichtinghouder stelt. Voor onderdelen die de Meststoffenwet niet regelt blijft hoofdstuk 10 gelden. Verder stelt de Verordening dierlijke bijproducten eisen aan de voorzieningen, werkwijze, hygiëne en procesbeheersing bij het verwerken en opslaan van mest. Deze verordening is leidend ten opzichte van de Wet milieubeheer. Het voorgaande betekent dat voor wat betreft het AV-beleid en AO/IC geen voorschriften aan deze

		vergunning zijn verbonden, aangezien de Meststoffenwet en de Verordening dierlijke bijproducten hier eisen aan stellen.
b.	Opstelling en invoering van procedures voor de acceptatie van afval	Zie onze overwegingen onder a.
c.	Opstelling en invoering van een traceersysteem en inventarisatie voor afval	Zie onze overwegingen onder a.
d.	Opstelling en invoering van een kwaliteitsbeheersysteem voor de output	Niet van toepassing omdat de output meststoffen en loosbaar water betreft waaraan geen gevaarseigenschappen of risico's op het gebied van procesveiligheid/arbeidsveiligheid en milieueffecten verbonden zijn.
e.	Waarborgen van afvalscheiding	Aan de vigerende revisievergunning zijn reeds voorschriften verbonden inzake afvalscheiding, waaraan vergunninghouder gehouden is
f.	Waarborgen van de comptabiliteit van afval vóór het mengen of vermengen van afval	Voor het mengen van dierlijke mest zijn geen eisen in de vergunning opgenomen, omdat de Meststoffenwet hier eisen aan stelt. Zie onze overwegingen onder a.
g.	Sortering van inkomend vast afval	Niet van toepassing daar binnen de inrichting geen vaste afvalstoffen worden ingenomen.

BBT-conclusie 3 Vermindering van emissies naar water en lucht

De beste beschikbare techniek om de vermindering van emissies naar water en lucht te bevorderen, is het opstellen en actueel houden van een inventaris van afvalwater- en afgasstromen, als onderdeel van het milieubeheersysteem (zie BBT 1), waarin alle navolgende elementen zijn opgenomen:

- i) informatie over de eigenschappen van het te behandelen afval en de afvalverwerkingsprocessen, met inbegrip van:
 - a. vereenvoudigde processtroombiagrammen waaruit de herkomst van de emissies blijkt;
 - b. beschrijvingen van procesgeïntegreerde technieken en afvalwater-/afgasbehandeling bij de bron, inclusief de prestaties ervan;
- ii) informatie over de kenmerken van de afvalwaterstromen, zoals:
 - a. gemiddelde waarden en variabiliteit van debiet, pH, temperatuur en geleidbaarheid;
 - b. gemiddelde concentratie en belastingwaarden van de relevante stoffen en hun variabiliteit (bv. CZV/TOC, stikstofverbindingen, fosfor, metalen, prioritair stoffen/microverontreinigingen);
 - c. gegevens over biologische verwijderbaarheid (bv. BZV, BZV/CZV-ratio, Zahn-Wellentest, potentieel tot biologische inhibitie (bv. inhibitie van actief slib)) (zie BBT-conclusie 52);
- iii) informatie over de eigenschappen van de afgasstromen, zoals:
 - a. gemiddelde waarden en variabiliteit van debiet en temperatuur;
 - b. gemiddelde concentratie en belastingwaarden van de relevante stoffen en hun variabiliteit (bv. organische verbindingen, POP's zoals PCB's);
 - c. ontvlambaarheid, laagste en hoogste explosiegrenswaarden, reactiviteit;
 - d. de aanwezigheid van andere stoffen die van invloed kunnen zijn op het afgasbehandelingssysteem of de veiligheid van de installatie (bv. zuurstof, stikstof, waterdamp, stof).

Toepasbaarheid en overwegingen

Het toepassingsgebied (bv. de mate van gedetailleerdheid) en de aard van de inventarisatie hebben in het algemeen te maken met de aard, omvang en complexiteit van de installatie en alle mogelijke milieueffecten ervan (mede bepaald door de soort en hoeveelheid verwerkt afval).

In voorschrift 1.2 van de 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020, kenmerk 2020/20418 is reeds bepaald dat vergunninghouder een milieubeheersysteem moet invoeren en in werking moet hebben als beschreven in BBT-conclusie 1 van de BBT-conclusies Afvalbehandeling. Het stellen van nadere voorschriften achten wij derhalve niet noodzakelijk.

BBT-conclusie 4 Opslag van afval en vermindering van milieurisico's

De beste beschikbare techniek om de met de opslag van afval verbonden milieurisico's te verminderen, is de toepassing van alle hieronder vermelde technieken:

	Techniek	Toepasbaarheid en overwegingen
a.	Geoptimaliseerde opslag. Dit omvat technieken zoals: - de opslagplaats bevindt zich zo ver van gevoelige receptoren, waterlopen, enz. als technisch en economisch mogelijk; - de opslagplaats is zodanig gelegen dat onnodige hantering van afval binnen de installatie wordt voorkomen of tot een minimum wordt beperkt (bv. hetzelfde afval wordt tweemaal of meer gehanteerd of de transportafstanden in de installatie zijn onnodig lang).	Algemeen toepasbaar op nieuwe installaties. Het betreft een bestaande mestbe- en verwerkingsinstallatie waardoor afstanden niet meer gewijzigd kunnen worden. Er wordt voldoende afstand in acht genomen tussen de installatie en gevoelige receptoren. De kern van America is gelegen op circa 950 meter afstand. De opslagsilo's voor drijfmest bevinden zich op korte afstand van de mestbe- en verwerkingsinstallatie.
b.	Adequate opslagcapaciteit. Er worden maatregelen genomen om accumulatie van afval te voorkomen, zoals: - de maximale afvalopslagcapaciteit is duidelijk vastgesteld en wordt niet overschreden, rekening houdend met de eigenschappen van de soorten afval (bv. inzake brandgevaar) en de behandelingscapaciteit; - de hoeveelheid opgeslagen afval wordt regelmatig getoetst aan de maximaal toegestane opslagcapaciteit; - de maximale verblijftijd van afval is duidelijk vastgesteld.	Algemeen toepasbaar. Uit de afstemmingsconstructie (artikel 22.1 Wet milieubeheer) volgt dat hoofdstuk 10 van de Wet milieubeheer terugtreedt voor zover de Meststoffenwet eisen aan een inrichtinghouder stelt. Voor onderdelen die de Meststoffenwet niet regelt blijft hoofdstuk 10 gelden. Voor wat betreft de opslagtermijn van voornoemde afvalstof is geen maximum in deze vergunning opgenomen, aangezien de Meststoffenwet hier reeds eisen aan stelt. Verder stelt de Verordening dierlijke bijproducten eisen aan de voorzieningen, werkwijze, hygiëne en procesbeheersing bij het verwerken en opslaan van mest. Voornoemde verordening is

		leidend ten opzichte van de Wet milieubeheer. Voor het opslaan van voornoemde afvalstof beschikt aanvrager over de benodigde voorzieningen.
c.	Veilige opslag. - de apparatuur die wordt gebruikt voor het laden, lossen en opslaan van afval is duidelijk gedocumenteerd en geëtiketteerd; - afval waarvan bekend is dat het gevoelig is voor warmte, licht, lucht, water enz. wordt tegen dergelijke omgevingsomstandigheden beschermd; - containers en vaten zijn geschikt voor het beoogde doel en worden veilig opgeslagen.	Algemeen toepasbaar. De transportmiddelen die worden gebruikt voor de aanvoer en het lossen van drijfmest betreffen vrachtwagens die hiervoor geschikt zijn. De opslagsilo's zijn bovendien geschikt voor de opslag van de diverse stoffen. Bovendien zijn dienaangaande aan de vigerende vergunning voorschriften verbonden.
d.	Afzonderlijke ruimten voor opslag en hantering van verpakt gevaarlijk afval.	Wordt toegepast.

BBT-conclusie 5 Behandeling en overbrenging afval en vermindering milieurisico's

De beste beschikbare techniek om de met de behandeling en overbrenging van afval verbonden milieurisico's te verminderen, is het opstellen en uitvoeren van hanterings- en overbrengingsprocedures.

Overwegingen

De transportmiddelen voor de aanvoer en het lossen van drijfmest betreffen vrachtwagens die hiervoor geschikt zijn. De bediening en het lossen gebeurt door deskundig personeel. Binnen de inrichting wordt daarnaast zoveel mogelijk gebruik gemaakt van automatische pomp- en transportsystemen. Hiermee is de kans op incidenten en de bijbehorende milieueffecten tot het minimum beperkt.

Gelet op de aard van de afvalstoffen en de daarmee samenhangende geringe waarschijnlijkheid van ongevallen en incidenten en de milieueffecten daarvan, zijn wij van mening dat kan worden afgezien van het opstellen van hanterings- en overbrengingsprocedures.

BBT-conclusie 6 Emissies naar water

BBT-conclusie 7 Relevante parameters en monitoringsfrequentie

Voor relevante emissies naar water, zoals vastgesteld in de inventarisatie van afvalwaterstromen (zie BBT 3), is de beste beschikbare techniek om de belangrijkste procesparameters (bv. afvalwaterdebiet, pH, temperatuur, geleidbaarheid, BZV) te monitoren op cruciale locaties (bv. aan de inlaat/uitlaat van de voorbehandeling, aan de inlaat van de eindbehandeling, aan het punt waar de emissie de installatie verlaat).

Overwegingen

Voor de lozing van gezuiverd water van de mestbe- en verwerkingsinstallatie beschikt vergunninghouder over een waterwetvergunning met daarin opgenomen de lozingsnormen voor de belangrijke procesparameters (zie ook paragraaf 3.1). Het Waterschap Limburg heeft op 24 november 2022 geadviseerd dat er géén vergunning in het kader van de Waterwet behoeft te worden ingediend.

BBT-conclusie 8 Emissies naar lucht

De beste beschikbare techniek is om geleide emissies naar lucht met ten minste de in de bijgevoegde tabel vermelde frequentie en overeenkomstig de EN-normen te monitoren. Indien er geen EN-normen beschikbaar zijn, is de beste beschikbare techniek om ISO-, nationale of andere internationale normen te gebruiken die garanderen dat er gegevens van gelijkwaardige wetenschappelijke kwaliteit worden aangeleverd.

In de tabel is voor de afzonderlijke procesparameters en soort afvalverwerkingsproces genoemd op welke BBT-conclusie deze monitoring betrekking heeft.

Overwegingen

Aan de vigerende 1^e fasebeschikking zijn monitoringsvoorschriften voor de emissies naar de lucht verbonden waaraan vergunninghouder gehouden is (zie ook onze overwegingen in paragraaf 4.1.8 en 4.1.9).

BBT-conclusie 9 Diffuse emissies organische verbindingen naar de lucht en monitoringsfrequentie

De beste beschikbare techniek is om diffuse emissies van organische verbindingen naar de lucht als gevolg van de regeneratie van afgewerkte oplosmiddelen, de decontaminatie van POP-houdende apparatuur met oplosmiddelen, en de fysisch-chemische behandeling van oplosmiddelen met het oog op de terugwinning van hun calorische waarde, ten minste eenmaal per jaar te monitoren door één of een combinatie van de in deze BBT-conclusie beschreven technieken te gebruiken.

Overwegingen

Niet van toepassing.

BBT-conclusie 10 Periodieke monitoring van geuremissies

De beste beschikbare techniek is om geuremissies periodiek te monitoren. De monitoringsfrequentie wordt bepaald in het geurbeheersplan (zie BBT-conclusie 12).

Toepasbaarheid en overwegingen

De toepasbaarheid is beperkt tot gevallen waarin geurhinder bij gevoelige receptoren wordt verwacht of zich heeft voorgedaan.

Aan de 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020, kenmerk 2020/20418 is reeds een voorschrift (voorschrift 1.3 van paragraaf 8.1) verbonden met de verplichting tot het opstellen en het in werking zijn overeenkomstig een geurbeheersplan als onderdeel van een milieubeheersysteem. Onderdeel van het geurbeheersplan is een protocol voor de monitoring van geur.

BBT-conclusie 11 Monitoring water-, energie- en grondstoffenverbruik

De beste beschikbare techniek is om het jaarlijkse water-, energie- en grondstoffenverbruik en de jaarlijkse productie van residuen en afvalwater te monitoren met een frequentie van ten minste eenmaal per jaar.

Monitoring omvat directe metingen, berekeningen of registratie (bv. aan de hand van geschikte meters of facturen). De monitoring wordt uitgesplitst op het meest geschikte niveau (bv. op proces-, fabrieks- of installatieniveau) en houdt rekening met alle significante wijzigingen in de installatie.

Overwegingen

In de 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020, kenmerk 2020/20418 is reeds een voorschrift verbonden inhoudende een eenmalige registratieverplichting van het water- en elektriciteitsverbruik. Wij hebben dit voorschrift gelet op deze BBT-conclusie geactualiseerd.

BBT-conclusie 12 Geurbeheersplan inclusief bijbehorende monitoring BBT 10

De beste beschikbare techniek om geuremissies te voorkomen of, indien dat niet haalbaar is, te verminderen is om als onderdeel van het milieubeheersysteem (zie BBT 1) een geurbeheerplan op te zetten, in te voeren en regelmatig te evalueren, dat alle in BBT-conclusie 12 genoemde elementen omvat.

Toepasbaarheid en overwegingen

De toepasbaarheid is beperkt tot gevallen waarin geurhinder bij gevoelige receptoren wordt verwacht of zich heeft voorgedaan.

Zie onze overwegingen over BBT-conclusie 10.

Hieruit volgt dat aan de 1^e fasebeschikking reeds een verplichting tot het opstellen en in werking zijn overeenkomstig een geurbeheersplan is opgenomen.

BBT-conclusie 13 Geuremissies te voorkomen of, indien dat niet haalbaar is, te verminderen

Deze BBT-conclusie schrijft de technieken voor die minimaal moeten worden gebruikt om geuremissie en/of geureffecten te voorkomen of te verminderen. Er moet één of een combinatie van technieken worden gebruikt. Per geval moet worden beoordeeld welke technieken nodig zijn en deze moeten zo nodig in de omgevingsvergunning worden vastgelegd.

	Techniek	Toepasbaarheid en overwegingen
a.	Beperking van de verblijfstijd tot een minimum. Minimaliseren van de verblijfstijd van (potentieel) geurend afval in opslag of hanteringssystemen (bv. leidingen, tanks en containers), in het bijzonder onder anaerobe omstandigheden. Indien relevant worden adequate voorzieningen getroffen voor de acceptatie van seizoensgebonden piekvolumes van afval.	Alleen toepasbaar op open systemen. De verblijfstijd van mest in opslag of hanteringssystemen wordt geminimaliseerd.
b.	Toepassing van chemische behandeling. Er worden chemische stoffen gebruikt om geurende verbindingen te vernietigen of de vorming ervan te beperken (bv. oxidatie of precipitatie van waterstofsulfide).	Niet toepasbaar indien dit de gewenste kwaliteit van de output kan ondermijnen. Wordt niet toegepast.
c.	Optimalisering van aerobe behandeling. In het geval van aerobe behandeling van op water gebaseerde, vloeibare afvalstromen kan dit het volgende omvatten: - het gebruik van zuivere zuurstof;	Algemeen toepasbaar. Niet van toepassing op de mestbe- en verwerkingsinstallatie.

- schuimverwijdering in tanks; - frequent onderhoud van het beluchtingssysteem. In het geval van aerobe behandeling van ander afval dan op water gebaseerde, vloeibare afvalstromen, zie BBT 36.	
--	--

BBT-conclusie 14 Diffuse emissies te voorkomen of, indien dat niet haalbaar is, te verminderen

De beste beschikbare techniek om diffuse emissies naar lucht, in het bijzonder stof, organische verbindingen en geur, te voorkomen of, indien dat niet haalbaar is, te verminderen, is de toepassing van een geschikte combinatie van de onderstaande technieken. Afhankelijk van het met het afval verbonden risico op het gebied van diffuse emissies naar lucht is BBT-conclusie 14d in het bijzonder relevant.

	Techniek	Toepasbaarheid en overwegingen
a.	Beperking van het aantal potentiële emissiebronnen tot een minimum. De omvat technieken zoals: - een geschikt ontwerp van de indeling van leidingen (bv. minimalisering van de lengte van leidingen, vermindering van het aantal flenzen en kleppen, gebruik van gelaste fittingen en leidingen); - voorkeur voor het gebruik van overbrenging onder invloed van zwaartekracht boven het gebruik van pompen; - beperken van de valhoogte van materiaal; - beperking van de verkeerssnelheid; - gebruik van windbarrières.	Algemeen toepasbaar. Het beperken van het aantal potentiële emissiebronnen tot een minimum heeft bij het ontwerp van de procesinstallaties een grote rol gespeeld. Aan de vigerende revisievergunning is bovendien een voorschrift verbonden ten aanzien van diffuse emissies van stof ten gevolge van transportactiviteiten, waaraan vergunninghouder gehouden is.
b.	Selectie en gebruik van zeer betrouwbare apparatuur. Dit omvat technieken zoals: - kleppen met dubbele afdichtingen of even efficiënte apparatuur; - zeer betrouwbare pakkingen (zoals spiraalgewonden pakkingen of ringpakkingen) voor kritieke toepassingen; - pompen/compressoren/roerinrichtingen uitgerust met mechanische afdichtingen in plaats van pakkingen; - magnetisch aangedreven pompen/compressoren/roerinrichtingen;	De toepasbaarheid in bestaande installaties is mogelijk beperkt als gevolg van bedieningsvereisten. Ten behoeve van een goede en veilige werking van de mestbe- en verwerkingsinstallatie wordt alleen gebruik gemaakt van kwalitatief hoogwaardige apparatuur, welke voldoet aan de specificaties en normen voor de toepassing waar deze voor worden gebruikt.

	- geschikte toegangspoorten voor onderhoudsslangen, ponstangen en boorkoppen (bv. bij het ontgassen van AEEA die VFK's en/of VKW's bevatten).	
c.	Voorkoming van corrosie. Dit omvat technieken zoals: - geschikte selectie van bouwmaterialen; - voering of coating van apparatuur en verven van leidingen met corrosievertragers	Algemeen toepasbaar. Ter voorkoming van corrosie worden geschikte (bouw)materialen toegepast.
d.	Insluiting, verzameling en behandeling van diffuse emissies. Dit omvat technieken zoals: - opslag, behandeling en hantering van afval en materiaal dat diffuse emissies kan produceren in gesloten gebouwen en/of gesloten apparatuur (bv. transportbanden); - gesloten apparatuur of gebouwen onder adequate druk houden; - emissies verzamelen en leiden naar een geschikt emissiereductiesysteem (zie punt 6.1) via een luchtafvoersysteem en/of luchtaanzuigsystemen in de nabijheid van de emissiebronnen.	Het gebruik van gesloten apparatuur of gebouwen is mogelijk beperkt door veiligheidsoverwegingen, zoals het risico van explosie of zuurstofdepletie. Het gebruik van gesloten apparatuur of gebouwen is mogelijk ook beperkt door de hoeveelheid afval. De mestbe- en verwerkingsinstallatie is inpandig opgesteld en er is deels sprake van gesloten apparatuur. De opslag van dikke mestfractie in gebouw 6 vindt eveneens inpandig plaats en deze ruimte wordt onder adequate druk gehouden.
e.	Bevochtigen. Potentiële bronnen van diffuse stofemissies (bv. afvalopslag, verkeerszones en open hanteringsprocessen) worden met water of mist bevochtigd.	Algemeen toepasbaar. In de vigerende revisievergunning is een voorschrift opgenomen teneinde hinderlijke verspreiding van stof buiten de inrichting te voorkomen middels een veegmachine en/of een sproeiwagen. Vergunninghouder is gehouden aan dit voorschrift.
f.	Onderhoud. Dit omvat technieken zoals: - de toegang tot potentieel lekkende apparatuur waarborgen; - regelmatige controle van beschermingsmiddelen, zoals lamellaire gordijnen of snelwerkende deuren.	Algemeen toepasbaar. Ter voorkoming van diffuse emissies naar de lucht wordt geen gebruik gemaakt van speciale technieken, waarmee bij het onderhoud specifiek rekening moet worden gehouden.
g.	Reiniging van afvalverwerkings- en opslagruimten.	Algemeen toepasbaar.

	Dit omvat technieken zoals de regelmatige reiniging van de hele afvalverwerkingsruimte (hallen, verkeerszones, opslagruimten enz.), transportbanden, apparatuur en containers.	De gebouwen waarin de afzonderlijke onderdelen van de mestbe- en verwerkingsinstallatie zijn opgesteld worden regelmatig schoon gehouden. Dit is ook geborgd middel voorschrift 1.3 als verbonden aan de vigerende revisievergunning.
h.	Programma inzake lekdetectie en –reparatie (LDAR) Zie punt 6.2. Wanneer emissies van organische verbindingen worden verwacht, wordt een LDAR-programma opgezet en ingevoerd aan de hand van een risico gebaseerde benadering, waarbij met name rekening wordt gehouden met het ontwerp van de installatie en de hoeveelheid en aard van de betrokken organische verbindingen.	Algemeen toepasbaar. Niet van toepassing, omdat als gevolg van het in werking zijn van de mestbe- en verwerkingsinstallatie er geen emissies zijn van organische verbindingen.

BBT-conclusie 15 Affakkelen

BBT-conclusie 16 Emissies affakkelen

Niet van toepassing.

BBT-conclusie 17 Geluidbeheersplan

Het is de beste beschikbare techniek om een geluidbeheersplan op te zetten en na te leven.

Een geluidbeheersplan is alleen nodig wanneer geluidhinder wordt verwacht of is aangetoond. In de omgevingsvergunning moeten geluidnormen worden opgenomen passend voor de omgeving. Eventueel worden ook maatregelen opgenomen om te borgen dat aan de geluidnormen wordt voldaan. De normen en maatregelen zijn erop gericht om geluidhinder te voorkomen. Als kan worden onderbouwd dat geen geluidhinder te verwachten is, is een geluidbeheersplan niet nodig.

Overwegingen

Niet van toepassing (zie paragraaf 4.1.7).

BBT-conclusie 18 Geluids- en trillingsemissies

Het is de beste beschikbare techniek om één of een combinatie van de in onderstaande tabel genoemde technieken te gebruiken om geluids- en trillingsemissies te voorkomen of te beperken.

	Techniek	Toepasbaarheid en overwegingen
a.	Een goede locatie van apparatuur en gebouwen. Het geluidniveau kan worden verminderd door: - de afstand tussen de geluidsbron en de ontvanger te vergroten (door de uitrusting zo ver mogelijk van de gevoelige receptoren te plaatsen);	Voor bestaande installaties is de verplaatsing van apparatuur en in- en uitgangen van gebouwen mogelijk beperkt door een gebrek aan ruimte of buitensporig hoge kosten. Bij het ontwerpen van de reeds bestaande en vergunde mestbe- en verwerkingsinstallatie is rekening gehouden met een goede locatie van apparatuur en gebouwen teneinde geluidhinder te voorkomen.

	- door gebouwen te gebruiken als geluidscherm; - door in- of uitgangen van gebouwen te verplaatsen.	
b.	Operationele maatregelen. Dit omvat technieken zoals: - inspectie en onderhoud van apparatuur; - sluiten van deuren en ramen in gesloten ruimten (indien mogelijk); - bediening van apparatuur door ervaren personeel; - lawaaierige activiteiten 's nachts vermijden (indien mogelijk); - bepalingen inzake geluidsbepierking tijdens onderhouds-, verkeers-, hanterings- en behandelingsactiviteiten.	Algemeen toepasbaar. De mestbe- en verwerkingsinstallatie is opgesteld in een gesloten gebouw.
c.	Geluidsarme apparatuur. Dit kunnen motoren met directe aandrijving, compressoren, pompen en fakkels zijn.	Algemeen toepasbaar. Uit het bij de aanvraag gevoegde rapport van een akoestisch onderzoek volgt dat bij de aanschaf van nieuwe apparatuur (bv. de shovel, heftruck en loader) rekening is gehouden met een zo laag mogelijk bronvermogen. Daarnaast volgt uit voornoemd rapport dat de ventilatoren van de luchtwassers als geluidsarm te bestempelen zijn.
d.	Apparatuur voor geluids- en trillingsbepierking. Dit omvat technieken zoals: - geluiddempers; - akoestische- en trillingsisolatie van apparatuur; - omhulling van lawaaierige apparatuur; - geluidsisolatie van gebouwen.	De toepasbaarheid is mogelijk beperkt door een gebrek aan ruimte (bij bestaande installaties). Wordt niet toegepast.
e.	Geluidsdemping. De verspreiding van lawaai kan worden verminderd door obstakels tussen zender en ontvanger te plaatsen.	Wordt niet toegepast.

BBT-conclusie 19 Waterverbruik en afvalwater

De beste beschikbare techniek om het waterverbruik te optimaliseren, de hoeveelheid geproduceerd afvalwater te verminderen en emissies naar bodem en water te voorkomen of, indien dat niet haalbaar is, te verminderen, is de toepassing van een geschikte combinatie van de onderstaande technieken.

	Techniek	Toepasbaarheid en overwegingen
a.	Waterbeheer. Het waterverbruik wordt geoptimaliseerd door middel van onder meer de volgende maatregelen: - waterbesparingsplannen (bv. vaststelling van doelstellingen inzake waterefficiëntie, stroomdiagrammen en watermassabalansen); - optimalisering van het gebruik van waswater (bv. chemisch reinigen in plaats van schoonspuiten, gebruik van hendelbediening op alle wasapparatuur); - vermindering van het waterverbruik door vacuümopwekking (bv. gebruik van vloeistofringpompen met vloeistoffen met een hoog kookpunt).	Algemeen toepasbaar. In paragraaf 4.1.3.2 van de considerans van de 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020 met kenmerk 2020/20418 is uitgebreid ingegaan op het aspect waterbesparing. Hieruit volgt dat wij gelet op de waterverbruik het verplicht uitvoeren van een onderzoek naar waterbesparing niet noodzakelijk achten. De voorliggende aanvraag ziet niet op wijzigingen in het waterverbruik van de inrichting (zie hiertoe ook onze overwegingen in paragraaf 4.1.3.2). Binnen de inrichting wordt gebruik gemaakt van leidingwater en grondwater. Het betreft een jaarlijks leidingwaterverbruik van 30.500 m³ voor drinkwater-, sanitaire- en schoonmaakdoeleinden en spoelwater voor de luchtwassers én een jaarlijks grondwaterverbruik van 600 m³ voor schoonmaakdoeleinden. Van het totale leidingwaterverbruik zal circa 7.808 m³ per jaar worden gebruikt voor de luchtwassers.
b.	Waterrecirculatie. Waterstromen worden in de installatie gerecirculeerd, eventueel na behandeling. De mate van hercirculatie wordt beperkt door de waterbalans van de installatie, het gehalte aan onzuiverheden (bv. geurende verbindingen) en/of de eigenschappen van de waterstromen (bv. gehalte aan nutriënten).	Algemeen toepasbaar. Watercirculatie vindt plaats in de mestbe- en verwerkingsinstallatie. Zie hiertoe paragraaf 2.2 van de considerans.
c.	Ondoordringbare ondergrond. Afhankelijk van de met het afval verbonden risico's op bodem en/of waterverontreiniging, wordt de ondergrond van de hele afvalverwerkingsruimte (bv. ruimten voor ontvangst, hantering, opslag, behandeling en verzending van afval) ondoordringbaar gemaakt voor de betrokken vloeistoffen.	Algemeen toepasbaar. In paragraaf 4.1.4 van de considerans is afgewogen dat ten aanzien van de bodembedreigende activiteiten die plaatsvinden binnen de inrichting combinatie(s) van voorzieningen en maatregelen worden getroffen om te komen tot een verwaarloosbaar bodemrisico. Gelet op de omstandigheid dat binnen de inrichting meerdere IPPC-installaties aanwezig zijn, zijn de rechtstreeks werkende

		voorschriften van het Activiteitenbesluit voor wat betreft het aspect bodem geheel op de inrichting van toepassing.
d.	Technieken om de kans op en de gevolgen van overstromen en defecten van tanks en vaten te beperken. Afhankelijk van de met de vloeistoffen in tanks en vaten verbonden risico's op bodem- en/of waterverontreiniging omvat dit technieken zoals: - overstromingsdetectoren; - overloopleidingen die naar een ingesloten afvoersysteem (d.w.z. de secundaire insluiting of een andere houder) leiden; - tanks voor vloeistoffen die zich in een geschikte secundaire insluiting bevinden; het volume is normaliter groot genoeg om het verlies van de insluiting van de grootste tank in de secundaire insluiting op te vangen; - isolatie van tanks en vaten en secundaire insluiting (bv. het sluiten van kleppen).	Algemeen toepasbaar. Op grond van de voorschriften als verbonden aan de vigerende vergunningen en de rechtstreeks werkende voorschriften van het Activiteitenbesluit milieubeheer zijn tanks en silo's met bodembedreigende stoffen voorzien van een overvulbeveiliging of een vloeistofdichte opvangbak.
e.	Overdekking van afvalopslag- en behandelingsruimten. Afhankelijk van de met het afval verbonden risico's op bodem- en/of waterverontreiniging wordt het afval opgeslagen en behandeld in overdekte ruimten om contact met regenwater te voorkomen en zo de hoeveelheid verontreinigd afstromend water tot een minimum te beperken.	De toepasbaarheid is mogelijk beperkt wanneer grote hoeveelheden afval worden opgeslagen of behandeld (bv. mechanische behandeling in shredders van metaalafval). Alle procesonderdelen van de mestbe- en verwerkingsinstallatie zijn in pandig opgesteld. Verder zijn de mestopslagen afgedekt. Daardoor komt er geen regenwater in aanraking met de drijfmest.
f.	Scheiding van waterstromen. Elke waterstroom (bv. afstromend oppervlaktewater of proceswater) wordt afzonderlijk verzameld en behandeld op basis van het gehalte aan verontreinigende stoffen en de combinatie van behandelingstechnieken. Met name niet-verontreinigde afvalwaterstromen worden gescheiden van afvalwaterstromen die moeten worden behandeld.	Algemeen toepasbaar op nieuwe installaties. In het algemeen ook toepasbaar op bestaande installaties binnen de beperkingen in verband met de indeling van het waterverzamelingsstelsel. Het betreft een bestaande installatie. Het hemelwater van de terreinen is niet schoon genoeg om direct te worden geloosd op het oppervlaktewater. Daarom wordt dit afvalwater eerst gezuiverd door een helofytenfilter en naar het lozingspunt 'de Hoebert' gevoerd. Omdat het rietveld een natuurlijk proces is en droogstand niet goed is voor de werking van het filter, wordt

		er bij een watertekort ook water uit de wateropslag naar het helofytenfilter gepompt. Dit water zal dan niet via de zuivere wateropslag geloosd worden, maar via de helofytenfilter. Ten behoeve van de afvoer van het verontreinigd hemelwater van de erfverharding aan de oostzijde van de inrichting is een betonnen afvoergoot aanwezig. Deze afvoergoot dient als opvang voor het afvalwater wat op dit deel van de erfverharding terechtkomt. Dit afvalwater wordt vervolgens middels een pompinstallatie naar het hiervoor genoemde helofytenfilter gepompt. Deze pomp is voorzien van een fijnmazig filter. Mocht het afvalwater te vuil zijn om te pompen dan kan deze pompinstallatie worden leeggezogen en per vrachtwagen worden afgevoerd. Zie hiertoe ook hetgeen beschreven in paragraaf 4.1.3.1 van de 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020 met kenmerk 2020/20418
g.	Adequate afwateringsinfrastructuur. De afvalwaterbehandelingsruimte is aangesloten op de afwateringsinfrastructuur. Het regenwater dat in de behandelings- en opslagruimten terechtkomt, wordt in de afwateringsinfrastructuur verzameld samen met waswater, incidentele lekken enz. en, afhankelijk van het gehalte aan vervuilende stoffen, gerecirculeerd of voor verdere behandeling afgevoerd.	Algemeen toepasbaar op nieuwe installaties. In het algemeen ook toepasbaar op bestaande installaties binnen de beperkingen in verband met de indeling van het afwateringssysteem. Niet van toepassing.
h.	Ontwerp- en onderhoudsvoorzieningen voor lekdetectie en –reparatie. Er wordt op basis van risico's regelmatig gecontroleerd op mogelijke lekken en indien nodig wordt de apparatuur gerepareerd. Het gebruik van ondergrondse componenten wordt tot een minimum beperkt. Bij gebruik van ondergrondse componenten wordt, afhankelijk van de met het afval in die componenten verbonden risico's op bodem- en/of waterverontreiniging, gezorgd voor secundaire insluiting van ondergrondse componenten.	Het gebruik van bovengrondse componenten is in het algemeen toepasbaar op nieuwe installaties. Dit kan echter worden beperkt door het risico op vorst. De toepasbaarheid van de plaatsing van een secundaire insluiting is mogelijk beperkt in het geval van bestaande installaties. Niet van toepassing.

i.	Adequate bufferopslagcapaciteit. Er wordt voorzien in een adequate bufferopslagcapaciteit voor afvalwater dat wordt geproduceerd in andere dan normale bedrijfsomstandigheden waarbij een risico gebaseerde benadering wordt gevolgd (bv. rekening houdend met de aard van de verontreinigende stoffen, de effecten van de stroomafwaartse afvalwaterbehandeling en het ontvangende milieu). Het lozen van afvalwater uit deze bufferopslag is alleen mogelijk nadat passende maatregelen zijn genomen (bv. monitoring, behandeling en hergebruik).	Algemeen toepasbaar op nieuwe installaties. Voor bestaande installaties is de toepasbaarheid mogelijk beperkt door de beschikbaarheid van ruimte en door de indeling van het waterverzamelingsstelsel. Niet van toepassing.
----	--	---

BBT-conclusie 20 Emissies naar water

De beste beschikbare techniek om emissies naar water te verminderen is om afvalwater te behandelen door middel van een geschikte combinatie van de onderstaande technieken.

	Techniek en beschrijving	Typische verontreinigende stoffen die worden beoogd	Toepasbaarheid en overwegingen
Vorbereidende en primaire behandeling, b.v.			
a.	Egalisatie	Alle verontreinigende stoffen	Algemeen toepasbaar
b.	Neutralisatie	Zuren, basen	
c.	Fysieke scheiding, bv. schermen, zeven, zandafscidders, vetafscidders, scheiden van olie en water of primaire bezinkingsbekkens	Grove vaste stoffen, zwevende deeltjes, olie/vet	
Fysisch-chemische behandeling, bv.			
d.	Adsorptie	Adsorbeerbare opgeloste niet-biologisch afbreekbare of remmende verontreinigende stoffen, bv. koolwaterstoffen, kwik, AOX	Algemeen toepasbaar <i>Scheidingslijnen</i> De mestbe- en verwerkingsinstallatie bestaat onder meer uit drie scheidingslijnen die elk bestaan uit een flotatie-unit en een zeefbandpers. Door het toevoegen van vlokmiddel aan de mest wordt in de flotatie-unit onder druk een bepaalde hoeveelheid lucht van onderuit ingebracht en in kleine belletjes
e.	Destillatie/rectificatie	Opgeloste niet-biologisch afbreekbare of remmende verontreinigende stoffen die kunnen worden gedestilleerd, bv. sommige oplosmiddelen	
f.	Precipitatie	Precipiteerbare opgeloste niet-biologisch afbreekbare of remmende	

		verontreinigende stoffen, bv. metalen, fosfor	meegevoerd naar het vloeioppervlak, waar een sliblaag wordt gevormd. Deze sliblaag wordt vervolgens met behulp van een zeefbandpers gescheiden in een dikke en een dunne fractie. <i>Omgekeerde osmose</i> De afgescheiden dunne fractie wordt verder verwerkt in een omgekeerde osmose-installatie. Hieruit ontstaat permeaat en concentraat. Het concentraat wordt opgeslagen en afgevoerd per vrachtwagen of verder verwerkt in een indampinstallatie. Het permeaat is een waterige oplossing waarin nog restanten van ammoniak en andere bestanddelen aanwezig zijn. Dit permeaat wordt met een 'polish-installatie', bestaande uit een omgekeerde osmose-installatie, ionenwisselaar en beluchtingsstap, verder gezuiverd tot loosbaar water. Voor het lozen van dit afvalwater beschikt inrichtinghouder over een watervergunning. <i>Indampinstallatie</i> Om het volume van het concentraat afkomstig van de omgekeerde osmose-installatie en/of de dunne fractie verder te beperken wordt het concentraat verder ontwaterd middels indamping (valfilmverdamer met mechanische damprecompressie). Uit de indampinstallatie komen twee productstromen, te weten: indampconcentraat (een kaliummeststof) en condensaat (gecondenseerde waterdamp met ammoniak). Het indampconcentraat wordt
g.	Chemische oxidatie	Oxideerbare opgeloste niet-biologisch afbreekbare of remmende verontreinigende stoffen, bv. nitriet, cyanide	
h.	Chemische reductie	Reduceerbare opgeloste niet-biologisch afbreekbare of remmende verontreinigende stoffen, bv. zeswaardig chroom (Cr(VI))	
i.	Verdamping	Oplosbare verontreinigende stoffen	
j.	Ionenwisseling	Ionische opgeloste niet-biologische afbreekbare of remmende verontreinigende stoffen, bv. metalen	
k.	Strippen	Purgeerbare verontreinigende stoffen, bv. waterstofsulfide (H ₂ S), ammoniak (NH ₃), sommige adsorbeerbare organische halogeenvverbindingen (AOX), koolwaterstoffen	

		allereerst opgeslagen in een opslagtank om vervolgens te worden afgevoerd met vrachtwagens. Het condensaat wordt geleid naar de volgende processtap: de ammoniakterugwininstallatie. <i>Ammoniakterugwinning</i> De ammoniak in het condensaat wordt door middel van 'strippen' en 'scrubben' verwijderd uit de productstroom. Het proces wordt gestuurd op de juiste zuurgraad met natronloog. De ammoniak wordt als ammoniakwater (maximaal 24% ammoniak) opgeslagen in tanks en vervolgens afgevoerd per vrachtwagen. Een tweede 'stripstap' wordt gebruikt om het ammoniakgehalte in het condensaat nog verder te verlagen. De vrijgekomen ammoniak wordt als ammoniakwater opgeslagen in tanks. Dit ammoniakwater wordt vervolgens behandeld in een 'waterpolish-installatie', waarmee dit water op de juiste kwaliteit wordt gebracht om te kunnen worden geloosd op het oppervlaktewater. <i>'Waterpolish-installatie'</i> De volgende processtap betreft de 'polish-installatie'. Deze installatie betreft een nabehandelingstechniek voor het opgeslagen proceswater. Het bevat lagedruk-membranen die een werkdruk van maximaal 30 bar aan kunnen. In deze installatie wordt het water verder gezuiverd van resten van organische en anorganische stoffen. De installatie kan gezien worden als een barrière voor onopgeloste bestanddelen en
--	--	--

		heeft een verwijderingsrendement van 99% voor anorganische stoffen. Een kleine stroom water met daarin de verontreinigingen wordt teruggevoerd naar de opslag van de dunne fractie. Het gezuiverde water uit de 'polish-installatie' wordt verder geleid naar de ionenwisselaar. <i>Ionenwisselaar</i> De ionenwisselaar bestaat uit kolommen gevuld met bolletjes van kunsthars die ongewenste ionen uit een vloeistof (meestal water) kunnen verwijderen door ze uit te wisselen tegen andere ionen. De vloeistof wordt over een met bolletjes ionenwisselaarshars gevulde kolom geperst. De ongewenste ionen in de vloeistof wisselen met de ionen die op de drager gehecht zijn. Er wordt gewisseld met gelijkwaardige elektronvalenties. De ionenwisselaar kan gezien worden als een barrière voor anorganische stoffen. De kwaliteit van de ionenwisselaar wordt continu bewaakt middels geleidbaarheids- en pH-metingen. Indien de gewenste kwaliteit niet gehaald is, zal de ionenwisselaar een regeneratie uitvoeren. Dit is een proces waarbij de harsbolletjes opnieuw geladen worden met H⁺-ionen. Tijdens dit proces wordt zoutzuur gebruikt. Het spoelwater dat bij dit proces vrijkomt wordt teruggevoerd naar de dunne fractie. <i>Beluchtingsfontein</i> Het gereinigde water van de ionenwisselaar wordt vervolgens naar de beluchtingsinstallatie
--	--	--

			geleid. Dit betreft een beluchtingsfontein met een opvangbak. Het water wordt in deze installatie omhoog gepompt en verneveld over de opvangbak. Tijdens deze verneveling wordt het water verzadigd met zuurstof uit de lucht. Het verneveld water wordt via de opvangbak naar een pompbak gevoerd waarin kalksteen aanwezig is. Deze kalkstenen zorgen ervoor dat het water weer natuurlijke mineralen opneemt. Dit proces wordt ook wel remineralisatie genoemd. Het geremineraleerde water wordt naar de opslagtanks voor de opslag van schoon water geleid.
Biologische behandeling, bv.			
l.	Actiefslibproces	Biologisch afbreekbare organische verbindingen	Algemeen toepasbaar
m.	Membraanbioreactor		Niet van toepassing
Stikstofverwijdering			
n.	Nitrificatie/denitrificatie wanneer de behandeling een biologische behandeling omvat	Totaal stikstof, ammoniak	Nitrificatie is mogelijk niet toepasbaar bij hoge chlorideconcentraties (bv. boven 10 g/l) en wanneer de vermindering van de chlorideconcentratie voorafgaand aan de nitrificatie niet door de milieuvoordelen kan worden gerechtvaardigd. Nitrificatie is niet van toepassing wanneer de temperatuur van het afvalwater laag is (bv. onder 12 graden Celsius). Niet van toepassing
Verwijdering van vaste stoffen, bv.			
o.	Coagulatie en flocculatie	Zwevende deeltjes en deeltjesgebonden metalen	Algemeen toepasbaar
p.	Sedimentatie		De drijfmest wordt in drie verwerkingslijnen mechanisch gescheiden in dikke en dunne fractie middels een flotatie-unit
q.	Filtratie (bv. zandfiltratie, microfiltratie, ultrafiltratie)		
r.	Flotatie		

		en zeefbandpers. Hiertoe wordt vlokmiddel toegevoegd.
--	--	---

Tabel 6.1 met de BBT-geassocieerde emissieniveaus (BBT-GEN's) voor directe lozingen naar ontvangend waterlichaam.

Stof/parameter	BBT-GEN (24)	Afvalverwerkingsproces waarop het BBT-GEN van toepassing is
Totaal aan organische koolstof (TOC) (25)	10-60 mg/l	Alle afvalverwerkers, behalve behandeling van op water gebaseerde, vloeibare afvalstromen
	10-100 mg/l (26)(27)	Behandeling van op water gebaseerde, vloeibare afvalstromen
Chemisch zuurstofverbruik (CZV) (25)	30-180 mg/l	Alle afvalverwerkers, behalve behandeling van op water gebaseerde, vloeibare afvalstromen
	30-300 mg/l (26)(27)	Behandeling van op water gebaseerde, vloeibare afvalstromen
Totaal aan zwevende deeltjes (TSS)	5-60 mg/l	Alle afvalverwerkingen
Minerale-olie index (HOI)	0,5-10 mg/l	Mechanische behandeling in shredders van metaalafval
		Behandeling van AEEA die VFK's en/of VKW's bevatten
		Herraffinage van afgewerkte olie
		Fysisch-chemische behandeling van afval met calorische waarde
		Reiniging van uitgegraven verontreinigde grond met water
Totaal aan stikstof (Totaal N)	1-25 mg/l (28)(29)	Biologische behandeling van afval Herraffinage van afgewerkte olie
	10-60 mg/l (28)(29)(30)	

		Behandeling van op water gebaseerde, vloeibare afvalstromen
Totaal aan fosfor (Totaal P)	0,3-2 mg/l	Biologische behandeling van afval
	1-3 mg/l (27)	Behandeling van op water gebaseerde, vloeibare afvalstromen
Fenolindex	0,05-0,2 mg/l	Herraffinage van afgewerkte olie Fysisch-chemische behandeling van afval met calorische waarde
	0,05-0,3 mg/l	Behandeling van op water gebaseerde, vloeibare afvalstromen
Vrije cyanide (CN-)(31)	0,02-1,0 mg/l	Behandeling van op water gebaseerde, vloeibare afvalstromen
Adsorbeerbare organische halogeenverbindingen (AOX)	0,2-1 mg/l	Behandeling van op water gebaseerde, vloeibare afvalstromen
Metalen en metalloïden	Arseen 0,01-0,05 mg/l Cadmium 0,01-0,05 mg/l Chroom 0,01-0,15 mg/l Koper 0,05-0,5 mg/l Lood 0,05-0,1 mg/l Nikkel 0,05-0,5 mg/l Kwik 0,5-5,0 µg/l Zink 0,1-1 mg/l (33)	Mechanische behandeling in shredders van metaalafval Behandeling van AEEA die VFK's en/of VKW's bevatten Mechanische biologische afvalbehandeling Herraffinage van afgewerkte olie Fysisch-chemische behandeling van afval met calorische waarde Fysisch-chemische behandeling van vast afval en/of steekvast slib Regeneratie van afgewerkte oplosmiddelen Reiniging van uitgegraven verontreinigde grond met water

	Arseen 0,01-0,1 mg/l Cadmium 0,01-0,1 mg/l Zeswaardig Chroom 0,01-0,1 mg/l Koper 0,05-0,5 mg/l Lood 0,05-0,3 mg/l Nikkel 0,05-1 mg/l Kwik 1-10,0 µg/l Zink 0,1-2 mg/l	Behandeling van op water gebaseerde, vloeibare afvalstromen
--	--	---

De bijbehorende monitoring is beschreven in BBT-conclusie 7.

Voor de lozing van het afvalwater van het mestbe- en verwerkingsproces via de aanvoerleiding 'Hegelsom' op het oppervlaktewater 'de Hoebert' beschikt inrichtinghouder over een watervergunning (besluit van 9 februari 2017, kenmerk Z2016-2512). In deze watervergunning zijn lozingseisen opgenomen. Voor het controleren van deze lozingseisen is een controlevoorziening aanwezig welke moet zijn voorzien van een doelmatig functionerende debietmeting. Het Waterschap Limburg heeft in haar advies van 24 november 2022 verklaard dat geen wijziging van voornoemde vergunning noodzakelijk is (zie ook paragraaf 2.7).

BBT-conclusie 21 Ongevallen en incidenten

De beste beschikbare techniek om de gevolgen van ongevallen en incidenten voor het milieu te voorkomen of te beperken is om alle onderstaande technieken te gebruiken als onderdeel van het ongevallenbeheerplan (zie BBT 1).

	Techniek	Toepasbaarheid en overwegingen
a.	Beschermingsmaatregelen Dit omvat maatregelen zoals: - bescherming van de installatie tegen kwaadwillende handelingen; - een brand- en explosiebeveiligingssysteem met preventie-, detectie- en blusapparatuur; - toegankelijkheid en bedienbaarheid van de relevante controleapparatuur in noodsituaties.	Aan de vigerende vergunningen zijn voorschriften verbonden ter waarborging van de (brand)veiligheid. Het opstellen en uitvoering geven aan procedures van een noodplan en rampenbestrijding maakt deel uit van het milieubeheersysteem (BBT 1).
b.	Beheer van emissies als gevolg van incidenten/ongevallen Er zijn procedures vastgesteld en er zijn technische voorzieningen getroffen voor het beheer (wat betreft mogelijke insluiting) van emissies als gevolg van ongevallen en incidenten, zoals emissies van lekken, bluswater of veiligheidskleppen.	
c.	Systeem voor registratie en beoordeling van incidenten en ongevallen	

	Dit omvat technieken zoals: - een logboek/agenda om alle ongevallen, incidenten, wijzigingen in procedures en de resultaten van inspecties te registreren; - procedures om dergelijke incidenten en ongevallen te identificeren en er lering uit te trekken.	
--	--	--

BBT-conclusie 22 Materiaalefficiëntie

De beste beschikbare techniek om materialen efficiënt te gebruiken is om materialen te vervangen door afval. In plaats van andere materialen wordt afval gebruikt voor de behandeling van afval (bv. afgewerkte basen of zuren worden gebruikt om de pH aan te passen; vliegashoudstof wordt gebruikt als bindmiddel).

Toepasbaarheid

Sommige toepassingsbeperkingen vloeien voort uit het risico van verontreiniging als gevolg van de aanwezigheid van onzuiverheden (bv. zware metalen, POP's, zouten, ziekteverwekkers) in het afval dat andere materialen vervangt. Een andere beperking is de compatibiliteit van het afval dat andere materialen vervangt met de afvalinput (zie BBT-conclusie 2).

Overwegingen

Niet toepasbaar op het aangevraagde mestbe- en verwerkingsproces.

BBT-conclusie 23 Efficiënt gebruik van energie

De beste beschikbare techniek om efficiënt om te gaan met energie is om beide onderstaande technieken te gebruiken.

	Techniek	Toepasbaarheid en overwegingen
a.	Energie-efficiëntieplan Een energie-efficiëntieplan omvat de vaststelling en berekening van het specifieke energieverbruik van de activiteit(en), waarbij jaarlijks essentiële prestatie-indicatoren worden vastgesteld (bijvoorbeeld het specifieke energieverbruik uitgedrukt in kWh/ton verwerkt afval) en periodieke doelstellingen voor verbetering en daarmee verband houdende acties worden gepland. Het plan wordt aangepast aan de specifieke kenmerken van de afvalverwerking voor wat betreft de uitgevoerde processen, behandelde afvalstromen enz.	De vigerende energievoorschriften als verbonden aan de 1^e fasebeschikking zijn niet actueel, aangezien slechts een eenmalig energiebesparingsonderzoek wordt geëist, waarbij de uitvoeringstermijn reeds is verstreken. Daarmee kan op dit moment onvoldoende invulling worden gegeven aan de doelstelling om te komen tot een zuinig energiegebruik. De vergunningvoorschriften voor de inrichting dienen derhalve voor dit milieuaspect te worden geactualiseerd, onder intrekking van de energievoorschriften uit de vigerende vergunning. Derhalve hebben wij aan onderhavige beschikking geactualiseerde energievoorschriften verbonden (zie onze overwegingen in paragraaf 4.1.5 van de considerans).
b.	Verslag over de energiebalans Een verslag over de energiebalans bevat een uitsplitsing van het energieverbruik en de energieopwekking (met inbegrip van uitvoer) naar het type bron (d.w.z. elektriciteit, gas, conventionele vloeibare brandstoffen,	

conventionele vaste brandstoffen en afval). Dit omvat: - informatie over het energieverbruik voor wat betreft de geleverde energie; - informatie over de energie die uit de installatie wordt uitgevoerd; - informatie over de energiestroom (bv. Sankey-diagrammen of energiebalansen) waaruit blijkt hoe de energie door het proces heen wordt gebruikt. Het verslag over de energiebalans wordt aangepast aan de specifieke kenmerken van de afvalverwerking voor wat betreft de uitgevoerde processen, behandelde afvalstromen enz.	
---	--

BBT-conclusie 24 Hergebruik van verpakkingen

De beste beschikbare techniek om de hoeveelheid ter verwijdering verzonden afval te verminderen is om het hergebruik van verpakkingen te maximaliseren als onderdeel van het residuenplan (zie BBT-conclusie 1).

Beschrijving

Verpakkingen (vaten, containers, IBC's, pallets enz.) worden opnieuw gebruikt om afval in te sluiten, wanneer zij zich in goede staat bevinden en voldoende schoon zijn, en nadat de compatibiliteit van de stoffen (bij opeenvolgende toepassingen) is gecontroleerd. Indien nodig wordt de verpakking vóór hergebruik verzonden met het oog op een geschikte behandeling (bv. herstel, reiniging).

Toepasbaarheid

Sommige toepasbaarheidsbeperkingen vloeien voort uit het risico van verontreiniging van het afval dat door de hergebruikte verpakking wordt veroorzaakt.

Overwegingen

Het onderzoeken van de hergebruiksmogelijkheden van de vrijkomende verpakkingen maakt deel uit van het milieubeheersplan.

Conclusie

Uit voorgaande toetsing blijkt dat de inrichting voldoet aan de BBT-conclusies Afvalbehandeling en dat daarmee de beste beschikbare technieken worden toegepast.

BREF Energie-efficiëntie

De Europese Commissie heeft de BREF Energie-efficiëntie vastgesteld in 2009. Het hoofdstuk Best Available Techniques (BAT) uit de BREF geldt als BBT-conclusies totdat de Europese Commissie voor die activiteit nieuwe BBT-conclusies vaststelt.

De toetsing aan de BREF Energie-efficiëntie heeft het volgende ingehouden:

Bij de aanvraag is een document gevoegd met een toets aan de BREF Energie-efficiëntie. Uit deze toetsing volgt dat de beste beschikbare technieken worden toegepast. Bovendien zijn aan onderhavige beschikking geactualiseerde energievoorschriften verbonden (zie hiertoe ook onze overwegingen in paragraaf 4.1.5 van de considerans).

Conclusies BBT

De inrichting voldoet - met inachtneming van de aan dit besluit gehechte voorschriften - aan de beste beschikbare technieken (BBT) ter voorkoming van emissies naar de lucht, de bodem, het water, geluidemissies, afvalpreventie, externe veiligheid en energiebesparing. Voor de overwegingen per milieuthema wordt verwezen naar de desbetreffende paragraaf.

4.1.2 Afvalstoffen

4.1.2.1 Algemeen

Op grond van de Wet milieubeheer (Wm) worden onder de bescherming van het milieu mede verstaan de zorg voor een doelmatig beheer van afvalstoffen. Een aanvraag voor een omgevingsvergunning moet dan ook getoetst te worden aan de criteria voor een doelmatig beheer van afvalstoffen.

Het afvalstoffenbeleid is neergelegd in het Landelijk afvalbeheerplan 2017-2029 (LAP). De hoofdlijnen van het beleid zijn vastgelegd in het beleidskader van het LAP. De doelstellingen van het LAP geven invulling aan de prioriteitsvolgorde in de afvalhiërarchie zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen. Bij de vaststelling van het LAP is ook rekening gehouden met de in artikel 10.5 van de Wm vermelde aspecten van doelmatig afvalbeheer. Daarnaast richt het LAP zich op het realiseren van een gelijk Europees speelveld voor afvalbeheer, het bevorderen van marktwerking en het stimuleren van innovatie bij preventie en afvalbeheer. Tot slot wordt met de doelstellingen uit het LAP een bijdrage geleverd aan de realisatie van beleidsdoelstellingen op het terrein van het materiaalketenbeleid en het klimaatbeleid.

4.1.2.2 Primaire ontdoeners van afvalstoffen

Preventie

Preventie van afval is een van de hoofddoelstellingen van het afvalstoffenbeleid. In deel B2 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalpreventie. In Nederland is een separaat afvalpreventieprogramma vastgesteld. Afvalpreventie is ook onderdeel van het programma Van Afval naar Grondstof (VANG). Met het uitvoeren van het programma VANG is de uitvoering van het afvalpreventieprogramma voor een belangrijk deel geborgd. Zowel het LAP als de genoemde programma's bevatten geen kwantitatieve doelstellingen voor afvalpreventie bij bedrijven. Uitgangspunt voor alle bedrijven is dat het ontstaan van afval zoveel mogelijk moet worden voorkomen of beperkt.

In de voormalige handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil 2005) werden ondergrenzen gehanteerd die de relevantie van afvalpreventie bepaalden. Hierin werd gesteld dat afvalpreventie relevant is wanneer er jaarlijks meer dan 25 ton (niet gevaarlijk) bedrijfsafval en/of meer dan 2,5 ton gevaarlijk afval binnen de inrichting vrijkomt.

Beoordeling en conclusie

In de considerans van de vigerende revisievergunning is afgewogen dat de gehanteerde drempelwaarden voor het uit eigen bedrijfsactiviteiten vrijkomende bedrijfsafval en gevaarlijk afval niet worden overschreden. De thans aangevraagde activiteiten zien niet op wijzigingen hierin. Hieruit volgt dat in de vergunning verder geen aandacht hoeft te worden besteed aan de preventie van afvalstoffen.

Afvalscheiding

In deel B3 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalscheiding, waarbij paragraaf B 3.5 specifiek ingaat op afvalscheiding door bedrijven. Daarbij is aangegeven dat het voor bedrijfsafval niet goed mogelijk is een limitatieve opsomming te maken van afvalstoffen die door alle bedrijven gescheiden moet worden gehouden. Bedrijven verschillen van aard en omvang veel van elkaar en er bestaat een groot aantal bedrijfsspecifieke afvalstoffen. Uitgangspunt is dat bedrijven verplicht zijn alle afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden af te geven, tenzij dat redelijkerwijs niet van hen kan worden gevergd.

Het vrijkomende bedrijfsafval en kleine hoeveelheden gevaarlijk afval worden gescheiden ingezameld en afgevoerd naar een vergunninghouder.

Aan de vigerende revisievergunning zijn reeds voorschriften verbonden inzake afvalscheiding, waaraan vergunninghouder gehouden is. Derhalve zien wij geen noodzaak om aanvullende voorschriften aan onderhavige vergunning te verbinden.

4.1.2.3 Afvalverwerkende bedrijven

Het doelmatig beheer van afvalstoffen wordt getoetst op basis van het LAP. De doelstellingen van het LAP geven invulling aan de voorkeursvolgorde voor afvalbeheer zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen en als volgt is samen te vatten:

- preventie;
- voorbereiding voor hergebruik;
- recycling;
- andere nuttige toepassing, waaronder energierecuperatie;
- veilige verwijdering.

Deel E van het Beleidskader bevat de sectorplannen voor een groot aantal afvalstoffen. In een sectorplan is voor nauwkeurig afgebakende afvalstoffen een minimumstandaard van verwerking vastgelegd.

Bijlage 6 van het LAP bevat een invulling van het beleid voor specifieke afvalstoffen. De minimumstandaard geeft de minimale hoogwaardigheid aan van de verwerking van de betreffende afvalstoffen. Deze minimumstandaard is bedoeld om te voorkomen dat afvalstoffen laagwaardiger worden verwerkt dan wenselijk is. Als de minimumstandaard bestaat uit verschillende be- en verwerkingshandelingen bij diverse inrichtingen kan voor de afzonderlijke bewerkingsstappen een vergunning worden verleend, mits de totale verwerking voldoet aan de minimumstandaard. In een aantal sectorplannen is vermeld dat het opnemen van sturingsvoorschriften dan noodzakelijk is.

Voor de onderhavige aanvraag is sectorplan 65 (dierlijk afval) van deel E van het LAP van toepassing.

Uitsluitend opslaan van afvalstoffen

In het LAP is aangegeven dat voor het uitsluitend opslaan van afvalstoffen in beginsel vergunning verleend kan worden. Enkele afvalstromen worden hiervan uitgezonderd, te weten: afvalmunitie, vuurwerkafval en overig explosief afval, alsmede dierlijke bijproducten.

Ingevolge het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen wordt de opslag van afvalstoffen voorafgaand aan verwijdering gezien als storten indien de tijdsduur van 1 jaar wordt overschreden. Indien de opslag voorafgaat aan nuttige toepassing van de afvalstoffen is deze termijn drie jaar.

Onderhavige aanvraag ziet op het uitsluitend opslaan van de volgende afvalstof: dierlijke (drijf)mest.

Uit de afstemmingsconstructie (artikel 22.1 Wet milieubeheer) volgt dat hoofdstuk 10 van de Wet milieubeheer terugtreedt voor zover de Meststoffenwet eisen aan een inrichtinghouder stelt. Voor onderdelen die de Meststoffenwet niet regelt blijft hoofdstuk 10 gelden.

Voor wat betreft de opslagtermijn van voornoemde afvalstof is geen maximum in deze vergunning opgenomen, aangezien de Meststoffenwet hier reeds eisen aan stelt.

Verder stelt de Verordening dierlijke bijproducten eisen aan de voorzieningen, werkwijze, hygiëne en procesbeheersing bij het verwerken en opslaan van mest. Voornoemde verordening is leidend ten opzichte van de Wet milieubeheer. Voor het opslaan van voornoemde afvalstof beschikt aanvrager over de benodigde voorzieningen.

Be-/verwerking van afvalstoffen

In de aanvraag is de be- en verwerking van dierlijke mest beschreven (zie paragraaf 2.1).

Het beleid voor dierlijke mest is neergelegd in sectorplan 65. De minimumstandaard voor dierlijke mest betreft: het verwerken conform de bepalingen uit de Verordening dierlijke bijproducten, artikelen 12 tot en met 14.

De in de aanvraag voor dierlijke mest beschreven be-/verwerkingsmethode voldoet aan de minimumstandaard.

Mengen van niet gevaarlijke afvalstoffen

Afvalstoffen moeten na het ontstaan zoveel mogelijk gescheiden worden gehouden van andere afvalstoffen. Verder is het ongewenst dat in afval gecumuleerde milieugevaarlijke stoffen door wegmenging ongecontroleerd in het milieu verspreid raken.

Onder bepaalde condities kunnen verschillende afvalstromen echter net zo goed of soms zelfs beter samengesteld worden verwerkt. Het samenvoegen van qua aard, samenstelling en concentraties niet met elkaar vergelijkbare (verschillende) afvalstoffen, alsmede het samenvoegen van afvalstoffen en niet-afvalstoffen wordt mengen genoemd. Mengen is niet toegestaan tenzij dat expliciet en gespecificeerd is aangevraagd en vastgelegd is in de vergunning.

Uit de afstemmingsconstructie (artikel 22.1 Wet milieubeheer) volgt dat hoofdstuk 10 van de Wet milieubeheer terugtreedt voor zover de Meststoffenwet eisen aan de inrichtinghouder stelt. Voor onderdelen die de Meststoffenwet niet regelt blijft hoofdstuk 10 gelden.

Voor het mengen van dierlijke mest zijn geen eisen in de vergunning opgenomen, omdat de Meststoffenwet hier eisen aan stelt.

AV-beleid en AO/IC

In het LAP is aangegeven dat een inrichting die afvalstoffen accepteert over een adequaat acceptatie- en verwerkingsbeleid (AV-beleid) en een systeem voor administratieve organisatie en interne controle (AO/IC) moet beschikken. In het AV-beleid moet zijn aangegeven op welke wijze binnen de inrichting acceptatie en verwerking van afvalstoffen plaatsvinden. In de AO/IC is vastgelegd hoe door technische, administratieve en organisatorische maatregelen de relevante processen binnen een inrichting kunnen worden beheerst en geborgd om de risico's binnen de bedrijfsvoering te minimaliseren. Het op deze wijze transparant maken van de processen binnen een inrichting, geeft het bevoegd gezag handvatten om een adequaat oordeel te kunnen geven over de beheersing van de milieurisico's.

Uit de afstemmingsconstructie (artikel 22.1 van de Wet milieubeheer) volgt dat hoofdstuk 10 van de Wet milieubeheer terugtreedt voor zover de Meststoffenwet eisen aan een inrichtinghouder stelt. Voor onderdelen die de Meststoffenwet niet regelt blijft hoofdstuk 10 gelden.

Verder stelt de Verordening dierlijke bijproducten eisen aan de voorzieningen, werkwijze, hygiëne en procesbeheersing bij het verwerken en opslaan van mest. Deze verordening is leidend ten opzichte van de Wet milieubeheer.

Het voorgaande betekent dat voor wat betreft het AV-beleid en AO/IC geen voorschriften aan deze vergunning zijn verbonden, aangezien de Meststoffenwet en de Verordening dierlijke bijproducten hier eisen aan stellen.

Registratie

Inrichtingen welke afvalstoffen van buiten de inrichting ontvangen vallen onder het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen. Voor een effectieve handhaving van het afvalbeheer is het van belang om naast de meldingsverplichtingen tevens registratieverplichtingen op te nemen.

Echter, uit de afstemmingsconstructie (artikel 22.1 van de Wet milieubeheer) volgt dat hoofdstuk 10 van de Wet milieubeheer terugtreedt voor zover de Meststoffenwet eisen aan een inrichtinghouder stelt. Voor onderdelen die de Meststoffenwet niet regelt blijft hoofdstuk 10 gelden.

Het voorgaande betekent dat aan onderhavige beschikking geen registratievoorschriften zijn opgenomen, omdat de Meststoffenwet hier reeds eisen aan stelt.

4.1.3 Afvalwater en waterbesparing

4.1.3.1 Afvalwaterlozingen

Zoals reeds beschreven in paragraaf 2.1 ziet onderhavige aanvraag in hoofdzaak op een andere verwerkingsmethode van de dikke (mest)fractie, namelijk thermische hygiënisatie. Daarnaast ziet de aanvraag op een verlaging van de mestverwerkingscapaciteit van 450.000 m³ varkensdrijfmest per jaar naar 350.000 m³ varkensdrijfmest per jaar.

Voorliggende aanvraag heeft derhalve geen toename in de hoeveelheid te lozen afvalwater van de mestbe- en verwerkingsinstallatie tot gevolg. Volledigheidshalve benadrukken wij dat voorliggende aanvraag niet ziet op wijzigingen in de overige afvalwaterlozingen ten gevolge van de activiteiten die binnen de inrichting worden verricht.

Het te lozen afvalwater van de mestbe- en verwerkingsinstallatie ontstaat door de be- en verwerking van de zogeheten dunne (mest)fractie. Deze dunne fractie wordt bewerkt middels een omgekeerde osmose-installatie en hierbij ontstaat enerzijds concentraat (circa 133.000 m³) en anderzijds water (circa 154.000 m³). Aangevraagd is het al dan niet in werking hebben van de reeds vergunde indampinstallatie in gebouw 11. Indien de indampinstallatie niet in werking is zal het concentraat worden afgevoerd per vrachtwagen. Indien de indampinstallatie wel in werking is zal het concentraat worden ingedampt. Hierbij ontstaat circa 81 procent water (107.730 m³) en 19 procent nutriënten (25.270 m³) oftewel indampconcentraat. Dit te lozen water wordt vervolgens bewerkt middels een omgekeerde osmose-installatie en een ionenwisselaar.

Het voorgaande betekent dat ofwel 154.000 m³ water per jaar van het mestbe- en verwerkingsproces zal worden geloosd (zonder het in werking hebben van de indampinstallatie), ofwel circa 280.000 m³ per jaar (met het in werking hebben van de indampinstallatie).

Voorliggende aanvraag ziet niet op wijzigingen in de lozingsroute(s) van dit afvalwater van de mestbe- en verwerkingsinstallatie, noch in wijzigingen in de waterzuiveringstechnische voorzieningen. Het betreffende afvalwater zal via de aanvoerleiding 'Hegelsom' worden geloosd op het oppervlaktewater 'de Hoebert'. Voor deze lozing is door het Waterschap Limburg bij besluit van 9 februari 2017 een Waterwetvergunning verleend (kenmerk Z2016-2512). Het Waterschap Limburg heeft in haar advies van 24 november 2022 verklaard dat geen wijziging van voornoemde vergunning noodzakelijk is (zie ook paragraaf 2.7).

Gelet op vorenstaande zien wij geen noodzaak om voorschriften dienaangaande aan onderhavige vergunning te verbinden.

4.1.3.2 Waterbesparing

De winning van drinkwater kost geld, grondstoffen en energie. Het zuinig gebruik van drinkwater maakt dan ook onderdeel uit van de verruimde reikwijdte van de Wabo. Het gebruik van drinkwater als proceswater moet zoveel mogelijk worden beperkt tot die processen waarvoor water van een bepaalde kwaliteit noodzakelijk is. Het gebruik van drinkwater als koelwater moet bijvoorbeeld zoveel mogelijk worden voorkomen.

In de vigerende revisievergunning (paragraaf 3.3.1.4 van de considerans) is reeds voldoende aandacht besteed aan het aspect waterbesparing. Dientengevolge kan een nieuwe beoordeling thans achterwege blijven. Overigens ziet onderhavige aanvraag ook niet op wijzigingen in het waterverbruik.

4.1.4 Bodem

4.1.4.1 Onderzoek nulsituatie van de bodem

In het kader van de vergunning moet de kwaliteit van de bodem van de inrichting worden vastgelegd. Het doel van het bepalen van deze zogenaamde nulsituatie is het referentieniveau van de feitelijke bodemkwaliteit (grond en grondwater) vast te leggen. Daarmee wordt een toetsingsgrondslag verkregen met het oog op toekomstige bodemverontreiniging. Ook bij een verwaarloosbaar bodemrisico is het verkrijgen van zo'n toetsingsgrondslag noodzakelijk om – middels een eindsituatieonderzoek – te kunnen bepalen of er een bodemverontreiniging is opgetreden, ondanks de getroffen bodembeschermende voorzieningen en maatregelen.

Het nulsituatieonderzoek moet ten minste duidelijkheid verstrekken over:

- de bodemkwaliteit ter plaatse van de bodembedreigende activiteiten die binnen de inrichting worden uitgevoerd. Hierbij is ook van belang dat op de stoffen wordt geanalyseerd die worden gebruikt;
- de locatie van bemonsteringspunten rekening houdend met de mobiliteit van de gebruikte stoffen en de lokale grondwaterstroming;
- de wijze waarop de betreffende stoffen moeten worden gedetecteerd, bemonsterd en geanalyseerd;
- de bodemkwaliteit ter plaatse van bemonsteringslocaties.

De in het nulsituatieonderzoek vastgelegde bodemkwaliteit geldt als uitgangspunt bij de beoordeling of ten gevolge van de betreffende activiteiten verontreiniging of aantasting van de bodem heeft plaatsgevonden en of bodemherstel nodig is.

Voor het bodemonderzoek noodzakelijke werkzaamheden als vermeld in de Regeling bodemkwaliteit moeten zijn uitgevoerd door een erkende instantie als bedoeld in het Besluit bodemkwaliteit. De vastlegging van de bodemkwaliteit is reeds verricht in het kader van de revisievergunning en de 1^e fasebeschikking. De nulsituatie is vastgelegd in de volgende onderzoeksrapporten:

- onderzoeksrapport van BIS B.V. te Boxtel d.d. 13 juli 2006 met kenmerk CV06238VBO (nieuwbouw uitbreiding stallen);
- onderzoeksrapport van Terra Milieu d.d. 9 mei 2017 met kenmerk 17-162.

4.1.4.2 Bodembeschermende maatregelen en voorzieningen

Het preventieve bodembeschermingsbeleid is vastgelegd in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB). Het uitgangspunt van de NRB is dat door een combinatie van voorzieningen en maatregelen een verwaarloosbaar bodemrisico wordt gerealiseerd. Alleen in bepaalde bestaande situaties kan conform de NRB onder voorwaarden volstaan worden met een aanvaardbaar bodemrisico.

Op basis van de NRB worden de (voorgenomen) activiteiten beoordeeld en wordt bepaald welke combinatie(s) van voorzieningen en maatregelen noodzakelijk is (zijn) om tot een verwaarloosbaar bodemrisico te komen. Daarbij richt de NRB zich op de normale bedrijfsvoering en voorzienbare incidenten.

De in potentie bodembedreigende, aangevraagde activiteiten zijn getoetst aan de systematiek van de NRB. Hierbij is relevant dat voor wat betreft het aspect bodembescherming het bedrijf volledig valt onder het Activiteitenbesluit milieubeheer. In het kader van deze vergunning hoeft daarom geen nadere beoordeling plaats te vinden. Op grond van het Activiteitenbesluit moeten alle bedrijfsactiviteiten worden verricht met voorzieningen en maatregelen die leiden tot een verwaarloosbaar bodemrisico.

Maatwerk ten aanzien van bodembescherming kan alleen voor de volgende situaties:

- een bestaande situatie waarbij niet voldaan kan worden aan een verwaarloosbaar bodemrisico. In dat geval moet sprake zijn van een aanvaardbaar bodemrisico (artikel 2.9 Activiteitenbesluit);
- het uitvoeren van een onderzoek naar de bodemkwaliteit bij een verandering van de inrichting, indien het gelet op de aard of de mate waarin de inrichting verandert, nodig is de bodemkwaliteit vast te leggen met het oog op een mogelijke aantasting of verontreiniging van de bodem die kan of is ontstaan door een bodembedreigende activiteit (artikel 2.11, lid 2 Activiteitenbesluit).

4.1.5 Energie

In aansluiting op de criteria voor inrichtingen die onder de algemene regels van het Activiteitenbesluit milieubeheer vallen, worden inrichtingen met een jaarlijks verbruik van minimaal 25.000 m³ aan aardgasequivalenten of een jaarlijks elektriciteitsverbruik van minimaal 50.000 kWh elektriciteit als energierelevant bestempeld. Tevens wordt bij een inrichting die méér dan 75.000 m³ aan aardgasequivalenten verbruikt of een jaarlijks elektriciteitsverbruik van méér dan 200.000 kWh heeft, gesproken over een grootverbruiker. Voor inrichtingen met een aardgas(equivalenten)verbruik of elektriciteitsverbruik tussen de hierboven genoemde drempels wordt gesproken van een middelgrote verbruiker.

Onderhavige inrichting heeft een jaarlijks energiegebruik van 2.500.000 kWh (zie hiertoe paragraaf 4.1.4.1 van de considerans van de 1e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020 met kenmerk 2020/20418) en heeft hierdoor een relevant energieverbruik. Daarnaast moet de inrichting tevens worden aangemerkt als een grootverbruiker aangezien sprake is van een jaarlijks elektriciteitsverbruik van méér dan 200.000 kWh.

Op basis van artikel 5.7 Besluit omgevingsrecht (Bor) kan het bevoegd gezag voorschriften in de vergunning opnemen met betrekking tot een doelmatig gebruik van energie. Uitgangspunt is dat in de inrichting ten minste de in aanmerking komende beste beschikbare technieken (BBT) worden toegepast, zoals bedoeld in artikel 2.14 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo).

De vigerende energievoorschriften van de inrichting (voorschrift 1.1 tot en met 1.3 van paragraaf 8.4 als verbonden aan de 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020 met kenmerk 2020/20418) zijn niet actueel, aangezien slechts een eenmalig energiebesparingsonderzoek wordt geëist, waarbij de uitvoeringstermijn reeds is verstreken. Daarmee kan op dit moment onvoldoende invulling worden gegeven aan de doelstelling om te komen tot een zuinig energiegebruik. De vergunningvoorschriften voor de inrichting dienen derhalve voor dit milieuaspect te worden geactualiseerd, onder intrekking van de energievoorschriften uit de vigerende vergunning.

De inrichting neemt niet deel aan het Europese Emissiehandelssysteem (ETS). De inrichting is tevens niet auditplichtig op grond van de Tijdelijke regeling implementatie artikelen 8 en 14 Richtlijn energie-efficiency (2012/27/EU) (EED).

In deze vergunning is opgenomen dat de vergunninghouder iedere vier jaar een energieonderzoek moet uitvoeren (of een actualisatie van dit onderzoek). Een verplicht onderdeel van het energieonderzoek is het opstellen van een energiebesparingsplan met daarin opgenomen de te treffen energiebesparende maatregelen, inclusief planning. Vergunninghouder is verplicht om alle energiebesparende maatregelen met een terugverdientijd van vijf jaar of minder uit te voeren.

In de vergunningvoorschriften is omschreven welke elementen de rapportage van het energieonderzoek moet bevatten. Wanneer uit (de actualisatie van) het energieonderzoek blijkt dat er geen rendabele maatregelen te treffen zijn, vervalt de verplichting tot het uitvoeren van maatregelen.

Verder moet worden opgemerkt dat ook een milieumanagementsysteem (ISO 14001) elementen kan bevatten die (deels) invulling geven aan het gevraagde energieonderzoek. Hetzelfde geldt voor eventuele andere (beleids-)plannen en maatregelen met betrekking tot energie-efficiency binnen de inrichting. Het is raadzaam om ook deze informatie te betrekken bij het opstellen van het energieonderzoek.

Aangezien de inrichting moet worden aangemerkt als een grootverbruiker en het hierbij dus belangrijk is om het energieverbruik te monitoren, is ook een voorschrift met de verplichting tot het in werking hebben van een energiezorgsysteem verbonden aan deze vergunning, alsmede een voorschrift met de verplichting tot het volgen van de energieprestatie in de tijd en een rapportageverplichting dienaangaande aan het bevoegde gezag.

4.1.6 (Externe) veiligheid en brandveiligheid

Bij onderhavige inrichting zijn diverse gevaarlijke stoffen aanwezig (zie hiertoe paragraaf 4.1.5 van de 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020 met kenmerk 2020/20418). Op pagina 3 van de toelichting bij de aanvraag (d.d. 19 mei 2022, laatst gewijzigd d.d. 19 september 2022, zonder kenmerk) staat beschreven dat onderhavige aanvraag niet ziet op wijzigingen in de opslagen van gevaarlijke stoffen.

4.1.6.1 Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi)

Het externe veiligheidsbeleid in Nederland is gericht op het verminderen en beheersen van risico's van activiteiten voor de omgeving (mens en milieu). Het gaat hierbij om de risico's die verbonden zijn aan de opslag en het gebruik van gevaarlijke stoffen.

Zoals in het NMP4 (Vierde Nationaal Milieubeleidsplan) is aangegeven, is de basis van het huidige risicobeleid dat het gevaar van een activiteit acceptabel is wanneer:

- het plaatsgebonden risico niet hoger is dan is genormeerd;
- de kans op een groot ongeluk met veel slachtoffers kan worden verantwoord (het groepsrisico).

Plaatsgebonden risico (PR)

Het plaatsgebonden risico is een maatstaf om te bepalen welke afstand nodig is tussen de risicodragende activiteit en de bebouwde omgeving. Het plaatsgebonden risico is de kans dat zich op een bepaalde plaats over een periode van één jaar een dodelijk ongeval voordoet als direct gevolg van een incident met gevaarlijke stoffen, indien zich op die plaats 24 uur per dag en onbeschermd een persoon zou bevinden. De gehanteerde norm voor het plaatsgevonden risico in Nederland is in beginsel 10^{-6} per jaar (d.w.z. een kans van 1 op de miljoen per jaar). Deze norm is opgenomen in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). In het Bevi is eveneens aangegeven in welke gevallen hiervan (tijdelijk) kan worden afgeweken.

Groepsrisico (GR)

Het groepsrisico voegt daar als maatstaf aan toe de verwachte omvang van een ongeval uitgedrukt in het aantal dodelijke slachtoffers, gegeven de kans op dat ongeval. Het groepsrisico geeft de kans aan dat in een keer een groep personen die zich in de omgeving van de risicosituatie bevindt overlijdt vanwege een ongeval met gevaarlijke stoffen. Met de grootte groepsrisico is getracht een maat voor maatschappelijke ontwrichting te creëren. In het Bevi is een niet-normatieve benadering van het groepsrisico neergelegd. Het groepsrisico moet altijd verantwoord worden. Bij de beoordeling van het groepsrisico is de vraag aan de orde welke omvang van een ramp, gegeven de kans daarop, maatschappelijk aanvaardbaar is.

Beoordeling

Op grond van artikel 2, eerste lid, sub h, valt de inrichting onder de reikwijdte van het Bevi. Op grond van artikel 4, vijfde lid betreft het een zogenaamd categoriaal bedrijf. Dit betekent dat in principe getoetst moet worden aan de in de Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi) genoemde afstanden tot al dan niet geprojecteerde kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten. Echter, onderhavige aanvraag ziet niet op wijzigingen in de opslagen van gevaarlijke stoffen. Een nadere beoordeling van het plaatsgebonden risico en het groepsrisico kan derhalve achterwege blijven.

4.1.6.2 Registratiebesluit/Regeling provinciale risicokaart

Het Registratiebesluit externe veiligheid geeft aan welke inrichtingen en welke informatie opgenomen moet worden in het Risicoregister. Daarnaast moeten ook inrichtingen die vallen onder de reikwijdte van de Regeling provinciale risicokaart worden opgenomen in het register. De criteria van het besluit en de regeling zijn samengevoegd in de drempelwaardentabel die is opgenomen in de Leidraad Risico Inventarisatie. Onderhavige inrichting valt onder de criteria van het Registratiebesluit en/of de Regeling. Gelet op de aangevraagde activiteiten is een actualisatie van het risicoregister niet noodzakelijk.

4.1.7 Geluid

De inrichting is gelegen aan de Hoebertweg 15 op circa 950 meter ten oosten van de dorpskern van America (gemeente Horst aan de Maas). De omgeving is te typeren als een agrarisch gebied met verspreid liggende burgerwoningen en is tevens aangemerkt als ontwikkelingsgebied glastuinbouw.

De bedrijfsactiviteiten van de inrichting hebben tot gevolg dat geluid wordt geproduceerd. In de bij de aanvraag gevoegde akoestische onderbouwing opgesteld door adviesbureau Peutz d.d. 19 september 2022 met kenmerk F 21653-13-RA-001 is de veroorzaakte geluidbelasting door de thans aangevraagde

activiteiten in de omgeving in kaart gebracht. Hieruit blijkt dat in de beoogde situatie voldaan kan worden aan de grenswaarden uit de vigerende vergunning (1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020 met kenmerk 2020/20418) voor zowel de langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus, alsook de maximale geluidniveaus. Tevens blijft de indirecte hinder als gevolg van vervoersbewegingen van en naar de inrichting over de openbare weg ongewijzigd, waarmee voldaan kan blijven worden aan de hiervoor geldende grens- en richtwaarden.

Uit de akoestische onderbouwing volgt dat de totale inzet van vrachtwagens niet wijzigt. Wel wijzigt de verdeling van de transportroutes welke in tabel 3.1 van voornoemd rapport worden toegelicht. Hieruit volgt dat het totaal aantal transportroutes gelijk blijft aan het vergunde aantal van 59. Hierbij is van belang dat de vrachtwagens die worden ingezet ten behoeve van de mestverwerking er negen rijden via de route langs de silo's om voor de terugweg ammoniakwater of concentraat te laden. Dit betreffen daarmee geen extra vervoersbewegingen. Tevens volgt uit het onderzoek dat de bedrijfsduur van de laad- en losactiviteiten in de beoogde situatie toeneemt met 85 minuten. Uit de berekeningen volgt dat deze toename niet leidt tot een overschrijding van de geldende grenswaarden uit de vigerende vergunning.

Gelet op vorenstaande zijn aan onderhavige vergunning geen geluidvoorschriften verbonden. Vergunninghouder is onverminderd gehouden aan de geluidvoorschriften (voorschriften 8.2 tot en met 8.5 van paragraaf 7.1.4) als verbonden aan de 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020 met kenmerk 2020/20418.

4.1.8 Geur

4.1.8.1 Toetsingskader

Het Nederlandse geurbeleid is opgenomen in artikel 2.7a van het Activiteitenbesluit en in de Handleiding geur: bepalen van het aanvaardbaar hinderniveau van industrie en bedrijven (niet veehouderijen). Als algemene doelstelling geldt het zoveel mogelijk beperken van bestaande hinder en het voorkomen van nieuwe hinder. Daarbij staat het afwegingsproces voor het vaststellen van het aanvaardbaar hinderniveau centraal. Het aanvaardbaar hinderniveau wordt per situatie vastgesteld en op grond van het Activiteitenbesluit als maatwerkvoorschrift aan de vergunning verbonden. Alleen als de emissies van de inrichting in het Activiteitenbesluit uitgezonderd zijn, worden de geuremissies in de vergunning beoordeeld. Dit is bepaald in artikel 2.3a, tweede lid, van het Activiteitenbesluit. Dit is het geval indien sprake is van emissies naar de lucht van een IPPC-installatie en voor de betreffende activiteit of het type productieproces BBT-conclusies voor deze emissies zijn vastgesteld op grond van artikel 13, vijfde en zevende lid, van de EU-richtlijn industriële emissies. Indien de BBT-conclusie van toepassing is op een groep van stoffen, dan geldt dit voor alle stoffen die tot die groep van stoffen behoren.

In de BBT-conclusies Afvalbehandeling zijn BBT-conclusies vastgesteld ten aanzien van geuremissies. Dit betekent dat de geuremissies ten gevolge van de aangevraagde activiteiten in de vergunning moeten worden beoordeeld.

Het bevoegd gezag bepaalt welke mate van hinder als aanvaardbaar wordt beschouwd. Als leidraad voor het afwegingsproces dat daarbij doorlopen wordt geldt de hindersystematiek Geur.

Deze hindersystematiek, die is vastgelegd in hoofdstuk 3 van de Handleiding geur, benoemt de verschillende aspecten die in het afwegingsproces moeten worden meegenomen om te komen tot een zorgvuldige bepaling van het aanvaardbaar hinderniveau. De aspecten die bij het vaststellen van het aanvaardbaar hinderniveau worden meegewogen zijn eveneens opgenomen in het derde lid van artikel 2.7a van het Activiteitenbesluit.

Maatregelen ter bestrijding van geurhinder moeten worden bepaald in overeenstemming met het BBT-principe (de best beschikbare technieken moeten worden toegepast). Voor een aantal branches zijn in het Activiteitenbesluit voorschriften opgenomen.

Noch de gemeente Horst aan de Maas, noch de provincie Limburg heeft geurbeleid vastgesteld waarbij bij het bepalen van een aanvaardbaar niveau van geurhinder rekening moet worden gehouden.

4.1.8.2 Omschrijving aangevraagde situatie

Bij de aanvraag is een rapport van een onderzoek (opgesteld door Peutz met rapportnummer F 21653-10-RA-003 d.d. 19 september 2022) gevoegd naar de geuremissie en -immissie ten gevolge van de thans aangevraagde activiteiten (t.w. wijzigingen ten aanzien van de mestbe- en verwerking). De geuremissie en -immissie ten gevolge van het houden van varkens is buiten beschouwing gelaten, aangezien voorliggende aanvraag niet ziet op wijzigingen ten aanzien van deze activiteit.

Aangevraagde geurrelevante processen en bestrijdingsmaatregelen

Binnen de inrichting vinden de volgende geurrelevante processen plaats:

- het scheiden van de drijfmest in dikke en dunne fractie (in drie verwerkingslijnen) middels een flotatie-unit en zeefbandpers;
- het thermisch hygiëniseren van dikke mestfractie;
- het continue opslaan van dikke mestfractie;
- het lossen van tankwagens met drijfmest in daartoe bestemde silo's;
- het laden van de dikke mestfractie in vrachtwagens met een shovel.

Als geurbronnen zijn de volgende bronnen aanwezig:

- emissies naar de lucht die via de industriële vijftrapsluchtwasser worden geëmitteerd;
- verdringingslucht mestsilo's ten gevolge van het lossen van tankwagens met drijfmest;
- shovel voor het beladen van vrachtwagens met dikke mestfractie;
- het beladen van vrachtwagens met dikke mestfractie (diffuse emissies);
- open deur ten behoeve van het beladen van vrachtwagens met dikke mestfractie (diffuse emissies).

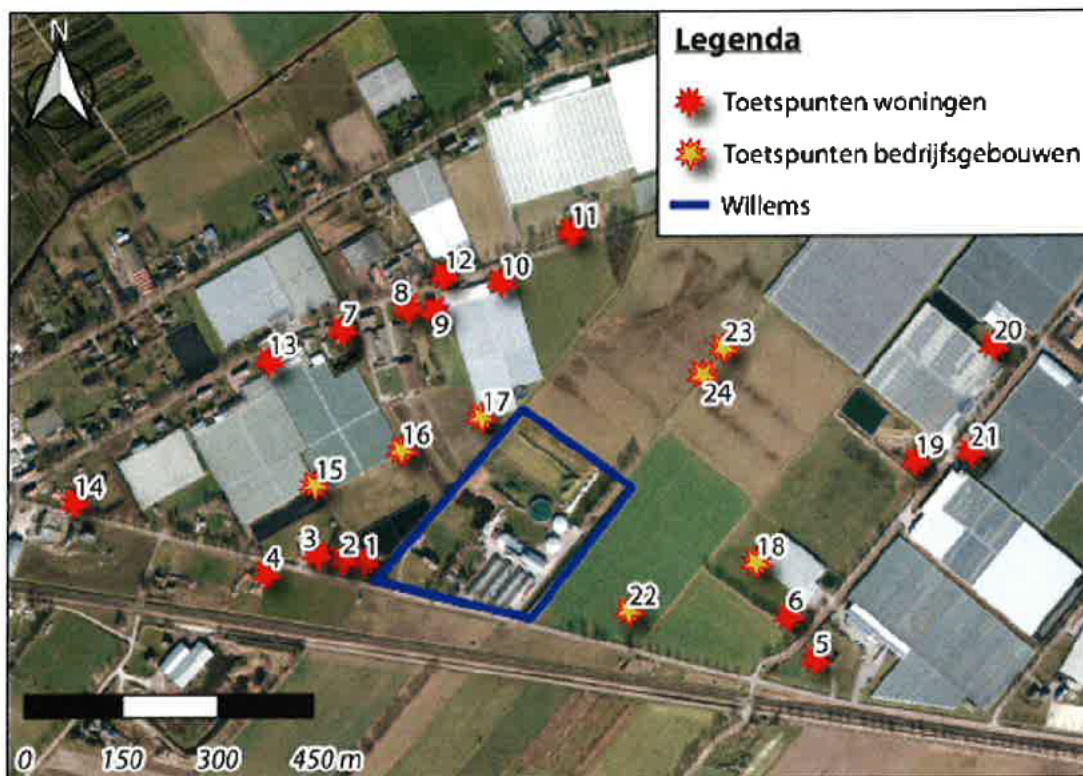
De volgende geurbestrijdingsmaatregelen worden door de inrichting toegepast:

- het in werking hebben van een milieubeheersysteem met als onderdeel hiervan een geurbeheersplan;
- het minimaleren van de verblijfstijd van (potentieel) geurend afval in opslag of in hanteringssystemen;
- de beperking van het aantal potentiële diffuse emissiebronnen tot het minimum;
- de selectie en gebruik van zeer betrouwbare apparatuur;
- de voorkoming van corrosie;
- het in werking hebben van de eerder vergunde industriële vijftrapsluchtwasser;
- het debiet per verwerkingslijn (in totaliteit drie verwerkingslijnen ieder bestaande uit een flotatie-unit en een zeefbandpers voor het scheiden van de mest in dikke en dunne fractie) gaat omlaag ten opzichte van de huidige capaciteit naar circa 13,3 m³ per uur;
- de mestsilo's voor de opslag van drijfmest zijn allen voorzien van een SFS-Drijfkled (KIWA K 95943-2 gecertificeerd);
- de mestsilo's voor de opslag van drijfmest zijn allen uitgevoerd met een actief koolfilter;
- toepassing van 'goodhousekeeping maatregelen' (bv. zoveel mogelijk sluiten van ramen en deuren teneinde diffuse emissies tegen te gaan).

De geurreducerende maatregelen die binnen de inrichting worden getroffen, worden beschouwd als de beste beschikbare technieken. Enkele van deze maatregelen zijn ook reeds geborgd in de vorm van voorschriften als verbonden aan de vigerende vergunning.

Ligging van de inrichting en geurgevoelige objecten in de omgeving

De inrichting is gelegen in het buitengebied van America (gemeente Horst aan de Maas), op circa 950 meter afstand ten oosten van de kern van America. De omgeving is te typeren als een agrarisch gebied met verspreid liggende burgerwoningen en is tevens aangemerkt als ontwikkelingsgebied glastuinbouw.

In bovenstaande afbeelding zijn de in het geuronderzoek beschouwde rekenposities opgenomen. Vanwege het toepasbaarheidsbeginsel kent overigens niet elke positie een gelijk beschermingsniveau.

4.1.8.3 Beoordeling geuremissie in relatie tot het aanvaardbaar hinderniveau

In het rapport van het geuronderzoek (opgesteld door Peutz met rapportnummer F 21653-10-RA-003 d.d. 19 september 2022) is de geuremissie ten gevolge van de aangevraagde activiteiten en de geurbelasting in de omgeving berekend.

Nr.	Omschrijving	Geurconcentratie als 98-percentiel (ouE/m ³)			Geurconcentratie als 99,9-percentiel (ouE/m ³)		
		Vergund	Aangevraagd	Vershil	Vergund	Aangevraagd	Vershil
1	Hoebertweg 13	0,46	0,37	-0,09	2,77	2,11	-0,66
2	Hoebertweg 11	0,42	0,34	-0,08	2,46	1,88	-0,58
3	Hoebertweg 9	0,37	0,30	-0,07	2,14	1,64	-0,5
4	Hoebertweg 12	0,31	0,25	-0,06	1,81	1,40	-0,41
5	Spoorweg 44	0,55	0,42	-0,13	1,56	1,19	-0,37
6	Reindonkerweg 10	0,73	0,56	-0,17	1,83	1,39	-0,44

7	Nieuwe Peeldijk 24	0,39	0,30	-0,09	1,57	1,20	-0,37
8	Nieuwe Peeldijk 28	0,49	0,39	-0,10	1,77	1,38	-0,39
9	Nieuwe Peeldijk 30	0,61	0,48	-0,13	1,91	1,46	-0,45
10	Nieuwe Peeldijk 32	0,81	0,62	-0,19	2,12	1,61	-0,51
11	Nieuwe Peeldijk 45	0,94	0,71	-0,23	2,00	1,52	-0,48
12	Nieuwe Peeldijk 39	0,59	0,45	-0,14	1,82	1,39	-0,43
13	Nieuwe Peeldijk 22	0,35	0,28	-0,07	1,47	1,13	-0,34
14	America	0,15	0,12	-0,03	0,91	0,69	-0,22
15	Dichtstbijzijnde kas 1	0,47	0,37	-0,10	2,15	1,65	-0,50
16	Dichtstbijzijnde kas 2	0,62	0,49	-0,13	2,55	1,97	-0,58
17	Dichtstbijzijnde kas 3	1,01	0,79	-0,22	3,18	2,47	-0,71
18	Dichtstbijzijnde kas 4	0,96	0,74	-0,22	2,24	1,69	-0,55
19	Reindonkerweg 6a	0,57	0,43	-0,14	1,45	1,10	-0,35
20	Reindonkerweg 4	0,46	0,35	-0,11	1,18	0,89	-0,29
21	Reindonkerweg 13	0,48	0,36	-0,12	1,26	0,96	-0,3
22	Op te richten bedrijf	1,32	1,04	-0,28	3,33	2,64	-0,69
23	Nieuwe Peeldijk 36	1,22	0,93	-0,29	2,22	1,69	-0,53
24	Nieuwe Peeldijk 36, fase 2	1,48	1,08	-0,40	2,51	1,91	-0,60

Uit voornoemd onderzoek volgt allereerst dat sprake is van een afname in geuremissie ten gevolge van de aangevraagde activiteiten ten opzichte van de vergunde situatie. Daaropvolgend is ook ten aanzien van alle rekenposities sprake van een afname in geurbelasting ten opzichte van de vergunde geurbelasting (zie voorgaande tabel).

Gelet op vorenstaande voldoet de geurbelasting van de inrichting ter plaatse van deze geurgevoelige objecten aan het aanvaardbaar hinderniveau.

4.1.8.4 Best beschikbare technieken

De geurreducerende maatregelen die binnen de inrichting zijn (danwel worden) getroffen, worden beschouwd als de beste beschikbare technieken. Het betreft de technieken als beschreven in paragraaf 4.1.8.2.

4.1.8.5 Conclusie

Gezien bovenstaande overwegingen zijn wij van mening dat de geurbelasting ten gevolge van de aangevraagde activiteiten aan het aanvaardbaar hinderniveau voldoet. De activiteiten voldoen aan het van toepassing zijnde toetsingskader en de beste beschikbare technieken worden toegepast.

Aangezien in het geuronderzoek voor diverse relevante bronnen wordt uitgegaan van geuremissiekentallen is het naar ons oordeel wenselijk om een onderzoeksverplichting in de vorm van voorschriften (emissiemetingen met hedonische schaal) aan onderhavige vergunning te verbinden. Hiermee kan worden aangetoond dat bij de in de omgeving van de inrichting gelegen geurgevoelige objecten daadwerkelijk sprake is van een aanvaardbaar niveau van geurhinder. Verder hebben wij voorschriften aan onderhavige vergunning verbonden waarin de geurvracht van de luchtwasser van de mestbe- en verwerkingsinstallatie is genormeerd.

4.1.9 Lucht

4.1.9.1 Algemeen

Het algemeen luchtbeleid is gericht op het voorkomen dan wel zo veel mogelijk beperken van emissies naar de lucht door het toepassen van de beste beschikbare technieken (BBT) en het voldoen aan de luchtkwaliteitseisen van bijlage 2 van de Wet milieubeheer (Wm).

Luchtemissies voor inrichtingen worden in beginsel gereguleerd door de algemene regels van het Activiteitenbesluit. Zo bevat Afdeling 2.3 van het Activiteitenbesluit regels voor stoffen met een minimalisatieverplichting, emissiegrenswaarden, geur en monitoring. Voorts bevat het Activiteitenbesluit in Afdeling 2.11 en de hoofdstukken 3 en 5 (lucht)regels voor specifieke activiteiten, zoals bijvoorbeeld stookinstallaties. Deze eisen zijn rechtsreeks geldend en behoeven daarom niet in de vergunning te worden opgenomen.

Het Activiteitenbesluit biedt de mogelijkheid om in bepaalde gevallen en onder bepaalde voorwaarden bij maatwerkvoorschrift af te wijken van de algemene regels.

Indien en voor zover voor luchtemissies van IPPC-installaties BBT-conclusies zijn vastgesteld, gelden de algemene regels van Afdeling 2.3 echter niet (met uitzondering van de minimalisatieverplichting voor zeer zorgwekkende stoffen). Voor deze luchtemissies worden alsdan voorschriften aan de omgevingsvergunning verbonden die aansluiten bij de BBT-conclusies

In deze vergunning wordt specifiek ingegaan op de luchtemissies van de inrichting. Naast de toetsing aan de beste beschikbare technieken en het Activiteitenbesluit wordt beoordeeld of de emissienormering van het Activiteitenbesluit toereikend is of dat er maatwerkvoorschriften moeten worden gesteld. Tevens wordt er getoetst aan de kwaliteitseisen uit Bijlage 2 van de Wm.

4.1.9.2 Emissies naar de lucht afkomstig van de aangevraagde bedrijfsactiviteiten

De aanvraag heeft betrekking op activiteiten die emissies naar de lucht tot gevolg hebben. Het betreft emissies naar de lucht afkomstig van de mestbe- en verwerkingsinstallatie die via de luchtwasser worden geëmitteerd, emissies naar de lucht afkomstig van de opslag van mest, emissies naar de lucht afkomstig van verbrandingsmotoren en diffuse emissies.

In paragraaf 2.2 is het thans aangevraagde mestbe- en verwerkingsproces in zijn totaliteit beschreven. Onderhavige aanvraag ziet in hoofdzaak op een ander mestbe- en verwerkingsproces ten aanzien van de dikke mestfractie (t.w. thermische hygiëniserie) in de reguliere bedrijfssituatie.

Het mestbe- en verwerkingsproces vindt in pandig plaats in de gebouwen 6 en 7. Dit blijkt uit de bij de aanvraag gevoegde plattegrondtekening en is tevens geborgd middels voorschrift 8.6.1.1 als verbonden aan de 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020 met kenmerk 2020/20418. De verontreinigde lucht in deze gebouwen wordt aangezogen door een industriële vijftrapsluchtwasser, waarna de lucht na reiniging wordt geëmitteerd naar de buitenlucht.

Bij de aanvraag is een technische beschrijving van deze industriële vijftrapsluchtwasser gevoegd. In dit document is een toelichting gegeven op de specifieke kenmerken en werking van de afzonderlijke vijf wassers, welke aaneengeschaakt een industriële wasser vormen. Verder wordt in deze technische beschrijving ingegaan op de dimensionering en de verwijderingsrendementen voor ammoniak, geur en fijn stof. Waarbij moet worden opgemerkt dat deze luchtwasser reeds vergund is middels de eerdergenoemde 1^e fasebeschikking.

Ten gevolge van de mestbe- en verwerkingsinstallatie in gebouw 6 en 7 en de opslag van dikke mestfractie in gebouw 6 in de reguliere bedrijfssituatie worden de stoffen ammoniak, waterstofsulfide en (fijn) stof in relevante hoeveelheden geëmitteerd naar de lucht.

De mestbe- en verwerkingsinstallatie in zijn totaliteit bezien (met de opslag van dikke mestfractie) is een IPPC-installatie waarop de BBT-conclusies Afvalbehandeling betrekking hebben. Het bijbehorende emissiepunt is de schoorsteen van de industriële vijftrapsluchtwasser.

Hierna gaan wij per stof in op de relevante emissies (en de bijbehorende grenswaarden) vanuit dit emissiepunt. Voorts wordt per stof bekeken of deze in de BBT-conclusie behandeld is. BBT-conclusies zonder emissie-eisen (BAT-AEL) gaan ook voor het Activiteitenbesluit. Indien er een BBT-conclusie geldt dan worden de emissiegrenswaarden (indien bepaald in de BBT-conclusie) en/of maatregelen in deze vergunning opgenomen. Indien de bepaalde stof in de BBT-conclusie niet is behandeld, dan gelden de emissie-eisen van het Activiteitenbesluit. Tevens geven wij hieronder aan of van de in het Activiteitenbesluit gestelde eisen wordt afgeweken via maatwerkvoorschriften.

Het bevoegd gezag houdt bij IPPC-installaties de bevoegdheid om op grond van artikel 2.22, vijfde lid, van de Wabo strengere eisen te stellen dan welke gelden op basis van Activiteitenbesluit, indien de algemene regels niet BBT zijn om de toepassing van de beste beschikbare technieken in specifieke gevallen te waarborgen (bij beter presterende installaties) en om de naleving van milieukwaliteitseisen op grond van hoofdstuk vijf van de Wet milieubeheer te garanderen.

Ammoniak

Ten aanzien van de ammoniakemissie ten gevolge van de mestbe- en verwerkingsinstallatie die via de luchtwasser naar de buitenlucht wordt geëmitteerd is een onderzoeksrapport (opgesteld door Peutz d.d. 19 september 2022 met kenmerk F 21653-11-RA-003) bij de aanvraag gevoegd. In dit rapport wordt voor wat betreft de ammoniakemissie van de mestbe- en verwerkingsinstallatie enerzijds verwezen naar eerder uitgevoerde ammoniakmetingen en anderzijds voor wat het thermisch hygiëniseren van de dikke mestfractie verwezen naar het bij de aanvraag gevoegde onderzoeksrapport inzake emissies naar de lucht van de hygiëniserie-installatie (opgesteld door SGS d.d. 19 september 2020 met kenmerk EZEM-2022-04-002).

De aanvraag ziet daarnaast mede op de opslag van gehygiëniseerde dikke mestfractie in gebouw 6. Deze mest wordt opgeslagen in een afgesloten hal. Aan de noordzijde is deze hal voorzien van een schuifdeur waardoor (met behulp van een shovel) vrachtwagens worden beladen die buiten staan opgesteld. Aan de zuidzijde wordt deze hal inpandig afgesloten. Bij onderhavige aanvraag is een rapport van een onderzoek naar de onderdruksituatie van de mestopslag gevoegd, opgesteld door SGS d.d. 13 september 2022 met kenmerk EZEM-2022-04-002-2. Hieruit blijkt dat dankzij de forse afzuiging van de hal geen uittrede via de schuifdeur te verwachten is indien met een shovel vrachtwagens worden beladen die buiten staan opgesteld.

Aangezien bepaalde onderdelen van de mestbe- en verwerkingsinstallatie moeten worden aangemerkt als een IPPC-installatie, waarvoor BBT-conclusies zijn vastgesteld, is in artikel 2.3a, tweede lid, van het Activiteitenbesluit bepaald dat afdeling 2.3 (lucht en geur) van het Activiteitenbesluit niet van toepassing is op de emissies naar de lucht. Derhalve is middels voorschrift 1.11 van paragraaf 8.6 Lucht van de 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020 met kenmerk 2020/20418 bepaald dat de ammoniakconcentratie in de afgassen in de schoorsteen van de luchtwasinstallatie niet meer mag bedragen dan 5 mg/Nm³ (concentratie als halfuurwaarde en betrokken op droog afgas onder standaardcondities 101,3 kPa en 273 K). Vergunninghouder is onverminderd gehouden aan voornoemd voorschrift.

Voor de dimensionering van de luchtwasinstallatie volgt uit de technische beschrijving als gevoegd bij de aanvraag dat met indicatieve metingen in de verontreinigde lucht een ammoniakconcentratie van 1.100 ppm is vastgesteld. Dit komt overeen met 766 mg/m³ (0,0409 x concentratie 1.100 ppm x 17,03). Daarbij rekening houdend met een verwijderingsrendement van 99% van de luchtwasinstallatie is aannemelijk dat kan worden voldaan aan voornoemde emissie-eis van 5 mg/Nm³.

Waterstofsulfide

In voorschrift 1.13 van paragraaf 8.6 Lucht als verbonden aan de 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020 met kenmerk 2020/20418 is bepaald dat de waterstofsulfideconcentratie in de afgassen in de schoorsteen van de luchtwasinstallatie niet meer mag bedragen dan 3 mg/Nm³. Vergunninghouder is onverminderd gehouden aan voornoemd voorschrift.

Uit de technische beschrijving voor de dimensionering van het luchtwassysteem als gevoegd bij de aanvraag volgt dat met indicatieve metingen in de verontreinigde lucht na de droger een waterstofsulfideconcentratie van 150 ppm is vastgesteld. Dit komt overeen met 209,2 mg/m³ (0,0409 x concentratie 150 ppm x 34,1 molecuulgewicht). Daarbij rekening houdend met een verwijderingsrendement van de luchtwasinstallatie van 99% is aannemelijk dat kan worden voldaan aan voornoemde emissie-eis van 3 mg/Nm³.

Totaal stof

In de BBT-conclusies Afvalbehandeling (exclusief afvalverbranding) is voor de gecompartmenteerde procesonderdelen flotatie-unit en zeefbandpers, hygiëniseringsinstallatie en open ruimten beide gebouwen geen emissie-eis, meetverplichting of toe te passen techniek voorgeschreven. Daarom moet de totale stofconcentratie in de afgassen van de luchtwasser voldoen aan de emissie-eis van 5 of 20 mg/Nm³ (stofklasse S) afhankelijk van een grensmassastroom van ≥ 200 g/uur of < 200 g/uur, zoals opgenomen in artikel 2.5 van het Activiteitenbesluit.

De emissiegrenswaarde van 5 mg/Nm³ is in de meeste gevallen haalbaar door toepassing van filterende afscheiders. Hieronder worden doekfilters, lamellenfilters en andere filtersystemen verstaan waarbij het afgas door een medium wordt afgevoerd. Ook kan mogelijk door toepassing van een andere geschikte techniek of door optimalisatie van een andere techniek de emissiegrenswaarde van 5 mg/Nm³ worden

gehaald. Is toepassing van een filtrerende afscheider bij een bron niet mogelijk, dan geldt een emissiegrenswaarde van 20 mg/No³ in plaats van 5 mg/No³.

Uit de aanvraag volgt dat het aannemelijk is dat aan voornoemde emissie-eis kan worden voldaan.

4.1.9.3 Luchtkwaliteit

In Titel 5.2 Wet milieubeheer en de bijbehorende bijlage 2 bij de Wet milieubeheer zijn grens- en richtwaarden gesteld aan de concentraties van een aantal stoffen in de buitenlucht op leefniveau, die wij als toetsingscriteria moeten hanteren.

Bij de aanvraag is een rapport van een luchtkwaliteitsonderzoek gevoegd (opgesteld door Peutz d.d. 19 september 2022 met rapportnummer F 21653-9-RA-003). Gelet op de geldende achtergrondwaarden is louter een immissietoets uitgevoerd voor de stoffen stikstofdioxide (No₂) en fijn stof (pm_{2,5} en pm₁₀). Dit aangezien de concentraties van deze stoffen in de Nederlandse situatie het meest kritisch zijn ten opzichte van de grenswaarden. Gelet op de geldende lage achtergrondwaarden voor de overige stoffen waarvoor in bijlage 2 bij de Wet milieubeheer grens- en richtwaarden zijn gesteld kan een beoordeling voor deze stoffen achterwege blijven.

Toetsing

Op grond van artikel 5.16 lid 1 van de Wet milieubeheer kan de vergunning alleen worden verleend, als aannemelijk gemaakt kan worden dat voldaan wordt aan (minimaal) een van de volgende criteria:

- a. er is geen sprake van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
- b. er is - al dan niet per saldo - geen verslechtering van de luchtkwaliteit;
- c. de bijdrage aan de concentratie van een stof is 'niet in betekenende mate' (NIBM);
- d. het project is genoemd of past binnen het NSL of binnen een regionaal programma van maatregelen.

Op basis van verspreidingsberekeningen concluderen wij dat voldaan wordt aan de grenswaarden in Bijlage 2 van de Wet milieubeheer.

Eindconclusie aspect lucht

Wij zijn van oordeel dat uit de aanvraag blijkt dat er voldoende maatregelen worden toegepast c.q. zullen worden toegepast om luchtmissies te voorkomen of zoveel mogelijk te beperken.

4.1.10 Gezondheid

Bij de aanvraag is een rapport van een onderzoek (opgesteld door Peutz d.d. 19 september 2022 met rapportnummer FA 21653-5-RA-001) naar de mogelijke gezondheidseffecten ten gevolge van de aangevraagde activiteiten gevoegd. Hierbij is aangesloten bij hierover beschikbare wetenschappelijke literatuur. Hierbij is het belangrijk om op te merken dat er nog veel kennislacunes zijn ten aanzien van de mogelijke risico's voor de volksgezondheid ten gevolge van mestbe- en verwerkingsinstallaties. In voornoemd rapport is beschreven welke maatregelen door de vergunninghouder worden getroffen om de risico's voor de volksgezondheid zoveel mogelijk te voorkomen, dan wel te beperken. Achtereenvolgens zullen in de paragraaf de mogelijke gezondheidsrisico's ten gevolge van de aangevraagde activiteiten worden besproken, alsmede de te treffen (en getroffen) maatregelen om deze risico's te minimaliseren.

Pathogene (zoönotische) micro-organismen

Mest bevat zoönoseverwekkers. Dat zijn bacteriën, virussen of parasieten die ziekteverwekkend (pathogeen) zijn en overdraagbaar zijn van dieren op mensen. Mest bevat ook bacteriën die resistent zijn tegen antibiotica. Door blootstelling aan zoönoseverwekkers kan een infectie optreden die kan leiden tot

ziekte. Over de mogelijke volksgezondheidsrisico's in mest en mestproducten is op dit moment te weinig bekend om een goede inschatting van de risico's voor de volksgezondheid te kunnen maken. De initiatiefnemer heeft (zoals eerder beschreven) wel een separaat onderzoek uitgevoerd ten aanzien van de risico's van zoönoseverwekkers in relatie tot de beoogde activiteiten en bij de aanvraag gevoegd (opgesteld door Peutz d.d. 19 september 2022 met rapportnummer FA21653-5-RA-001). Hierbij is zoveel mogelijk aangesloten bij beschikbare wetenschappelijke literatuur. Uit deze literatuur volgt dat een aantal mestbe- en verwerkingstechnieken een reducerend effect hebben op de overleving van zoönoseverwekkers. Andere technieken beïnvloeden deze overleving niet of nauwelijks. In sommige situaties (b.v. composteren) kunnen bepaalde micro-organismen (thermofiele bacteriën, schimmels) in mest juist beter gedijen.

In onderstaande tabel zijn de bij initiatiefnemer toegepaste technieken beschreven en het effect op de overleving van zoönoseverwekkers en daarmee de risico's op emissie van zoönoseverwekkers. Hierbij is aansluiting gezocht bij het 'Kennisbericht Mest en mestbewerking, versie 2' van 5 februari 2019.

Techniek	Effecten op overleving zoönoseverwekkers	Risico's op emissie van zoönoseverwekkers	Reeds vergund (ja/nee)	Onderdeel aangevraagde situatie (ja/nee)
Droging	<u>Effectief</u> bij hogere temperaturen (> 70° C) afhankelijk van de duur en het vochtgehalte. Het effect is vergelijkbaar met composteren.	<u>Beperkt</u> vanwege emissie-eisen wordt de uitgaande lucht chemisch gewassen. De fijnstofemissie kan desondanks hoog zijn.	Ja	Nee
Hygiëniseren	<u>Effectief</u> , hoewel sommige bacteriën (waaronder de sporenvormende bacteriën Clostridium botulinum, perfringens en difficile) het proces kunnen overleven	<u>Laag risico</u> , omdat het proces in afgesloten tanks plaatsvindt. Indien het verwarmde eindproduct in een open opslag wordt bewaard, zijn er wel mogelijk enige risico's op verspreiding.	Nee, behoudens in geval van calamiteiten	Ja
Membraanfiltratie (osmose)	<u>Effectief</u> , voor wat betreft het vloeibare permeaat. In het concentraat kunnen nog grote hoeveelheden micro-organismen aanwezig zijn.	<u>Geen</u> . De processen spelen zich af in een gesloten systeem.	Ja	Ja
Scheiding (mechanisch)	<u>Niet effectief</u> . Deze techniek wordt vaak gebruikt als eerste processtap om drijfmest te scheiden in een dikke en een dunne fractie. De overige technieken	De processen spelen zich meestal af in een gesloten systeem. Dat geldt niet voor zeefbandpersen. Hoewel mobiele scheiders gesloten	Ja	Ja

	kunnen vervolgens worden toegepast voor zuivering.	zijn produceren ze dikke mest die in de hal wordt opgeslagen en emissie kan opleveren.		
Verbranden	<u>Zeer effectief.</u>	<u>Geen.</u>	Ja	Nee

Ten opzichte van de vergunde situatie is enkel het hygiëniseringsproces nieuw. Het hygiëniseringsproces kent lage risico's op de emissie van zoonoseverwekkers. De verwerkingscapaciteit van de mestbe- en verwerkingsinstallatie in de aangevraagde situatie neemt af ten opzichte van de reeds vergunde situatie. Dit betekent dat de mogelijke risico's op emissie van zoonoseverwekkers voor deze activiteiten ook afneemt ten opzichte van de vergunde situatie.

Fijn stof en endotoxinen

Mest leidt tot fijn stof met een hoog gehalte aan micro-organismen en endotoxinen. Over de eventuele uitstoot van stofdeeltjes en endotoxinen uit mestbe- en verwerkingsinstallaties is nog maar heel weinig bekend. Bij mestop- en overslag kan emissie van stofdeeltjes en endotoxinen optreden als de mest voldoende droog is. Kleine deeltjes of druppeltjes worden in de lucht opgenomen en door de wind of mechanische kracht meegevoerd naar de omgeving. Wanneer mestopslagen geventileerd worden of voldoende open zijn, is emissie naar de omgeving mogelijk. Opslagen van drijfmest en digestaat moeten voorzien zijn van een afdekking om ammoniakemissie te voorkomen. Daardoor zijn emissies van fijn stof en endotoxinen ten gevolge van deze opslagen zeer waarschijnlijk verwaarloosbaar.

Ten opzichte van de thans vergunde situatie is enkel nieuw het proces van thermisch hygiëniseren van de dikke mestfractie in de reguliere bedrijfssituatie. De droger is in de aangevraagde situatie buiten gebruik, hieruit volgt dat het aanwezige risico voor de emissie van fijnstof en endotoxine vanuit deze installatie niet meer aanwezig is.

Medicijnen en medicijnresten

In voornoemd rapport is onderbouwd dat bij de processen van de inrichting de blootstellingskansen van medicijnen en medicijnresten verwaarloosbaar klein is. Derhalve is voor de aangevraagde situatie geen gezondheidsrisico ten gevolge van medicijnen en medicijnresten te verwachten.

Conclusie

Gelet op vorenstaande worden de risico's voor de volksgezondheid gering geacht. Bovendien worden door de vergunninghouder adequate maatregelen (o.a. type toegepaste technieken) getroffen om de gevolgen voor de volksgezondheid zoveel mogelijk te voorkomen, dan wel te beperken. Wij achten dit vergunbaar.

4.2 Ambtshalve wijziging voorschriften propaantanks

Binnen de onderhavige inrichting zijn twee propaantanks aanwezig (zie hiertoe paragraaf 4.1.5.2 van de 1e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020 met kenmerk 2020/20418). Beide propaantanks vallen niet onder de rechtstreeks werkende voorschriften van het Activiteitenbesluit, vanwege de aanwezigheid van een propaantank met een inhoud van méér dan 13 m³.

Voor de propaantank van 18 m³, met een jaarlijkse doorzet van 100 – 300 m³, geldt op grond van tabel 10, bijlage 1 van de Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi) een afstand van 35 meter, waarbij voldaan wordt aan de waarde voor het plaatsgebonden risico van 10-6 per jaar. In de 1^e fasebeschikking

is hier onterecht een afstand van 45 meter vermeld. De bovenstaande waarde geldt als grenswaarde ten opzichte van buiten de inrichting gelegen kwetsbare objecten en als richtwaarde ten opzichte van buiten de inrichting gelegen beperkt kwetsbare objecten.

Voor de propaantank van 3 m³ wordt aangesloten bij de veiligheidsafstand zoals opgenomen in het Activiteitenbesluit, zijnde 10 meter gerekend vanaf de propaantank, de opstelplaats van de tankauto en het vulpunt van de propaantank. Deze afstand geldt ten opzichte van buiten de inrichting gelegen kwetsbare objecten en beperkt kwetsbare objecten.

Ten opzichte van gebouwen bestemd voor het verblijf, al dan niet gedurende een gedeelte van de dag, van minderjarigen, ouderen, zieken of gehandicapten, dan wel gebouwen waarin doorgaans grote aantallen personen gedurende een groot gedeelte van de dag aanwezig zijn, geldt een afstand van 25 meter.

In de 1^e fasebeschikking is een voorschrift opgenomen voor het opslaan van propaan. In dit voorschrift wordt verwezen naar de Activiteitenregeling milieubeheer. Dit voorschrift wordt ambtshalve aangepast. De reden voor deze aanpassing is dat toekomstige wijzigingen in regelgeving er toe kunnen leiden dat het voorschrift leidt tot conflicterende regels.

De redactie van voorschrift 1.16 van paragraaf 8.3 als verbonden aan de 1^e fasebeschikking wordt aangepast, waarbij de inhoud gelijk blijft aan het gestelde in de Activiteitenregeling milieubeheer. Tevens zullen de veiligheidsafstanden zoals hiervoor genoemd in het voorschrift opgenomen worden.

Voorschrift 1.16 van paragraaf 8.3 wordt als volgt gewijzigd:

1. Een opslagtank met propaan is, voor zover van toepassing, in overeenstemming met het Warenwetbesluit drukapparatuur en voldoet voorts aan de hoofdstukken 2 en 4, met uitzondering van de paragrafen 4.3 en 4.4, en aan de hoofdstukken 5 en 6 van PGS 19, met dien verstande dat een brandmuur niet is toegestaan.
2. Een opslagtank met propaan met toebehoren, leidingen en andere installatieonderdelen als bedoeld in artikel 3.29, wordt gekeurd, herkeurd en onderhouden overeenkomstig NEN-EN 12817 en NPR 2578.
3. Van de bevindingen van de keuringen en herkeuringen als bedoeld in artikel 3.30 zijn binnen de inrichting gedagtekende verklaringen aanwezig of op een door het bevoegd gezag te stellen termijn beschikbaar gesteld, die zijn afgegeven door of namens degene die de keuringen of herkeuringen heeft uitgevoerd. Deze verklaringen zijn, evenals alle relevante informatie voor een juist gebruik van de installatie en rapportages van uitgevoerd onderhoud en werkzaamheden, opgenomen of samengevat in een installatieboek.
4. Voor de opslagtank met propaan met een inhoud van 18 m³ geldt een afstand van 35 meter ten opzichte van buiten de inrichting gelegen kwetsbare objecten en als richtwaarde ten opzichte van buiten de inrichting gelegen kwetsbare objecten (grenswaarde) en beperkt kwetsbare objecten (richtwaarde). Deze afstand geldt vanaf het vulpunt en de opslagtank.
5. Voor de opslagtank met propaan met een inhoud van 3 m³ geldt een afstand van 10 meter ten opzichte van buiten de inrichting gelegen kwetsbare objecten en als richtwaarde ten opzichte van buiten de inrichting gelegen kwetsbare objecten en beperkt kwetsbare objecten.
6. Voor de opslagtank met propaan met een inhoud van 3 m³ geldt een afstand van 25 meter ten opzichte van gebouwen bestemd voor het verblijf, al dan niet gedurende een gedeelte van de dag, van minderjarigen, ouderen, zieken of gehandicapten, dan wel gebouwen waarin doorgaans grote aantallen personen gedurende een groot gedeelte van de dag aanwezig zijn.

7. De afstanden genoemd in het vijfde en zesde lid gelden vanaf de propaantank, de opstelplaats van de tankauto, het vulpunt van de propaantank.

5 Zienswijzen

Tussen 25 januari 2023 en 7 maart 2023 heeft de aanvraag en het ontwerp van het besluit ter inzage gelegen en is eenieder in de gelegenheid gesteld om zienswijzen naar voren te brengen. Van deze gelegenheid is gebruik gemaakt.

Bij brief van 23 februari 2023, ingekomen op 27 februari 2023, is door Stichting Behoud de Parel en mede ondertekend door een zestal reclamanten zienswijzen ingediend (zie bijlage 1 bij dit besluit).

Ten opzichte van de ontwerpvergunning zijn geen wijzigingen aangebracht.

Onderstaand zullen wij achtereenvolgens ingaan op de geformuleerde zienswijzen en onze overwegingen hierover.

1. Geurhinder veehouderij

Reclamanten stellen dat onderhavige beschikking tevens zou moeten zien op de activiteit: het houden van landbouwhuisdieren (varkens). Dit omdat het bij de aanvraag gevoegde rapport van het geuronderzoek mede informatie bevat over deze activiteit.

Overwegingen

Onderhavige aanvraag ziet niet op enige wijzigingen in de reeds vergunde varkenshouderij (zie ook paragraaf 2.1 van de considerans). Wij delen de mening van reclamanten dan ook niet dat het besluit mede op deze activiteit zou moeten zien. Bij besluiten omtrent omgevingsvergunningen voor milieu-activiteiten geldt immers dat de grondslag van de aanvraag niet mag worden verlaten (ABRvS 2 juni 2010, ECLI:NL:RVS:2010:BM6479). Vergunninghouder is bovendien onverkort gehouden aan de voorschriften van de vigerende vergunning, alsmede de van toepassing zijnde rechtstreeks werkende voorschriften van het Activiteitenbesluit milieubeheer en de –regeling. Bovendien is in de 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020 met kenmerk 2020/20418 een actualisatietoets uitgevoerd aan de BBT-conclusies Intensieve Veehouderij.

2. Diverse strijdigheden bestemmingsplan

Volgens reclamanten zijn de aangevraagde activiteiten op diverse punten strijdig met het ter plekke vigerende bestemmingsplan. Zo is volgens reclamanten mestverwerking op de betreffende locatie uitsluitend toegestaan indien in de installatie ook mest van de eigen veehouderij wordt verwerkt. Nu in de aanvraag is beschreven dat geen mest van de eigen landbouwhuisdieren wordt verwerkt is op dit punt sprake van strijdigheid met het bestemmingsplan. Daarnaast staat het bestemmingsplan volgens reclamanten alleen een specifieke vorm van mestverwerking toe (o.a. gericht op het opwekken van energie). Het thans aangevraagde mestbe- en verwerkingsproces is in het bestemmingsplan niet genoemd en daarmee niet toegestaan.

Overwegingen

Wij delen de stelling van reclamanten niet dat de aangevraagde activiteiten strijdig zijn met het ter plaatse vigerende bestemmingsplan. Op de locatie van de aanvraag is de bestemming *'agrarisch met waarden'* (artikel 3) van toepassing. Voor de bijbehorende planregels moet gekeken worden naar het bestemmingsplan 'Buitengebied Horst aan de Maas' zoals dit is vastgesteld door de gemeenteraad van Horst aan de Maas op 19 december 2017. In artikel 3.1, aanhef en onder j van de planregels is vervolgens te lezen dat de gronden met de bestemming *'agrarisch met waarden'*, *'uitsluitend ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch – mestverwerking op regionaal niveau'*, bestemd zijn voor: *'buurtmestbe- en verwerking en energievoorzieningen hoofdzakelijk gericht op de levering van*

energie aan bedrijven en functies in het plangebied alsmede aan andere lokale bedrijven c.q. functies'. Op de locatie van de aanvraag is de betreffende aanduiding aan de orde. Daarmee concluderen wij dat ter plaatse een bedrijf voor 'buurtmestbe- en verwerking' is toegestaan. Op grond van artikel 1.43 van de planregels wordt onder 'buurtmestbe- en verwerking' verstaan: 'verwerking van mest en/of andere agrarisch gerelateerde reststromen, waarbij naast verwerking van mest en/of andere agrarisch gerelateerde reststromen van het eigen bedrijf ook mest en/of andere agrarisch gerelateerde reststromen van andere bedrijven uit de regio wordt be- en verwerkt.' Wij zijn van mening dat deze formulering facultatief moet worden opgevat. Hierbij is de betekenis van het woord 'waarbij' bepalend voor de rest van de planregel. In de Van Dale wordt onder 'waarbij' verstaan "onder welke". Derhalve zijn wij van mening dat de bestemming toestaat: 'verwerking van mest, (onder welke) naast de verwerking van mest van het eigen bedrijf ook mest van andere bedrijven uit de regio wordt be- en verwerkt'. Ook bestrijden wij dat het thans aangevraagde mestbe- en verwerkingsproces niet toegestaan zou zijn op basis van het bestemmingsplan omdat dit plan louter een specifieke vorm van mestbe- en verwerking zou toestaan (t.w. gericht op energieopwekking). In artikel 3.1 van de planregels staat dat toegestaan is 'buurtmestbe- en verwerking en energievoorzieningen'. Dit betekent dat beide functies ter plaatse naast elkaar zijn toegestaan. Op grond van de planregels is het zodoende niet vereist dat de buurtmestbe- en verwerking gekoppeld moet zijn aan het leveren van energie.

Aanvullend merken wij op dat op grond van de reeds vergunde bedrijfsvoering sinds geruime tijd al buurtmestbe- en verwerking plaatsvindt. Onderhavig besluit brengt zodoende geen wijziging aan in dit reeds vergunde gebruik. Bovendien wordt de omvang van dit gebruik op basis van onderhavig besluit niet uitgebreid. Ook hieruit volgt dat de aangevraagde activiteiten niet tot een strijdig gebruik met het bestemmingsplan kunnen leiden.

3. BIBOB-toets

Een BIBOB-toets is volgens reclamanten ten onrechte achterwege gebleven. De activiteiten van vergunninghouder zijn echter om twee redenen risicovol. Allereerst leidt de omstandigheid dat grote hoeveelheden mest worden verwerkt tot het risico dat ongemerkt ook afval wordt mee verwerkt. Daarnaast heeft vergunninghouder zich volgens reclamanten meerdere jaren onbetrouwbaar getoond in het navolgen van de vergunningvoorschriften en daarmee vele milieuovertredingen begaan. Hiertoe verwijzen reclamanten ook naar de classificatie van vergunninghouder in het kader van de Landelijke Handhavingsstrategie (categorie 3).

Overwegingen

Zoals overwogen in paragraaf 3.2 van de considerans hebben Gedeputeerde Staten ter uitvoering van de Wet Bibob op 17 juli 2018 een beleidslijn vastgesteld waarin de werkwijze is beschreven ten aanzien van de inzet van het Bibob-instrumentarium met betrekking tot vergunningen op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Aangezien thans geen sprake is van een of meer van de in deze beleidslijn genoemde gevallen kan een toetsing aan de Wet Bibob achterwege blijven. Daarnaast volgt uit vaste rechtspraak van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State dat het aan de orde zijn van overtredingen ter plaatse van de inrichting geen reden is om een aangevraagde omgevingsvergunning te weigeren. Overtredingen moeten worden aangepakt in een handhavingprocedure. Zie in dit kader de uitspraken van de afdeling van 30 september 2015 (ECLI:NL:RVS:2015:3030), van 28 september 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:2535) en van 30 augustus 2017 (ECLI:NL:RVS:2017:2352). De LHS-classificatie van vergunninghouder is dus niet aan de orde in voorliggende procedure inzake de aangevraagde veranderingsvergunning.

4. Onbetrouwbaarheid en ontoepasbaarheid geur- en luchtonderzoeken

Reclamanten zijn van mening dat de bij de aanvraag gevoegde geur- en luchtkwaliteitsonderzoeken onbetrouwbaar en niet toepasbaar zijn. In zijn algemeenheid verwijzen reclamanten naar de omstandigheid dat meetrapporten in de afgelopen jaren meerdere malen moesten worden gecorrigeerd. Daarnaast voeren zij aan dat in de oude vergunning een voorwaarde is opgenomen dat de gebouwen luchtdicht moeten zijn. Toch wordt er een afzuiging gemeten van circa 60.000 m³ lucht. Dit maakt volgens reclamanten dat geen sprake kan zijn van luchtdichte gebouwen. Derhalve dienen strengere voorschriften inzake het luchtdicht zijn van deze gebouwen aan onderhavige vergunning te worden verbonden. Verder leidt zoveel open oppervlak waardoor 60.000 m³ lucht kan worden afgezogen ertoe dat door tocht of lichte winddruk op de gebouwen, aan alle kanten vervuilde ongewassen lucht naar buiten kan treden. Ook voeren reclamanten aan dat de gemiddelde mestproductie ook als maximale mestproductie per uur moet worden vermeld en berekend. Volgens reclamanten is de milieulast op dat gemiddelde berekend en mag derhalve niet overschreden worden. Indien wel sprake is van overschrijding van dit gemiddelde dienen herberekeningen plaats te vinden.

Overwegingen

Wij delen de mening van reclamanten niet dat de bij de aanvraag gevoegde geur- en luchtkwaliteitsonderzoeken onbetrouwbaar en ontoepasbaar zijn. De enkele omstandigheid dat meetrapporten in het verleden zijn aangepast maakt niet dat bij voorbaat van de onjuistheid van de thans bij de aanvraag gevoegde rapporten moet worden uitgegaan. Volgens vaste jurisprudentie (Rb. Noord-Nederland 15 december 2015, ECLI:NL:RBNNE:2015:6070, r.o. 7.7.5) mag een bestuursorgaan een besluit om een omgevingsvergunning te verlenen baseren op het advies van een deskundige, indien uit dat advies blijkt welke feiten en omstandigheden aan de conclusies ervan ten grondslag zijn gelegd en deze conclusies niet onbegrijpelijk zijn, tenzij concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan naar voren zijn gebracht. De rechtbank stelt verder vast dat eisers geen contra-expertise van een deskundige op het gebied van geluidsaspecten hebben overgelegd. Wij verwijzen in dit verband ook naar de uitspraak van de rechtbank Limburg van 11 mei 2021, ECLI:NL:RBLIM:2021:3980, r.o. 12. Ook in casu is dit het geval waar reclamanten niet een contra-expertise hebben ingediend.

Er zijn aan de vigerende omgevingsvergunning voorschriften (voorschrift 1.4 tot en met 1.10 van paragraaf 8.6) aan de 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020 met kenmerk 2020/20418 verbonden inzake de luchthuishouding en de gaswasser. Vergunninghouder is onverminderd gehouden aan deze voorschriften. Derhalve delen wij de stelling van reclamanten niet dat aan onderhavige vergunning voorschriften moeten worden verbonden waarmee vergunninghouder verplicht is tot het luchtdicht maken en houden van de betreffende gebouwen. Bovendien is in de bij de aanvraag gevoegde onderzoeken en in de vigerende vergunningen voldoende onderbouwd dat sprake zal zijn van een onderdruksituatie, aangezien de ongezuiverde lucht van de diverse procesonderdelen met voldoende debiet zal worden aangezogen en geëmitteerd na te zijn geleid door een industriële vijftrapsluchtwasinstallatie. Dit is ook voldoende geborgd door de reeds genoemde voorschriften als verbonden aan de 1^e fasebeschikking.

Tot slot bestrijden wij hetgeen reclamanten aanvoeren over het ontbreken van een berekening van de maximale mestproductie per uur in de bij de aanvraag gevoegde onderzoeken. Wij achten deze onderzoeken representatief. Zo vormen de drie mestscheidingslijnen (ieder bestaande uit een flotatie-unit en zeefbandpers) in het geuronderzoek van Peutz met afstand de grootste bron (aandeel 97,5% van het totaal). Dit is berekend op basis van onderzoeken (ook elders) van Buro Blauw, en vertaald naar de huidige situatie bij Willems. Voor wat betreft de hygiëniseringsinstallatie (aandeel 0,8% van het totaal) kan op basis van de vermelde frequenties in vergelijking met eerdere onderzoeken geconcludeerd worden dat sprake is van een representatieve bedrijfssituatie. Gelet op het minimale aandeel is bovendien een kleine afwijking nauwelijks relevant. Dit geldt overigens ook voor de opslagloods voor de opslag van gehygiëniseerde dikke mestfractie (aandeel 1,8% van het totaal). Het voorgaande vormt de

aangevraagde c.q. maximale situatie waarop wij thans beschikken. Het geuronderzoeksrapport van Peutz maakt overigens onderdeel uit van onderhavige beschikking (zie hiertoe het dictum).

5. Onbetrouwbaarheid en ontoepasbaarheid rapport SGS inzake emissiemetingen geur en ammoniak hygiënisor

Reclamanten stellen dat het rapport van SGS inzake de emissiemetingen van geur en ammoniak van de hygiënisor onbetrouwbaar en ontoepasbaar is. Hiertoe voeren zij allereerst aan dat uit metingen aan hygiëniseringsinstallaties bij andere bedrijven zou blijken dat de gemeten waarden een factor 10 hoger zijn dan gemeten in het onderzoek van SGS. Daarnaast is ten onrechte niet vermeld waar de meting aan de afgasleiding heeft plaatsgevonden. Ook ontbreken in het onderzoeksrapport de volgende geurbronnen: de invoer van mest en het transport van de mest naar de hygiënisor middels open banden en schroefvrijzel. Verder is niet in het rapport vermeld en met bewijs onderbouwd hoeveel mest werd verwerkt gedurende het hygiëniseren. Tot slot wijzen reclamanten op de opvallend oplopende meetresultaten voor ammoniak en geur. Volgens reclamanten duidt dit erop dat het mestverwerkingsproces niet in een stabiele fase was, dan wel een constante toevoer van mest of representatieve procescondities kende. Het is volgens reclamanten dan ook onjuist om het gemiddelde van deze meetresultaten te gebruiken ter beoordeling van de betreffende milieueffecten.

Overwegingen

De stelling van reclamanten dat het rapport van SGS inzake de emissiemetingen van geur en ammoniak van de hygiënisor onbetrouwbaar en ontoepasbaar is delen wij niet. Niet onderbouwd door reclamanten is het argument dat op basis van meetrapporten bij andere hygiëniseringsinstallaties waarbij de gemeten waarden een factor 10 hoger zouden liggen moet worden geconcludeerd dat het betreffende rapport onjuist is. Hierbij dient opgemerkt te worden dat resultaten bij andere bedrijven niet één op één vergelijkbaar zijn en afhankelijk van de specifieke situatie kunnen verschillen. Dit wordt ook bevestigd in de jurisprudentie. In de uitspraak van de rechtbank Limburg van 12 juli 2019, ECLI:NL:RBLIM:2019:6474, r.o. 9 wordt overwogen dat het betoog dat de berekeningen van de deskundige niet betrouwbaar zouden zijn, gelet op een eerdere, volgens eisers onbetrouwbare meting bij een geitenstal in Eys, door de rechtbank niet wordt gevolgd omdat dit een geheel andere zaak betreft.

Wij bestrijden verder hetgeen reclamanten aanvoeren over het niet vermeld zijn van de locatie waar de meting aan de afgasleiding heeft plaatsgevonden. In paragraaf 3.3 van het rapport is beschreven dat het meetvlak zich in pandig bevindt in het horizontale deel van de leiding tussen de hygiënisor en de aanzuigleiding richting de gaswasser. Ook is beschreven dat de diameter van het kanaal 0,34 meter bedraagt en dat ten behoeve van de meting één meetopening van 2" is aangebracht. Verder is aangegeven dat het meetvlak zich bevindt meer dan 5 diameters na de laatste verstoring en 5 diameters voor de aansluiting op de leiding naar de gaswasser. Daarmee is de locatie van uitvoer van de emissiemetingen aangeduid in het rapport. Bovendien is de meetlocatie getoetst aan de wettelijk voorgeschreven NEN-norm NEN-EN-15259.

Voor wat betreft reclamanten aanvoeren dat in het betreffende rapport onterecht de geurbronnen: de invoer van mest en het transport van mest naar de hygiënisor middels open banden en schroefvrijzel ontbreken merken wij op dat de invoer van mest in de hygiënisor qua geurlast niet te onderscheiden is van het hygiëniseringsproces zelf. Voor wat betreft het transport van de gescheiden dikke fractie van de tussenopslag naar de hygiënisor merken wij op dat deze activiteit niet als zodanig te onderscheiden is van de mestscheidingsinstallaties. Het betreft immers dikke mestfractie welke middels een flotatie-unit en zeefbandpers is gescheiden van de dunne mestfractie. In afwachting van hygiëniserings wordt deze dikke mestfractie al dan niet opgeslagen in een tussenopslag en zonder behandeling ingevoerd in de hygiënisor. Aan deze mestscheidingsinstallaties zijn reeds geur- en ammoniakmetingen verricht in 2014

welke thans bij de aanvraag zijn gevoegd. Mede gelet op vorenstaande achten wij het betreffende onderzoek derhalve voldoende representatief.

Ten aanzien van hetgeen reclamanten stellen over het niet vermeld zijn van de hoeveelheid mest gedurende de metingen en de representativiteit van de procescondities gedurende de metingen onderschrijven wij dat sprake is van opvallend oplopende meetresultaten voor ammoniak en geur. Echter, in bijlage 3 bij het betreffende meetrapport is een overzicht opgenomen van de procescondities tijdens de metingen. Tevens zijn de procescondities in deze bijlage vergeleken met de condities tijdens eerdere uitgevoerde metingen, te weten: de emissiemetingen aan de uitlaat van de gaswasser van 3 november 2020 en de debietmetingen aan de beide scheidingslijnen van 1 april 2021. Uit deze vergelijking volgt dat de procesomstandigheden tijdens de betreffende metingen aan de hygiëniserator goed vergelijkbaar zijn. Daarnaast is door het onderzoeksbureau SGS ten overvloede dubbel gecontroleerd of er bijzonderheden zijn aangaande de meting tussen de drie deelmetingen. Daarbij zijn geen bijzonderheden vastgesteld. Hiermee bestrijden wij hetgeen reclamanten aanvoeren over het niet representatief zijn van de betreffende metingen.

6. Onbetrouwbaarheid en ontoepasbaarheid rapport SGS inzake modellering onderdruk mestopslag

Volgens reclamanten is het bij de aanvraag gevoegde rapport van SGS inzake modellering onderdruk mestopslag onbetrouwbaar en ontoepasbaar. Allereerst voeren reclamanten aan dat ten onrechte in voornoemd rapport wordt beredeneerd dat ook bij open deuren geen stank naar buiten zou kunnen treden. Dit wordt onderbouwd door te verwijzen naar de diverse ingediende geurklachten en validatie van deze geurklachten door handhavers van de Regionale Uitvoeringsdienst Zuid-Limburg. Ten tweede voeren reclamanten aan dat ten onrechte het rekenmodel AIDA van TNO wordt gebruikt om de druk te berekenen. Volgens reclamanten kan dit rekenmodel in casu niet worden gebruikt aangezien dit model alleen kan worden gebruikt om de druk op vaste stabiele oppervlakken te berekenen en niet om leklucht vast te stellen. Dit onderbouwen reclamanten door erop te wijzen dat in het betreffende rapport allereerst de conclusie wordt getrokken dat bij wind tegen de deur er sprake is van overdruk en er geen lucht naar buiten kan treden. En tegelijkertijd ook in het rapport de conclusie wordt getrokken dat bij een wind van de deur af er ook geen lucht naar buiten kan treden. Deze conclusies zijn volgens reclamanten strijdig en bezijden de werkelijkheid. Hiertoe voeren reclamanten aan dat er sprake is van een gapend gat van ruim 26 m². De afzuigsnelheid bij 20.000 m³/uur is volgens reclamanten circa 0,2 meter per seconde. Bij een heel zacht briesje van 2 meter per seconde is volgens reclamanten de kinetische energie al honderd maal groter dan van de lucht in de opening door de afzuiging. Het gevolg zal zijn dat er zowel lucht in het gebouw zal treden, maar ook veel lucht naar buiten. Ook is het volgens reclamanten onjuist dat in het rapport een percentage wordt genomen van de verversingsfactor. Dit zou volgens reclamanten betekenen dat als de verversingsfactor tien maal hoger wordt, er ook tienmaal meer naar buiten zou treden. Dit is volgens reclamanten onjuist. Zo zal in de praktijk bij een open deur duizenden m³ lucht naar buiten treden. Bij harde wind kan het zelfs meer zijn dan de verversingsfactor van het gebouw. Hiertoe verwijzen reclamanten naar de volgende berekening: met een wind van 5 meter per seconde (de gemiddelde windsnelheid in de provincie Limburg is 4,5 meter per seconde) zal over de helft van het deuropervlak wind naar binnen waaien en over de andere helft naar buiten waaien door perswerking van de wind. Dit betekent dan dat er een luchttransport zal zijn van 13 m² maal 5 meter per seconde is 65 m³ per seconde. De afzuiging is verwaarloosbaar, namelijk 5,5 m³ per seconde. Deze uitwisseling van lucht zal in de praktijk iets lager zijn, maar gemiddeld mag zeker op circa 15 m³ per seconde gerekend worden, ofwel in het kwartier van laden circa 13.500 m³ (900 seconde maal 15 m³ per seconde).

Overwegingen

Wij bestrijden de stelling van reclamanten dat het bij de aanvraag gevoegde onderzoeksrapport van SGS inzake modellering onderdruk onbetrouwbaar en ontoepasbaar is. In voornoemd rapport is ons inziens

afdoende onderbouwd dat sprake zal zijn van een onderdruksituatie in de hal waar de opslag van gehygiëniseerde dikke mestfractie plaats zal vinden. Deze situatie is ook geborgd middels voorschriften als verbonden aan de 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020, kenmerk 2020/20418, waarin onder meer een minimaal afzuigdebiet is voorgeschreven. Klachten en handhavingverzoeken vallen buiten het beslissingsbereik van een omgevingsvergunning en kunnen daarom ook niet in dit kader aan de orde komen (zie de volgende jurisprudentie: ABRvS 30 september 2015, ECLI:NL:RVS:2015:3030, ABRvS 28 september 2016, ECLI:NL:RVS:2016:2535 en ABRvS 30 augustus 2017, ECLI:NL:RVS:2017:2352).

Voor wat betreft reclamanten stellen dat in voornoemd onderzoeksrapport van SGS onterecht gebruik is gemaakt van het rekenmodel AIDA van TNO merken wij op dat er op dit moment geen ander geschikt rekenmodel bestaat waarmee een onderdruksituatie berekend kan worden. Derhalve zijn wij van mening dat toch terecht (en onderbouwd) gebruik is gemaakt van het rekenmodel AIDA aangezien dit rekenmodel toch het meest geschikte model hiervoor is. De door reclamanten aangevoerde berekeningen zijn niet onderbouwd en gebaseerd op aannames. Uit het betreffende rapport (pagina 9) volgt dat uit metingen blijkt dat het afzuigdebiet uit de opslag van gehygiëniseerde dikke mestfractie (gebouw 6) 29.210 m³ per uur bedraagt. Vervolgens is als uitgangspunt genomen een afzuiging van 20.000 m³ per uur. Dit beschouwen wij als een veilige aanname. De emissieberekeningen in het geuronderzoek van Peutz hebben alleen betrekking op de tijden dat de poort geopend is (maximaal zeven maal per dag gedurende vijftien minuten). Een belangrijke toevoeging hierbij is dat in het onderzoeksrapport van SGS naar de onderdruksituatie staat vermeld dat een groot deel van de tijd dat de verlading plaatsvindt de loader (volgens het rapport) in de opening van de poort staat, waardoor het oppervlak aanzienlijk wordt verkleind. Met een inhoud van 1.623 m³ van de betreffende loods (zie onderzoeksrapport) en een afzuiging van 20.000 m³ per uur zal sprake zijn van een verversingsgraad van 12. Het is derhalve niet aannemelijk dat, bij een geopende poort, de wind zal leiden tot een overdruksituatie waarbij uittreding van lucht te verwachten is.

Omdat er geen exact rekenmodel is wat rekening kan houden met in- en uitrijdende loaders is in het onderzoeksrapport bovendien rekening gehouden met tien procent verlies van lucht naar buiten. Door het in- en uitrijden van de shovel wijzigt de druk in de deuropening telkens en kan er mogelijk sprake zijn van enige uitsleep van lucht door de loader. Uit de onderzoeken volgt dat deze marge in theorie alleen toegepast zou hoeven te worden bij een windrichting tussen de 60 en 360 graden. Van uit een worstcase benadering is deze marge van 10% gehanteerd ongeacht de windrichting. Wij achten zodoende dat in de onderzoeken afdoende rekening is gehouden met de invloed van wind.

7. Geurhinder mestscheidingsinstallaties

Ten aanzien van de geurhinder van de mestscheidingsinstallaties stellen reclamanten dat de geuremissie niet recht evenredig is aan de hoeveelheid verwerkte mest. Het is weliswaar mogelijk om te bepalen wat de geuremissie per ton is, maar deze is bij een gekozen apparaat niet recht evenredig aan de doorzet. Derhalve zijn reclamanten van mening dat geurmetingen dienen te worden verricht afhankelijk van de mestbe- en verwerkingscapaciteit. Zo zal een gelijkmatige verdeling op lage capaciteit relatief veel meer geurhinder opleveren dan bij een vol belaste installatie. Volgens reclamanten zal een vuile mestscheider zonder doorzet in de praktijk al een zekere geuremissie tot gevolg hebben. Ook zal bij koude en grote meststromen, waar in casu sprake van is, al snel sprake zijn van maximale geuremissie. De evenredigheid zal er in de praktijk niet zijn. Tot slot is volgens reclamanten de geuremissie van de koude mest tijdens het transport naar de hygiënisatie-installatie niet bemeten.

Overwegingen

Zoals beschreven in paragraaf 2.1 van de considerans ziet onderhavige aanvraag niet op wijzigingen in de drie mestscheidingslijnen die binnen de inrichting aanwezig zijn. Deze mestscheidingslijnen zijn reeds beschouwd en vergund middels de 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020, kenmerk 2020/20418. Echter,

om de geurbelasting van de thans aangevraagde activiteiten inzichtelijk te maken zijn deze bronnen wel meegenomen in het bij de aanvraag gevoegde geuronderzoeksrapport. Hierbij is in het geuronderzoek van Peutz uitgegaan van de op 28 oktober 2014 op locatie uitgevoerde metingen aan de huidige mestbe- en verwerkingsinstallatie (één flotatie-unit en zeefbandpers). De resultaten van deze metingen zijn als bijlage bij het geuronderzoek van Peutz gevoegd (bijlage 3).

8. Geurhinder van de opslag en verlading van mest

Reclamanten zijn allereerst van mening dat bij de berekening van de vrijkomende geur van de in pandige opslag van mest ten onrechte bij het gebruik van het kental geen verband wordt gelegd met de oppervlakte van de mestopslag. Het is derhalve volgens reclamanten noodzakelijk dit nader te onderbouwen en metingen dienaangaande te verrichten.

Daarnaast stellen reclamanten dat de toegepaste geurwaarden van de opgeslagen en behandelde mest zijn gebaseerd op kentallen van langdurig opgeslagen koude mest. In casu is volgens reclamanten echter sprake van de opslag van verse en warme mest (temperatuur van meer dan 70 graden Celsius). Reclamanten zijn van mening dat deze verse en warme mest tot meer geuremissie leidt dan langdurig opgeslagen koude mest. Ter onderbouwing van deze stelling verwijzen reclamanten naar de hoge gemeten ammoniakconcentraties bij de hygiëniseringsinstallatie.

Verder voeren reclamanten aan dat in de gesloten ruimte door de opslag van deze verse en warme mest sprake zal zijn van hoge geurconcentraties die bij het openen van de deur naar de buitenlucht emitteren. Volgens reclamanten is de geuremissie bovendien factoren hoger dan berekend in het onderzoeksrapport van Peutz als gevoegd bij de aanvraag. Dit geldt volgens reclamanten eveneens voor de ammoniakconcentratie. Reclamanten zijn van mening dat een geuremissie van 21.000 OU_E/m³ en een ammoniakemissie van 200 mg/m³ voor de betreffende activiteit in casu moet worden gehanteerd. De in het onderzoeksrapport van Peutz genoemde waarden zijn volgens reclamanten onberedeneerd laag gehouden.

Reclamanten stellen dat de verlading van mest met de loader bij het inrijden en uitrijden van gebouw 6 tot 2.100 kubieke meter luchttransport naar buiten zal leiden. Het directe luchtverzet is volgens reclamanten vele malen meer dan de afzuiging van lucht en zal daarmee tot uittredende lucht leiden. Dit wordt door reclamanten onderbouwd met een berekening. Dit leidt volgens reclamanten tot grote emissie van ammoniak en tot geurhinder.

Ten aanzien van het buiten beladen van de vrachtwagens met mest zijn reclamanten van mening dat dit beladen zal leiden tot een 'jetstroom' aan lucht welke zal leiden tot een vele malen grotere luchtstroom dan de afgevoerde mest. Reclamanten stellen dat dit zes maal meer is en dit zal leiden tot verplaatsing van 200 kubieke meter lucht. Ook zal de wind die over de mest waait zorgen voor transport van lucht en daarmee leiden tot geuroverlast. Bovendien leidt dit transport van lucht door de wind tot een hoge ammoniakemissie.

Reclamanten twijfelen voorts aan de gehanteerde berekening van het oppervlak van de laadbak in het geuronderzoek van Peutz voor de verplaatsing van lucht buiten. Volgens reclamanten moet met de gehele oppervlakte van de loader gerekend worden en niet slechts met het oppervlak van de laadbak. De verplaatsing van lucht zal volgens reclamanten vele male hoger zijn dan in voornoemd onderzoeksrapport van is uitgegaan.

Resumerend stellen reclamanten dat het totale te verwachten minimale luchttransport uit de hal zal bestaan uit 13.500 kubieke meter luchttransport door de wind per keer afhankelijk van de windsnelheid, 2.100 kubieke meter lucht per vrachtwagen door heen en weer rijden, 1.000 kubieke meter lucht per

vrachtwagen door transport buiten en 200 kubieke meter lucht door het storten van mest. In totaal volgens reclamanten afhankelijk van de wind dus circa 17.000 kubieke meter met een hoge ammoniakconcentratie en geurconcentratie. Dit verklaart volgens reclamanten ook de ervaren geuroverlast en de ingediende klachten bij het bevoegd gezag.

Overwegingen

Voor wat betreft reclamanten stellen dat bij de berekening van de vrijkomende geur van de in pandige opslag van mest ten onrechte bij het gebruik van het kental geen verband is gelegd met de oppervlakte van de mestopslag merken wij op dat deze opslag in pandig plaatsvindt, waarbij de vrijkomende geur via afgasreiniging (de industriële vijftrapsluchtwasinstallatie) wordt geëmitteerd. Het is derhalve niet noodzakelijk om dit nader te onderbouwen en metingen dienaangaande te verrichten.

Daarnaast onderschrijven wij de stelling van reclamanten dat warme mest in de regel tot meer geuremissie leidt dan koude mest. Echter, de vrijkomende geur wordt via afgasreiniging geëmitteerd. Dit maakt dat wij niet twijfelen aan de juistheid en toepasbaarheid van de bij de aanvraag gevoegde onderzoeken en gehanteerde uitgangspunten.

Voor wat betreft reclamanten aanvoeren dat hoge geurconcentraties bij het openen van de deur van de hal waar mestopslag plaatsvindt naar buiten zullen treden verwijzen wij hier kortheidshalve naar onze overwegingen onder punt 6. Ons inziens is in de aanvraag en de daarbij gevoegde onderzoeken voldoende onderbouwd dat sprake zal zijn van een onderdruksituatie waarbij geen uittrede via de geopende deur te verwachten is maar als veiligheidsmarge rekening is gehouden met maximaal tien procent luchtverlies naar buiten. Als gevolg van deze diffuse emissie zal maximaal 788,3 OUE/s via de open deur voor een periode van 492,5 uur per jaar naar buiten treden. Deze emissie is meegenomen in de vaststelling van de totale geurbelasting als gevolg van de aangevraagde activiteiten.

Ten aanzien van de mening van reclamanten dat in casu uitgegaan moet worden van een geuremissie van 21.000 OUE/m³ en een ammoniakemissie van 200 mg/m³ merken wij op dat dit niet onderbouwde aannames betreffen die niet verifieerbaar zijn. Daarnaast is aan de vigerende 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020, kenmerk 2020/20418 een voorschrift verbonden inhoudende een ammoniakconcentratie-eis van 5 mg/Nm³ waar vergunninghouder onverminderd aan gehouden is. Ook is aan onderhavige beschikking een voorschrift verbonden aangaande de maximaal toegestane geurvracht.

Voor wat betreft reclamanten menen dat het beladen van de vrachtwagens met mest zal leiden tot een 'jetstroom' aan lucht welke zal leiden tot een vele malen grotere luchtstroom dan de afgevoerde mest merken wij allereerst op dat dit diffuse emissies (ammoniak en geur) betreffen. In de aanvraag is ons inziens voldoende onderbouwd dat de beste beschikbare technieken zullen worden toegepast. Ook is voor wat betreft het aspect geur middels de 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020, kenmerk 2020/20418 voorgeschreven dat vergunninghouder verplicht is tot het opstellen en in werking zijn overeenkomstig een geurbeheersplan. De berekeningen van reclamanten zijn bovendien niet onderbouwd en gebaseerd op aannames. Uit de jurisprudentie (ABRvS 26 juli 2017, ECLI:NL:RVS:2017:2022, r.o.10) blijkt dat het bevoegd gezag terecht zich heeft mogen baseren op de conclusies van een deskundige, indien eisers slechts uitgaan van aannames en niet concreet hebben onderbouwd dat de uitgevoerde berekeningen onjuist zijn.

Tot slot is ook de aangevoerde berekening van reclamanten aangaande de luchtverplaatsing van de loaders niet onderbouwd en gebaseerd op aannames. Wij twijfelen niet aan de juistheid van de gehanteerde berekening in het geuronderzoek van Peutz aangaande het oppervlak van de laadbak.

9. Geurbelasting

Reclamanten twijfelen aan de juistheid van de berekende geurbelasting als vervat in het onderzoeksrapport van Peutz. Hiertoe voeren zij allereerst aan dat de geurbelasting van de hygiëniseringsinstallatie niet bekend is en de gehanteerde kentallen bovendien lager zijn dan bij metingen bij vergelijkbare installaties elders. Daarnaast twijfelen reclamanten aan de deugdelijkheid van de uitgevoerde metingen aan de hygiëniseringsinstallatie. Deze zouden niet onder representatieve condities zijn uitgevoerd. Verder leidt de opslag van mest volgens reclamanten tot een hogere geurbelasting dan waar in voornoemd onderzoeksrapport van is uitgegaan. Dit omdat in het betreffende rapport is uitgegaan van koude mest, terwijl eigenlijk uitgegaan zou moeten zijn van warme mest welke uiteindelijk tot een hogere geurbelasting leidt. Ook de geurbelasting van de verlading van mest is volgens reclamanten vele malen hoger dan waar in het geuronderzoek van is uitgegaan. Daarnaast is het emissiepunt van deze activiteit slechts iets boven het maaiveld gelegen, is dichterbij woningen en kent geen verticale uitstroomsnelheid waardoor de verspreiding en verdunning volgens reclamanten aanzienlijk negatiever zijn dan bij emissies die via de luchtwasinstallatie worden geëmitteerd.

Tot slot stellen reclamanten dat uit BBT-conclusie 19 van de BBT-conclusies Afvalbehandeling zou volgen dat het de beste beschikbare techniek is om de mest in pandig op te slaan en in pandig in een sluis te verladen. Dit omdat met name het verladen van de mest gezien moet worden als een activiteit welke een zeer hoge geuremissie tot gevolg heeft.

Overwegingen

In het meetrapport inzake de emissiemetingen geur en ammoniak aan de hygiëniseringsinstallatie van SGS (kenmerk EZEM-2022-04-002) is in bijlage 3 een omschrijving van de procescondities opgenomen. Deze procescondities zijn tevens vergeleken met de condities tijdens eerdere metingen, te weten: de emissiemetingen aan de uitlaat van de gaswasser d.d. 3 november 2020 en de debietmetingen aan de beide scheidingslijnen d.d. 1 april 2021. Hieruit volgt dat de procescondities goed vergelijkbaar zijn met deze eerder uitgevoerde metingen. Bovendien verschilt de doorvoer niet van deze eerdere metingen. Derhalve zien wij geen reden om aan te nemen dat de huidige metingen niet onder representatieve omstandigheden zijn uitgevoerd. Voor wat betreft de argumenten van reclamanten inzake de onjuistheid en ontoepasbaarheid van de onderzoeksrapporten naar de opslag en verlading van mest verwijzen wij kortheidshalve naar onze overwegingen onder punt 4, 6 en 8. Verder merken wij op dat de verspreidingsberekening zijn uitgevoerd met Geomilieu V2022.11 model STACKS-G. De berekeningen zijn verricht overeenkomstig de toepasselijke NTA 9065-2012 NL. Hierbij is uitgegaan van de volgende uitgangspunten:

- de meteorologische gegevens van de jaren 2005 tot en met 2014;
- de middelingsduur bedraagt 1 uur;
- de gebruikte STACKS+ versie 2021.1/PreSRM versie is 2.102;
- in de berekeningen is rekening gehouden met gebouwinvloeden.

Gelet op vorenstaande zien wij geen aanleiding om te twijfelen aan de juistheid van de berekende geurbelasting.

Tot slot delen wij de mening van reclamanten niet dat uit BBT-conclusie 19 van de BBT-conclusies Afvalbehandeling zou volgen dat het de beste beschikbare techniek is om de mest in pandig op te slaan en in pandig in een sluis te verladen. BBT-conclusie 19 ziet namelijk op de toepassing van een geschikte combinatie van de genoemde technieken om het waterverbruik te optimaliseren, de hoeveelheid geproduceerd afvalwater te verminderen en emissies naar bodem en water te voorkomen of, indien dat niet haalbaar is, te verminderen. Deze BBT-conclusie ziet dus niet op het aspect geur. Bovendien is een geschikte combinatie toepassen van de in deze BBT-conclusie genoemde technieken voldoende om aan deze BBT-conclusie te voldoen. In de aanvraag (zie hiertoe ook paragraaf 4.1.1 van de considerans) is ons inziens voldoende onderbouwd dat een geschikte combinatie van de genoemde technieken wordt

(zal worden) toegepast. Wij delen de stelling van reclamanten dan ook niet dat uit deze BBT-conclusie zou volgen dat het verladen van de mest in pandig zou moeten plaatsvinden.

10. Geurhinder van de opslag van mest in mestsilos

Ten aanzien van de geurhinder van de opslag van mest in mestsilos zijn reclamanten van mening dat in het geuronderzoek van Peutz een onjuiste beredenering is gehanteerd. De mestsilos zijn weliswaar van een drijfkled voorzien, echter sluit dit drijfkled de mestsilos niet geheel af. Dit leidt volgens reclamanten tot de omstandigheid dat een groot mestoppervlak niet afgedekt is en derhalve kan leiden tot geuroverlast in de omgeving. Ook van verdringingslucht is volgens reclamanten geen sprake, en evenmin leidt het koolstoffilter tot reductie van geuremissie. Resumerend stellen reclamanten dat bij de berekening van de geurhinder van deze activiteit het vrije oppervlak als uitgangspunt genomen moet worden. Waarbij eveneens de wind als parameter in de berekening moet worden betrokken.

Overwegingen

Onderhavige aanvraag ziet niet op wijzigingen in de binnen de inrichting aanwezige en vergunde mestsilos. Aan de vigerende 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020, kenmerk 2020/20418 zijn voorschriften ten aanzien van deze silos verbonden waaraan vergunninghouder onverminderd gehouden is. Daarnaast is bij besluit van 4 september 2020, kenmerk 2020/36472 een milieuneutrale veranderingsvergunning verleend voor een mestsilos (met een drijfkled) met een inhoud van 5.200 m³.

In het huidige geuronderzoek zijn tevens de mestsilos als geurbron meegenomen om de geurbelasting van de thans aangevraagde activiteiten integraal inzichtelijk te maken. Hierbij zijn de mestsilos op dezelfde wijze gemodelleerd zoals dit eerder heeft plaatsgevonden bij het vergunnen van deze activiteiten. Nu er geen wijzigingen plaatsvinden aan de reeds vergunde mestsilos is er ook geen aanleiding om deze op een andere wijze te modelleren.

11. Energiebesparing

Reclamanten stellen dat bij de aanvraag onterecht geen energiebesparingsonderzoek is gevoegd. Dit had volgens reclamanten wel moeten. Volgens reclamanten is energiebesparing mogelijk door warmteterugwinning en het koelen van de gehygiëniseerde mest. Ook moet volgens reclamanten eerst uitvoering worden gegeven aan het vereiste energiebesparingsonderzoek waartoe een verplichting in de vorm van een voorschrift is opgenomen in de vigerende 1^e fasebeschikking.

Overwegingen

Wij delen de stelling van reclamanten niet dat er onterecht geen energiebesparingsonderzoek bij de aanvraag is gevoegd. In de Ministeriële regeling omgevingsrecht (Mor) is geen dergelijke verplichting (indieningsvereiste) opgenomen. Zoals overwogen in paragraaf 4.1.5 van de considerans hebben wij wel noodzaak gezien om de vigerende energievoorschriften als verbonden aan de 1^e fasebeschikking op grond van artikel 5.7 van het Besluit omgevingsrecht (Bor) ambtshalve te actualiseren. Voor wat betreft reclamanten stellen dat eerst uitvoering moet worden gegeven aan het energievoorschrift als verbonden aan de 1^e fasebeschikking merken wij op dat dit een handhavingsskwestie betreft, en in voorliggende vergunningverleningsprocedure dus geen rol speelt.

12. Geurbeheersysteem

Onderhavige beschikking mag volgens reclamanten niet verleend worden alvorens is aangetoond dat de inrichting een geurbeheersysteem heeft opgesteld en in werking is overeenkomstig dit beheersysteem.

Overwegingen

Aan de vigerende 1^e fasebeschikking is in paragraaf 8.1 voorschrift 1.3 verbonden, inhoudende de verplichting om als onderdeel van het milieubeheersysteem een geurbeheersplan als bedoeld in de BBT-

conclusies Afvalbehandeling en de BBT-conclusies Intensieve Veehouderijen op te stellen en in werking te zijn overeenkomstig dit plan. Vergunninghouder is onverminderd gehouden aan voornoemd voorschrift. Voor zover reclamanten stellen dat uitvoering moet worden gegeven aan dit voorschrift merken wij op dat dit een handhavingsskwestie betreft, en in voorliggende vergunningverleningsprocedure dus geen rol speelt.

13. Beluchtingsfontein

Volgens reclamanten is de thans aangevraagde verplaatsing van de beluchtingsfontein ten onrechte niet betrokken in het geuronderzoek.

Overwegingen

Wij delen de stelling van reclamanten niet dat de beluchtingsfontein moet worden aangemerkt als zijnde een geurbron en meegenomen had moeten worden in het geuronderzoek. De beluchtingsfontein is louter bedoeld om het reeds gezuiverde water (zie paragraaf 2.2 van de considerans) weer van zuurstof en mineralen te voorzien en betreft geen geurrelevant onderdeel van de installatie.

14. Waterbesparingsplannen

Uit BBT-conclusie 19 van de BBT-conclusies Afvalbehandeling volgt volgens reclamanten dat het de beste beschikbare techniek is om water te besparen het opstellen van een waterbesparingsplan. Het is volgens reclamanten niet te verantwoorden dat binnen de inrichting circa 30.500 kubieke meter leidingwater en 600 kubieke meter grondwater wordt verbruikt terwijl de inrichting naar eigen zeggen schoon water produceert volgend uit het mestbe- en verwerkingsproces. Dit leidt volgens reclamanten tot de conclusie dat de waterbesparingsplannen niet voldoen.

Overwegingen

Zoals overwogen in paragraaf 4.1.3.2 van de considerans is in de vigerende vergunning (1^e fasebeschikking) reeds voldoende aandacht besteed aan het aspect waterbesparing. Een nieuwe beoordeling kan ons inziens dan ook thans achterwege blijven, aangezien de huidige aanvraag niet ziet op wijzigingen in het waterverbruik.

15. Gezondheidseffecten

Reclamanten stellen dat onderhavige beschikking niet verleend kan worden gelet op het voorzorgsbeginsel. Dit vanwege de mogelijke gezondheidseffecten ten gevolge van het aangevraagde mestbe- en verwerkingsproces. Hiertoe verwijzen zij naar onze constatering in de considerans dat er nog veel kennislacunes bestaan ten aanzien van de mogelijke risico's voor de volksgezondheid ten gevolge van mestbe- en verwerkingsinstallaties.

Overwegingen

De enkele omstandigheid dat er nog veel kennislacunes bestaan ten aanzien van de mogelijke risico's voor de volksgezondheid ten gevolge van mestbe- en verwerkingsinstallaties maakt niet dat daarmee onderhavige beschikking op voorhand niet verleend zou mogen worden. De Afdeling (ABRvS 23 februari 2022, ECLI:NL:RVS:2022:556, M & R 2022/50, m. nt. A. Collignon) heeft overwogen dat een omgevingsvergunning voor een milieuactiviteit niet uit voorzorg kan worden geweigerd, dit kan enkel bij aantoonbare negatieve gevolgen voor het milieu. Alleen algemeen wetenschappelijk aanvaarde inzichten kunnen meewegen. In paragraaf 4.1.10 is uitvoerig beschreven de mogelijke risico's voor de volksgezondheid ten gevolge van het thans aangevraagde mestbe- en verwerkingsproces en welke maatregelen en voorzieningen worden getroffen om de risico's voor de volksgezondheid te voorkomen, dan wel zoveel mogelijk te beperken. Naar ons oordeel zijn de risico's voor de volksgezondheid ten gevolge van het thans aangevraagde mestbe- en verwerkingsproces gering. Bovendien worden door

vergunninghouder adequate maatregelen (o.a. type toegepaste technieken) getroffen om de gevolgen voor de volksgezondheid zoveel mogelijk te voorkomen, dan wel te beperken. Wij achten dit vergunbaar.

16. Milieueffectrapportage

Er is volgens reclamanten onterecht geen milieueffectrapportage opgesteld. Daarnaast hadden er additionele voorschriften aan onderhavige beschikking moeten worden verbonden. Hiertoe verwijzen reclamanten naar de in hun ogen onterechte constatering dat er geen extra emissies ten gevolge van de aangevraagde activiteiten zullen plaatsvinden. Zo is in de optiek van reclamanten in deze zienswijze voldoende aangetoond dat er enkele duizenden kilogrammen ammoniak meer zullen worden geëmitteerd naar de lucht dan waar in de aanvraag van is uitgegaan.

Overwegingen

Als overwogen in paragraaf 3.4 van de considerans zijn de voorgenomen activiteiten genoemd in onderdeel D van de bijlage behorende bij het Besluit mer. Dit betekent dat de activiteiten mer-beoordelingsplichtig zijn. Daartoe heeft aanvrager de activiteit op 8 juli 2022 bij ons aangemeld met een aanmeldingsnotitie (artikel 7.16 van de Wm). Vervolgens hebben wij op 13 oktober 2022 met kenmerk 2022/9436 en zaaknummer 2022-037431 besloten dat voor deze voorgenomen activiteit in dit specifieke geval géén milieueffectrapport opgesteld dient te worden omdat uit de mer-beoordeling is gebleken dat er geen sprake is van belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu. Dit besluit hebben wij op 18 oktober 2022 bekend gemaakt. Dit besluit is bij de aanvraag gevoegd en is inmiddels in werking. Zoals reeds overwogen in dit hoofdstuk en gelet op onze overwegingen in de paragrafen 4.1.8 en 4.1.9 van de considerans delen wij de stelling van reclamanten niet dat voor de voorgenomen activiteiten een milieueffectrapportage behoeft te worden opgesteld vanwege de in hun ogen onterechte constatering dat er geen additionele emissies ten gevolge van de aangevraagde activiteiten zullen plaatsvinden.

17. Ondeugdelijke ontwerpbeschikking

Reclamanten stellen dat de ontwerpbeschikking herzien moet worden. Hiertoe verwijzen zij naar de vele onvolkomenheden, tekortkomingen en onjuistheden in de bij de aanvraag gevoegde geur- en luchtkwaliteitsonderzoeken. Tot slot stellen zij dat de overslag van mest inpandig moet plaatsvinden.

Overwegingen

Zoals in onderhavig hoofdstuk overwogen delen wij de mening van reclamanten niet dat de ontwerpbeschikking herzien moet worden. Ook zien wij geen noodzaak om van vergunninghouder te verlangen dat de overslag van mest (t.w. het beladen van de vrachtwagens met een loader) inpandig moet plaatsvinden.

6 Voorschriften

6.1 Algemeen

1. Om mogelijke ongewenste cumulatie van milieueffecten te voorkomen mag de inrichting louter in werking zijn overeenkomstig het mestbe- en verwerkingsproces als vergund middels de 1e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020 met kenmerk 2020/20418 ofwel het mestbe- en verwerkingsproces als beschreven in paragraaf 2.2 van onderhavige beschikking.
2. Minimaal één week voorafgaand aan het wisselen van mestbe- en verwerkingsproces dient schriftelijk een melding dienovereenkomstig bij het bevoegd gezag te worden ingediend.
3. Binnen twee maanden na het van kracht worden van de vergunning en daarna jaarlijks moet het jaarlijkse water-, energie- en grondstoffenverbruik van de belangrijkste verbruikende activiteiten en/of processen en de jaarlijkse productie van residuen en afvalwater worden gemonitord en geregistreerd.

6.2 Afvalstoffen

1. Indien gekozen wordt voor toepassing van het mestbe- en verwerkingsproces als beschreven in paragraaf 2.2 van onderhavige beschikking (thermische hygiëniserende) en dienovereenkomstig een melding als bedoeld in voorschrift 2 van paragraaf 6.1 bij het bevoegd gezag is ingediend, mag binnen de inrichting per kalenderjaar maximaal 350.000 ton aan dierlijke drijfmest (drijfmest van varkens) worden geaccepteerd en be- en verwerkt via dit proces, waarbij de totale hoeveelheid aan geaccepteerde en be- en verwerkte dierlijke drijfmest binnen de inrichting nooit meer dan 450.000 ton per jaar mag bedragen (bij toepassing van het middels de 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020, kenmerk 2020/20418 vergunde mestbe- en verwerkingsproces). Indeling te accepteren en be- en verwerken afvalstoffen dient in overeenstemming met de hoofdstukken van de Eural te zijn.

6.3 Energie

1. Degene die de inrichting drijft neemt alle energiebesparende maatregelen met een terugverdientijd van vijf jaar of minder.
2. Uiterlijk 6 maanden na het van kracht worden van de vergunning moet een energieonderzoek ter goedkeuring bij het bevoegd gezag worden ingediend. Het energieonderzoek moet de volgende elementen bevatten:
 - a. een beschrijving van de processen, faciliteiten en gebouwen binnen de inrichting (eventueel per bedrijfsonderdeel);
 - b. een energiebalans van de inrichting met daarin:
 - het energieverbruik van de hele inrichting, waarvan ten minste 90% is toebedeeld aan individuele installaties en (deel)processen;
 - de uitgaande energiestromen, waarbij ten minste 90% van de uitgaande hoeveelheid energie wordt benoemd: per stroom wordt het vermogen, temperatuurniveau en het medium aangegeven;
 - overzicht van intern hergebruikte energiestromen, waarbij ten minste 90% van de hergebruikte energie wordt benoemd.

- c. een overzicht van alle overwogen maatregelen (technieken en voorzieningen), op basis van de geldende BBT-conclusies en de erkende maatregelenlijst uit bijlage 10 bij de Activiteitenregeling milieubeheer, dan wel de opvolgende lijst zoals deze onder de toekomstige wet- en regelgeving zal komen te luiden;
 - d. per onder c bedoelde maatregel een berekening van de terugverdientijd volgens de methodiek beschreven in bijlage 10a bij de Activiteitenregeling milieubeheer, dan wel de opvolgende methodiek zoals deze onder de toekomstige wet- en regelgeving zal komen te luiden, tenzij vergunninghouder onderbouwt waarom het niet noodzakelijk is om voor deze maatregel een terugverdientijd te bepalen;
 - e. een energieplan, zijnde een overzicht met ten minste alle maatregelen met een terugverdientijd van vijf jaar of minder. Per maatregel wordt vermeld binnen welke termijn deze wordt getroffen.
3. Eenmaal per vier jaar moet het in voorschrift 2 van onderhavige paragraaf genoemde energieonderzoek worden geactualiseerd. Hierin moet, naast de in voorschrift 2 genoemde elementen, ook het volgende worden opgenomen:
- a. de energieverbruiken van de voorgaande vier jaar, uitgesplitst per energiedrager en jaartal;
 - b. overzicht van maatregelen die in het kader van het vorige energieplan zijn genomen, inclusief:
 - eventuele wijzigingen in de tijdsplanning van de maatregelen, vergezeld van motivering;
 - eventuele vervanging van maatregelen door gelijkwaardige energiebesparende maatregelen zoals bedoeld in voorschrift 5 van onderhavige paragraaf, dit ook vergezeld van motivering;
 - maatregelen die niet zijn uitgevoerd, dit ook vergezeld van motivering;
 - c. energierelevante investeringsbeslissingen zoals genoemd in voorschrift 6 van onderhavige paragraaf.

Het geactualiseerde energieonderzoek moet ter goedkeuring bij het bevoegd gezag worden ingediend.

4. De maatregelen uit het goedgekeurde energieplan moeten binnen de daarin aangegeven termijnen worden uitgevoerd.
5. Vergunninghouder mag een in het energieplan opgenomen maatregel vervangen door een gelijkwaardig alternatief, op voorwaarde dat het bevoegd gezag hiermee heeft ingestemd. Onder gelijkwaardig wordt verstaan dat de alternatieve maatregel minstens evenveel energie bespaart en geen stijging geeft van de milieubelasting ten opzichte van de vervangen maatregel.
6. Bij het nemen van energierelevante investeringsbeslissingen moet vergunninghouder energiezuinigere alternatieven onderzoeken, tenzij deze beslissing betrekking heeft op maatregelen die al in het energieplan zijn opgenomen. Indien een energiezuiniger alternatief in vijf jaar of minder terug te verdienen is en de alternatieve maatregel minstens evenveel energie bespaart en geen stijging geeft van de milieubelasting ten opzichte van de vervangen maatregel dan moet voor dat alternatief gekozen worden. De gemaakte keuzes moeten worden gemeld en onderbouwd in het vierjaarlijkse energieonderzoek.
7. Vergunninghouder implementeert een energiezorgsysteem dat voorziet in een maandelijkse registratie van alle ingekochte energiedragers en een analyse hiervan. De registratie en analyse moet te allen tijde ter inzage zijn voor het bevoegd gezag.

8. Vergunninghouder moet vanaf 2023 jaarlijks, voor 1 april, aan het bevoegd gezag rapporteren over ontwikkelingen op energiegebied binnen de inrichting.

Deze rapportage moet ten minste de volgende onderwerpen omvatten:

- a. een energiebalans van de inrichting van het voorgaande jaar, met daarin zowel de ingekochte hoeveelheden energie per energiedrager als de uitgaande energiestromen, inclusief vermogens en temperatuurniveaus;
- b. energiemaatregelen die in het kader van het energie-uitvoeringsplan zijn genomen;
- c. (indien van toepassing) wijzigingen in de tijdsplanning van de activiteiten uit het energie-uitvoeringsplan, vergezeld van motivering;
- d. (indien van toepassing) vervanging van maatregelen door een gelijkwaardige energiebesparende maatregel, dit ook vergezeld van motivering;
- e. (indien van toepassing) de energierelevante investeringsbeslissingen, dit ook vergezeld van motivering.

6.4 Externe veiligheid

Voorschrift 1.16 van paragraaf 8.3 als verbonden aan de 1^e fasebeschikking d.d. 14 mei 2020 met kenmerk 2020/20418 wordt als volgt gewijzigd:

1. Een opslagtank met propaan is, voor zover van toepassing, in overeenstemming met het Warenwetbesluit drukapparatuur en voldoet voorts aan de hoofdstukken 2 en 4, met uitzondering van de paragrafen 4.3 en 4.4, en aan de hoofdstukken 5 en 6 van PGS 19, met dien verstande dat een brandmuur niet is toegestaan.
2. Een opslagtank met propaan met toebehoren, leidingen en andere installatieonderdelen als bedoeld in artikel 3.29, wordt gekeurd, herkeurd en onderhouden overeenkomstig NEN-EN 12817 en NPR 2578.
3. Van de bevindingen van de keuringen en herkeuringen als bedoeld in artikel 3.30 zijn binnen de inrichting gedagtekende verklaringen aanwezig of op een door het bevoegd gezag te stellen termijn beschikbaar gesteld, die zijn afgegeven door of namens degene die de keuringen of herkeuringen heeft uitgevoerd. Deze verklaringen zijn, evenals alle relevante informatie voor een juist gebruik van de installatie en rapportages van uitgevoerd onderhoud en werkzaamheden, opgenomen of samengevat in een installatieboek.
4. Voor de opslagtank met propaan met een inhoud van 18 m³ geldt een afstand van 35 meter ten opzichte van buiten de inrichting gelegen kwetsbare objecten en als richtwaarde ten opzichte van buiten de inrichting gelegen kwetsbare objecten (grenswaarde) en beperkt kwetsbare objecten (richtwaarde). Deze afstand geldt vanaf het vulpunt en de opslagtank.
5. Voor de opslagtank met propaan met een inhoud van 3 m³ geldt een afstand van 10 meter ten opzichte van buiten de inrichting gelegen kwetsbare objecten en als richtwaarde ten opzichte van buiten de inrichting gelegen kwetsbare objecten en beperkt kwetsbare objecten.
6. Voor de opslagtank met propaan met een inhoud van 3 m³ geldt een afstand van 25 meter ten opzichte van gebouwen bestemd voor het verblijf, al dan niet gedurende een gedeelte van de dag, van minderjarigen, ouderen, zieken of gehandicapten, dan wel gebouwen waarin doorgaans grote aantallen personen gedurende een groot gedeelte van de dag aanwezig zijn.

7. De afstanden genoemd in het vijfde en zesde lid gelden vanaf de propaantank, de opstelplaats van de tankauto, het vulpunt van de propaantank.

6.5 Geur

1. Indien gekozen wordt voor het thans aangevraagde mestbe- en verwerkingsproces (als beschreven in paragraaf 2.2 van de considerans) en dienovereenkomstig een melding als bedoeld in voorschrift 2 van paragraaf 6.1 bij het bevoegd gezag is ingediend, mag de geurvracht van de luchtwasser van de mestbe- en verwerkingsinstallatie niet meer bedragen dan 44.838,36 ouE/s.
2. Binnen 4 maanden na het van kracht worden van onderhavige vergunning moet een onderzoeksvoorstel voor de uitvoering van een geuronderzoek ter goedkeuring aan het bevoegd gezag te worden overgelegd op grond waarvan de feitelijke geuremissies van het aangevraagde mestbe- en verwerkingsproces in kaart worden gebracht. In dit voorstel dient tevens te worden aangegeven binnen welke termijn het geuronderzoek zal plaatsvinden en wanneer een rapportage van de onderzoeksresultaten aan het bevoegd gezag wordt overgelegd. Het geuronderzoek moet uiterlijk plaatsvinden binnen de in het goedgekeurde onderzoeksvoorstel genoemde termijn. Dit geuronderzoek moet worden uitgevoerd in overeenstemming met de NTA 9065.
3. In het geuronderzoek moeten minimaal de volgende aspecten worden opgenomen:
 - a. de aard, omvang en waardering (hedonische waarde) van de geur die vrijkomt bij de betreffende inrichting;
 - b. de geurbelasting ter plaatse van de dichtstbijzijnde geurgevoelige objecten. Voor de uitgevoerde verspreidingsberekeningen moet gebruik worden gemaakt van de laatste software versie van het Nieuw Nationaal Model;
 - c. toetsing aan voorschrift 1 van onderhavige paragraaf 6.5;
 - d. de kosten en baten van technische voorzieningen en gedragsregels als uit het geuronderzoek blijkt dat niet voldaan kan worden aan voorschrift 1 van onderhavige paragraaf 6.5.

BEGRIPPENLIJST

Energiebalans

De energiebalans is een overzicht (inclusief de grootte) van alle energiestromen die het bedrijf in en uit gaan. Het geeft per combinatie van de energiedrager en energiefunctie inzicht in het energieverbruik van de achterliggende installaties, technieken en technologieën. Dit gebeurt aan de hand van de eerder verkregen verbruiksgegevens van de apparatuur of metingen van het verbruik, bedrijfsuren, temperatuurmetingen en energienota's.

Begrip Energiedrager: bijvoorbeeld elektriciteit, gas, olie, hout, biomassa of warmte.

Begrip Energiefunctie: de toepassing of activiteit die energie verbruikt. Bijvoorbeeld verwarmen, ventileren, koelen, verlichten, etc.

Energieplan

Het plan van aanpak waarin de drijver van de inrichting de termijn aangeeft waarin zij de rendabele maatregelen toe zal passen binnen de inrichting. Wanneer er sprake is van voorwaardelijke maatregelen, is in dit plan onderbouwd waarom deze maatregelen als voorwaardelijk zijn gekenmerkt.

Energierelevante investeringsbeslissing

Een investeringsbeslissing voor zover deze een effect heeft op het jaarlijkse energieverbruik binnen de inrichting van meer dan 5.000 kWh en / of meer dan 2.500 m³ aardgasequivalenten. Hieronder vallen onder meer aanschaf, renoveren of grootschalig onderhouden van verwarmingstoestellen, machines en apparaten, maar bijvoorbeeld ook het vervangen van verlichting.

Rendabele maatregelen

Naar keuze van de inrichtinghouder maatregelen die een terugverdientijd hebben van vijf jaar of minder.

Terugverdientijd

De verhouding tussen het investeringsbedrag voor de maatregel na aftrek van eventuele subsidies en de jaarlijkse opbrengsten van de maatregel ten gevolge van de met de maatregel samenhangende energiebesparing en andere besparingen. In geval van een investering in een installatie voorzien van afzonderlijke energiebesparende componenten moet in plaats van het totaalinvesteringsbedrag worden gerekend met de meerinvestering ten opzichte van een installatie zonder de energiebesparende componenten. Voor de berekening van de financiële opbrengsten ten gevolge van de met de maatregel samenhangende energiebesparing moet worden gerekend met de op het moment van het besparingsonderzoek geldende kosten (tarieven) voor de betrokken inrichting. Er wordt geen rekening gehouden met de eventuele kosten van het (vervroegd) uit bedrijf nemen van een installatie en niet met rentekosten.

Bijlage 1 Reclamanten

Lijst met natuurlijke personen en/of rechtspersonen die zienswijzen hebben ingediend:

▪ Stichting behoud de parel	
▪ Reclamant 1	
▪ Reclamant 2	
▪ Reclamant 3	
▪ Reclamant 4	
▪ Reclamant 5	
▪ Reclamant 6	

Persoonsgegevens worden geanonimiseerd in verband met privacywetgeving